

เอกสาร

แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดสงขลา

(ของหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ปีงบประมาณ ๒๕๖๓)

กลุ่มยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตร
สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

วันจันทร์ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๓

คณะผู้จัดทำ

สนับสนุนข้อมูล

- ๑.สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา
- ๒.หน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัดสงขลา

ผู้จัดพิมพ์/ออกแบบทำรูปเล่ม

นางธัญลักษณ์ บุญดำ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

จำนวนที่จัดทำ

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ จำนวน ๑ เล่ม

คำนำ

จังหวัดสงขลา โดยสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา ได้จัดทำเอกสารการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ภายใต้หน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสงขลา ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ โดยรวบรวมแผนงานโครงการและงบประมาณจากรายงานงานของหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัดสงขลา และสรุปเป็นข้อมูลตามกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๔ สังกัด /กรม /กอง และสำนัก รวม ๕๑ หน่วยงาน

ทั้งนี้ ต้องขอขอบพระคุณ หน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัดสงขลา เป็นอย่างยิ่ง ที่กรุณาให้ความร่วมมือและให้การสนับสนุนข้อมูลการจัดทำแผนปฏิบัติการดังกล่าวจนสำเร็จ บรรลุมิติวัตถุประสงค์ ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา
วันจันทร์ที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๓

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทั่วไปจังหวัดสงขลาและข้อมูลด้านการเกษตร	๑๒
ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์การพัฒนาจังหวัดกับการพัฒนาการเกษตร	๕๗
ส่วนที่ ๔ แผนพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา ปี ๒๕๖๓	๖๙
ส่วนที่ ๕ แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ปี ๒๕๖๓ และสรุปแผนงานโครงการ/งบประมาณยุทธศาสตร์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๗๓

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๑. ที่มา

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับที่ ๒๐ ซึ่งจัดร่างโดยคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ ภายหลังจากรัฐประหารในประเทศโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยรัฐธรรมนูญฉบับนี้ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ทรงลงพระปรมาภิไธยเมื่อวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม พระราชวังดุสิต กรุงเทพมหานคร และมีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับสนองพระราชโองการ

หมวด ๖ แนวนโยบายแห่งรัฐ **มาตรา ๖๔** บทบัญญัติในหมวดนี้เป็นแนวทางให้รัฐดำเนินการตรากฎหมายและกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน **มาตรา ๖๕** รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว การจัดทำ การกำหนดเป้าหมาย ระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมาย และสาระที่พึงมีในยุทธศาสตร์ชาติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้ กฎหมายดังกล่าวต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม และการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึงด้วยยุทธศาสตร์ชาติ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้ **มาตรา ๖๘** รัฐพึงจัดระบบการบริหารงานในกระบวนการยุติธรรมทุกด้านให้มีประสิทธิภาพเป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ และให้ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก รวดเร็วและไม่เสียค่าใช้จ่ายสูงเกินสมควร รัฐพึงมีมาตรการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรม ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้โดยเคร่งครัด ปราศจากการแทรกแซงหรือครอบงำใด ๆ รัฐพึงให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายที่จำเป็นและเหมาะสมแก่ผู้ยากไร้หรือผู้ด้อยโอกาสในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม รวมถึงตลอดถึงการจัดหาทนายความให้ **มาตรา ๗๑** รัฐพึงเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวอันเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของสังคม จัดให้ประชาชนมีที่อยู่อาศัยอย่างเหมาะสม ส่งเสริมและพัฒนาการสร้างความสุขุมภาพเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่แข็งแรงและมีจิตใจเข้มแข็ง รวมถึงส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาให้ไปสู่ความเป็นเลิศและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน รัฐพึงส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นพลเมืองที่ดี มีคุณภาพและความสามารถสูงขึ้น รัฐพึงให้ความช่วยเหลือเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาส ให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ และคุ้มครองป้องกันมิให้บุคคลดังกล่าวถูกใช้ความรุนแรง หรือปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม รวมถึงให้การบำบัด ฟื้นฟูและเยียวยาผู้ถูกกระทำการดังกล่าว ในการจัดสรรงบประมาณ รัฐพึงคำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการที่แตกต่างกันของเพศ วัยและสภาพของบุคคล ทั้งนี้ เพื่อความเป็นธรรม **มาตรา ๗๒** รัฐพึงดำเนินการเกี่ยวกับที่ดิน ทรัพยากรน้ำ และพลังงาน ดังต่อไปนี้

(๑) วางแผนการใช้ที่ดินของประเทศให้เหมาะสมกับสภาพของพื้นที่และศักยภาพของที่ดินตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(๒) จัดให้มีการวางผังเมืองทุกระดับและบังคับการให้เป็นไปตามผังเมืองอย่างมีประสิทธิภาพรวมตลอดทั้งพัฒนาเมืองให้มีความเจริญโดยสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่

(๓) จัดให้มีมาตรการกระจายการถือครองที่ดินเพื่อให้ประชาชนสามารถมีที่ทำกินได้ทั่วถึงและเป็นธรรม

(๔) จัดให้มีทรัพยากรน้ำที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคของประชาชน รวมทั้งการประกอบเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการอื่น

(๕) ส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานและการใช้พลังงานอย่างคุ้มค่า รวมทั้งพัฒนาและสนับสนุนให้มีการผลิตและการใช้พลังงานทางเลือกเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานอย่างยั่งยืน

มาตรา ๗๓ รัฐพึงจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่ช่วยให้เกษตรกรประกอบเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ผลผลิตที่มีปริมาณและคุณภาพสูง มีความปลอดภัย โดยใช้ต้นทุนต่ำและสามารถแข่งขันในตลาดได้ และพึงช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากไร้ให้มีที่ทำกินโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่นใด

มาตรา ๗๔ รัฐพึงส่งเสริมให้ประชาชนมีความสามารถในการทำงานอย่างเหมาะสมกับศักยภาพและวัย และให้มีงานทำ และพึงคุ้มครองผู้ใช้แรงงานให้ได้รับความปลอดภัยและมีสุขอนามัยที่ดีในการทำงาน ได้รับรายได้ สวัสดิการ การประกันสังคม และสิทธิประโยชน์อื่นที่เหมาะสมแก่การดำรงชีพ และพึงจัดให้มีหรือส่งเสริมการออมเพื่อการดำรงชีพเมื่อพ้นวัยทำงาน รัฐพึงจัดให้มีระบบแรงงานสัมพันธ์ที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการ **มาตรา ๗๕** รัฐพึงจัดระบบเศรษฐกิจให้ประชาชนมีโอกาสได้รับประโยชน์จากความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไปพร้อมกันอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และยั่งยืน สามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขจัดการผูกขาดทางเศรษฐกิจที่ไม่เป็นธรรม และพัฒนาความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประชาชนและประเทศรัฐต้องไม่ประกอบกิจการที่มีลักษณะเป็นการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่กรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ การรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม การจัดให้มีสาธารณูปโภคหรือการจัดทำบริการสาธารณะรัฐพึงส่งเสริม สนับสนุน คุ้มครอง และสร้างเสถียรภาพให้แก่ระบบสหกรณ์ประเภทต่าง ๆ และกิจการวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลางของประชาชนและชุมชนในการพัฒนาประเทศ รัฐพึงคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจและความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชน ประกอบกัน

มาตรา ๗๖ รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำบริการสาธารณะและการใช้จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน รวมตลอดทั้งพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีทัศนคติเป็นผู้ให้บริการประชาชนให้เกิดความสะดวก รวดเร็วไม่เลือกปฏิบัติ และปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพรัฐพึงดำเนินการให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นไปตามระบบคุณธรรม โดยกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการป้องกันมิให้ผู้ใดใช้อำนาจ หรือกระทำการโดยมิชอบที่เป็นการก้าวท้าวหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ หรือกระบวนกรแต่งตั้งหรือการพิจารณาความดีความชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐรัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว

๑.๒ แผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) สำหรับการกำหนดวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฉบับนี้ยึดวิสัยทัศน์ของกรอบยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ในขณะที่การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่างๆของแผนพัฒนาฯ ได้ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๙ ที่เป็นเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปี โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดต้องสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมที่องค์กรระหว่างประเทศกำหนดขึ้น อาทิ การพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development goals : SDGs) ที่องค์การสหประชาชาติกำหนดขึ้น เป็นต้น ส่วนแนวทางการพัฒนาได้บูรณาการนโยบายหรือประเด็นพัฒนาที่สำคัญของประเด็นการปฏิรูปประเทศ ๓๗ วาระ และไทยแลนด์ ๔.๐

การจัดทำแผนขับเคลื่อนและการติดตามประเมินผลเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมทั้งจากภาครัฐ เอกชน ประชาชน และภาคการศึกษาในทุกพื้นที่ของประเทศเป็นกลไกประชารัฐที่รวมพลังให้สามารถกำหนดเป้าหมายแนวทางการพัฒนารวมทั้งแผนงานโครงการสำคัญที่ตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้อย่างสอดคล้องกับภูมิสังคมและเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปี

การพัฒนานวัตกรรมและการนำมาใช้ขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติเพื่อยกระดับศักยภาพของประเทศไทยโดยจะมุ่งเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรมทำให้เกิดสิ่งใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทั้งในเรื่องกระบวนการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ โดยการกำหนดวาระการวิจัยแห่งชาติ (National Research Agenda) ให้มีจุดเน้นที่ชัดเจนเฉพาะเจาะจงและสอดคล้องกับสาขาเป้าหมายการพัฒนาประเทศโดยสนับสนุนการวิจัยพัฒนาการดัดแปลงและต่อยอดการพัฒนาเทคโนโลยีไปสู่ความเป็นอัจฉริยะโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและการผสมผสานเทคโนโลยีการพัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี (Technopreneur) รวมทั้งการเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิตที่เป็นกลุ่มใหญ่ของประเทศได้แก่เกษตรกรรายย่อยวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับสถาบันวิจัยและสถาบันการศึกษา รวมทั้งพัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ให้ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด

การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมโดยเฉพาะเร่งสร้างและพัฒนาบุคลากรวิจัยในสาขา STEM (Science, Technology, Engineering, and Mathematics) และสนับสนุนการดำเนินงานอย่างเป็นเครือข่ายระหว่างสถาบันวิจัยสถาบันการศึกษาภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาชน/ชุมชนรวมทั้งการปรับกลไกระบบวิจัยและพัฒนาของประเทศทั้งระบบ

๑.๓ แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔

จากการวิเคราะห์ศักยภาพโอกาสข้อจำกัด (SWOT) สภาพปัญหา/ ความต้องการของประชาชน ในท้องถิ่นจังหวัดจังหวัดสงขลาจึงกำหนดตำแหน่งและทิศทางการพัฒนาจังหวัดโดยกำหนดวิสัยทัศน์จังหวัดสงขลา “สงขลาศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคใต้ประชาชนมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมยั่งยืน” เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ในปี ๒๕๖๔ จังหวัดสงขลาได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาเพื่อให้บรรลุผลใน 3 เรื่องประกอบด้วย

สงขลาศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคใต้

ในปี ๒๕๖๔ จังหวัดสงขลาจะเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคใต้เป็นเมืองที่มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานมีระบบคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงทางบก (รถไฟถนน) ทางเรือ (ท่าเรือสงขลาแห่งที่ ๑ และ ๒) และทางอากาศ (สนามบินนาชาติหาดใหญ่) เป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของภาคใต้โดยใช้ศักยภาพของนิคมอุตสาหกรรมยางพาราและเขตเศรษฐกิจพิเศษสะเดาป่าดงเบขาร์เชื่อมโยงเศรษฐกิจทางตอนบนของภาคกับตอนใต้ของประเทศไปยังประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภาคใต้โดยใช้ความโดดเด่นจากฐานเดิมที่เป็นเมืองท่องเที่ยวชายแดนความสวยงามของทรัพยากรและความหลากหลายทางวัฒนธรรมรวมทั้งเป็นเส้นทางสำคัญในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของภูมิภาคทั้งฝั่งทะเลอันดามันและอ่าวไทย

ประชาชนมีคุณภาพ

ในปี ๒๕๖๔ ประชาชนในจังหวัดสงขลาเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถควบคู่กับคุณธรรมและจริยธรรมและมีความเป็นอยู่ที่ดีมีคุณภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็งประชาชนมีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมและทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้และความสามารถในการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลมีสุขภาพที่ดีสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะสถาบันครอบครัวสถาบันการศึกษาสถาบันทางศาสนาและชุมชนทุกคนเข้าถึงบริการสังคมของรัฐ (การศึกษาที่มีคุณภาพบริการด้านสุขภาพสวัสดิการสังคมที่เพียงพอและเหมาะสม)

สิ่งแวดล้อมยั่งยืน

ผลจากการพัฒนาโดยให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมด้านปริมาณขยะการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงและการใช้พลังงานไฟฟ้าและการดำเนินโครงการนำร่อง Green City ซึ่งได้รับการสนับสนุนจาก ADB ตามโครงการเด่น (Signature Project) ในกรอบความร่วมมือสามเหลี่ยมเศรษฐกิจและนโยบายของรัฐบาลจังหวัดสงขลาจึงมุ่งหวังการบรรลุวิสัยทัศน์หลังสิ้นแผนพัฒนาปี ๒๕๖๔ สงขลาจะเป็นเมืองที่มีสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนสามารถบริหารจัดการน้ำทั้งระบบอย่างมีคุณภาพเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติและความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัยลดลงมีการเติบโตทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติมีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

๒. ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

สงขลา

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นไปตามนโยบายรัฐบาล นโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และแผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) จึงกำหนดกรอบแนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ของจังหวัด โดยมุ่งเน้นให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

๒.๑ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง

๒.๑.๑ นโยบายเร่งด่วน

ในปี ๒๕๖๓ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่ โดยมุ่งเน้นการบูรณาการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทางประชารัฐ และแก้ไขปัญหาในพื้นที่ที่มีความหลากหลาย ระหว่างส่วนกลางกับส่วนภูมิภาค ใน ๓ เรื่องสำคัญ ได้แก่

๑. แนวทางการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการการบริหารจัดการสินค้าเกษตรครบวงจรในพื้นที่จังหวัด กระทรวงเกษตรฯ ได้แต่งตั้งผู้บริหารระดับสูง เพื่อแนะนำ ติดตาม และประสานการดำเนินงานกับคณะอนุกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด คณะกรรมการอำนวยการขับเคลื่อนงานนโยบายสำคัญและการแก้ไขปัญหาภาคเกษตรระดับจังหวัด (Chief of Operation) และคณะทำงานปฏิบัติการขับเคลื่อนงานนโยบายสำคัญและแก้ไขปัญหาการเกษตรระดับอำเภอ (Operation Team) ในการบริหารจัดการสินค้าเกษตรครบวงจร โดยมุ่งเน้นบริหารจัดการสินค้าที่มีศักยภาพของจังหวัด สินค้าเกษตรแปลงใหญ่ และสินค้าที่คาดว่าจะมีปัญหาในแต่ละจังหวัด เพื่อให้มีตลาดรองรับผลผลิตสินค้าเกษตร และบรรเทาปัญหาและข้อร้องเรียนจากเกษตรกร ซึ่งจะเป็นการเชื่อมโยงการทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่ระหว่างส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

๒. การขับเคลื่อนโครงการไทยนิยม ยั่งยืนของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้กำหนดทิศทางการทำงาน เพื่อบูรณาการกับหน่วยงานในระดับพื้นที่ ซึ่งจะสนับสนุนในเรื่องการจัดทำเมนูอาชีพรายบุคคล รายกลุ่ม ทั้งด้านพืช ประมง ปศุสัตว์ และอื่นๆ ในพื้นที่เป้าหมาย เช่น รายบุคคล มีเมนูพัฒนาอาชีพเกษตรกรชาวสวนยางรายย่อยให้ปรับเปลี่ยนการผลิตทดแทนการทำสวนยาง ๑๕๐,๐๐๐ ไร่ ให้กับเกษตรกร ๓๐,๐๐๐ รายๆ ละไม่เกิน ๑๐ ไร่ หรือรายกลุ่ม/ชุมชน มีเมนูสร้างฝายชะลอน้ำแบบมีส่วนร่วมของชุมชนโดยใช้แรงงานจิตอาสาในชุมชน เป็นต้น ซึ่งเมนูอาชีพจะช่วยสนับสนุนการดำเนินโครงการไทยนิยม ยั่งยืนของกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้เกษตรกรมีทางเลือกอาชีพที่เหมาะสม เสริมรายได้ให้กับตนเองและครัวเรือนทั้งนี้ ได้มอบหมายให้ทุกหน่วยงาน ซักซ้อมความเข้าใจให้กับเจ้าหน้าที่ ซึ่งจะเข้าร่วมในทีมครู ก. (ระดับจังหวัด และ ครู ข. (ระดับอำเภอ ตำบล ในพื้นที่กับทีมไทยนิยมของกระทรวงมหาดไทย ตลอดจนให้มีการจัดตั้ง War room ไทยนิยม ยั่งยืน ของกระทรวง

๓. โครงการตามนโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรฯ ได้มอบหมายทุกหน่วยงานติดตามความก้าวหน้าโครงการสำคัญตามนโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ให้สานต่อตามนโยบายเดิม ๑๖ โครงการ โดยใช้หลัก "๓ ต. คือ ต่อ เติม แต่ง" และ "การตลาดนำการผลิต" รวมทั้งให้รายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการบริหารการขับเคลื่อนนโยบายสำคัญและการแก้ไขปัญหาภาคเกษตร ตลอดจนให้ชี้แจงสร้างความเข้าใจแก่เจ้าหน้าที่ในพื้นที่ เพื่อขับเคลื่อนโครงการสำคัญ เช่น โครงการส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ โครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมตามแผนที่การเกษตรเชิงรุก (Zoning by Agri-Map) โครงการส่งเสริมเกษตรกรรุ่นใหม่ พัฒนาเกษตรกรสู่ Smart Farmer เป็นต้น

๒.๑.๒ นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตร

ด้านเกษตรกรรม ดำเนินการใน ๒ เรื่องใหญ่ คือ การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การแบ่งเขต เพื่อปลูกพืชผลแต่ละชนิด และการสนับสนุนให้สหกรณ์ของกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มบทบาทในฐานะผู้ซื้อพืชผลจนถึงการแปรรูปและการส่งออกได้แล้วแต่กรณี เพื่อให้สหกรณ์เป็นผู้ค้าขายสินค้าเกษตรรายใหญ่อีกรายหนึ่ง ซึ่งจะช่วยคานอำนาจของกลุ่มพ่อค้าเอกชนที่มีอยู่ในปัจจุบันให้มีความสมดุลมากขึ้น

๑. การพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพมาตรฐานตามความต้องการของตลาด (ต้นทางข้อมูลสารสนเทศและการบริหารจัดการส่งเสริมการใช้ ปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพ/ประสิทธิภาพพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

๒. การพัฒนาระบบสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรส่งเสริมสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรด้วยระบบ CPS มหกรรมสินค้าสหกรณ์ขับเคลื่อนการดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน

๓. การบริหารจัดการด้านการด้านการเงินการบัญชีให้มีคุณภาพสหกรณ์และสถาบันเกษตรกรได้รับการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งเกษตรกรเยาวชนและประชาชน กลุ่มเป้าหมาย ได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านบัญชี

๔. พัฒนาคูณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นที่ต้องการของตลาดพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)

๕. อาสาสมัครเกษตร

๖. การสร้างและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่

๗. ส่งเสริมเคหกิจเกษตรเพื่อความมั่นคงด้านอาหารในครัวเรือน

๘. การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตรายสินค้า

๙. การจัดที่ดินเพื่อแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินของเกษตรกร

๑๐. ยึดคืนที่ดิน ส.ป.ก. ที่ครอบครองโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา ๔๔

๑๑. การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดิน

๒.๒ นโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในปี ๒๕๖๑-๒๕๖๓ มีนโยบาย ๑๕ เรื่อง ได้แก่

๑ การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

๒ ระบบส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่

๓ ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร

๔ Zoning by Agri-Map

๕ พัฒนาเกษตรกรสู่ Smart Farmer

๖ พัฒนาสถาบันเกษตรกรรูปแบบประชารัฐ

๗ ธนาคารสินค้าเกษตร

๘ เกษตรอินทรีย์

๙ ส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่

๑๐ การจัดระเบียบประมงให้เป็นตามมาตรฐาน

๑๑ พัฒนาศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว

๑๒ ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าและการใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตรทดแทนแรงงาน

๑๓ ตลาดสินค้าเกษตร

๑๔ พัฒนาคูณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน GAP

๑๕ การช่วยเหลือด้านหนี้สินสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร

๒.๓ การพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒(พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

๒.๓.๑ กรอบแนวคิดการพัฒนา

การกำหนดกรอบแนวคิดและทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาการเกษตร ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) จึงเน้นความต่อเนื่องกับแผนพัฒนาการเกษตร ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) โดยเน้น “เกษตรกร” เป็นศูนย์กลางการพัฒนาอย่างสมดุล มีส่วนร่วมในรูปแบบชุมชน ซึ่งแผนพัฒนาการเกษตรฉบับนี้ ให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่มเกษตรกร เพื่อผลักดันให้สามารถดำเนินการในรูปของธุรกิจเกษตรโดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ มาขยายผลและประยุกต์ใช้ต่อเนื่องจากแผนที่ผ่านมา เพื่อให้เกษตรกรสามารถพึ่งพาตนเองได้ อันจะเป็นส่วนหนึ่งที่ผลักดันให้ประเทศไทยสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยมีประเด็นสำคัญที่ควรพิจารณาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาและแก้ไขในอนาคต ดังนี้

๑. เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาการเกษตร
๒. แรงงานภาคการเกษตรมีแนวโน้มลดลงและการก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ
๓. การปรับตัวของเกษตรกรสู่เกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer)
๔. การส่งเสริมการทำเกษตรในรูปแบบของการพัฒนาเครือข่ายเกษตรกร องค์กรเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร
๕. การบริหารจัดการสินค้าเกษตร
๖. มาตรฐานสินค้าเกษตร
๗. โลจิสติกส์และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร
๘. ความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน
๙. การเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๑๐. การวิจัยและพัฒนาด้านการเกษตร รวมถึงนวัตกรรมและเทคโนโลยีการเกษตร
๑๑. กฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเกษตร
๑๒. ความร่วมมือและข้อตกลงระหว่างประเทศ
๑๓. การบริหารจัดการสินค้าเกษตรเพื่อรองรับการค้าชายแดนและเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๒.๓.๒ ทิศทางการพัฒนา

๑ วิสัยทัศน์ภาคเกษตรก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลาดนำการผลิต ชีวิตเกษตรกรมีคุณภาพทรัพยากรการเกษตรมีความสมดุลและยั่งยืน

๒ พันธกิจ

- (๑) ส่งเสริมให้เกษตรกรมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) ส่งเสริมให้มีการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีประสิทธิภาพ เสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานอย่างเหมาะสมและยั่งยืน สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และมีมาตรฐานปลอดภัยต่อผู้บริโภคทั้งภายในและต่างประเทศ
- (๓) ส่งเสริมให้มีการจัดสรรทรัพยากรการผลิตทางการเกษตร และโครงสร้างพื้นฐานการเกษตรอย่างพอเพียง มีประสิทธิภาพยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) ส่งเสริมให้มีการวิจัย พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการเกษตรที่เหมาะสม

๓ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด

(๑ วัตถุประสงค์

- เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกร สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีการถ่ายทอดความรู้อย่างต่อเนื่อง เกิดการรวมกลุ่มเกษตรกรและเชื่อมโยงเครือข่ายกับภายนอกอย่างเข้มแข็ง และลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้
- เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรยกระดับผลิตภาพ ประสิทธิภาพ คุณภาพมาตรฐาน รวมทั้งสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรให้ตอบสนองความต้องการของตลาด
- เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตร รวมทั้งพัฒนางานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ประโยชน์
- เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัวและสร้างภูมิคุ้มกันรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๒ เป้าหมาย

- ความผาสุกของเกษตรกรเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ ๘๕ ในปี ๒๕๖๔
- เกษตรกรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นเป็น ๕๙,๔๖๐ บาทต่อครัวเรือน ในปี ๒๕๖๔
- เศรษฐกิจภาคเกษตรเติบโตเฉลี่ยร้อยละ ๓ ต่อปี
- จำนวนงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรถูกนำไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๕ ต่อปี
- ทรัพยากรการเกษตรได้รับการฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืนเพิ่มขึ้น

๓ ตัวชี้วัด

- ดัชนีความผาสุกของเกษตรกร
- รายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตร
- GDP ภาคเกษตร
- จำนวนงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์
- ทรัพยากรการเกษตรที่มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

(๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

วิสัยทัศน์/พันธกิจ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

วิสัยทัศน์" ภาคเกษตรก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลาดนำการผลิต ชีวิตเกษตรกรมีคุณภาพ ทรัพยากรการเกษตรมีความสมดุลและยั่งยืน "

พันธกิจ

- ๑) พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรให้มีความมั่นคง
- ๒) พัฒนาเศรษฐกิจการเกษตรให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
- ๓) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพตลอดห่วงโซ่อุปทานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อนำมาใช้ประโยชน์
- ๔) ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

เป้าประสงค์

- ๑) เพื่อสร้างความภูมิใจในอาชีพเกษตรกร สามารถพึ่งตนเองได้ มีการถ่ายทอดความรู้อย่างต่อเนื่องเกิดการรวมกลุ่มเกษตรกรและเชื่อมโยงเครือข่ายกับภายนอกอย่างเข้มแข็ง และลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้
- ๒) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรยกระดับผลิตภาพ ประสิทธิภาพ คุณภาพ มาตรฐาน รวมทั้งสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร ให้ตอบสนองความต้องการของตลาด
- ๓) เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตร รวมทั้งพัฒนางานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ประโยชน์
- ๔) เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตร

เป้าหมาย

- ๑) ความผาสุกของเกษตรกรเพิ่มขึ้นที่ระดับ ๘๕ ในปี ๒๕๖๔
- ๒) เกษตรกรมีรายได้เงินสดทางการเกษตรเพิ่มขึ้นเป็น ๕๙,๔๖๐ บาท ต่อครัวเรือน ในปี ๒๕๖๔
- ๓) เศรษฐกิจภาคเกษตรเติบโตเฉลี่ยร้อยละ ๓ ต่อปี
- ๔) จำนวนงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรถูกนำไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๕ ต่อปี
- ๕) ทรัพยากรการเกษตรได้รับการฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืนเพิ่มขึ้น

ค่านิยมองค์การ "MOAC"

M =	Morality	มีคุณธรรม
O =	Openness	ตรงไปตรงมา
A =	Accountability	ตรวจสอบได้
C =	Creativity	มีความสามารถในการสร้างสรรค์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

เพื่อให้เกษตรกรมีความมั่นคง สามารถพัฒนาอาชีพเกษตรกรเพื่อสร้างรายได้และมีความภาคภูมิใจในการประกอบอาชีพเกษตรกรสนับสนุนให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรมีอาชีพ พัฒนาและเชื่อมโยงเครือข่ายในการประกอบอาชีพเกษตรกร

กลยุทธ์

- ๑) ขยายผลการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒) เสริมสร้างความภาคภูมิใจ และความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกร
- ๓) ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนให้เห็นผลในทางปฏิบัติ
- ๔) พัฒนาองค์ความรู้ของเกษตรกรสู่เกษตรกรมีอาชีพ
- ๕) สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน

เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการแปรรูปสินค้าเกษตรที่สำคัญของภูมิภาคอาเซียนสนับสนุนกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาดสินค้าเกษตรไปสู่คุณภาพและมาตรฐานสินค้าปลอดภัยและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโซ่อุปทานสินค้าเกษตร

- กลยุทธ์**
- ๑) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
 - ๒) ส่งเสริมการบริหารจัดการโซ่อุปทานสินค้าเกษตร
 - ๓) เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
 - ๔) จัดตั้งศูนย์กลางและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร
 - ๕) เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารอย่างยั่งยืน
 - ๖) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน
 - ๗) สนับสนุนการจัดการความเสี่ยงที่จะกระทบต่อพืชผลทางการเกษตร
 - ๘) ส่งเสริมการค้าชายแดน การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และความร่วมมือระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม

เพื่อส่งเสริมการวิจัย พัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรแบบบูรณาการร่วมกันทั้งของภาครัฐ ภาคเอกชน และเกษตรกรผลักดันให้นำผลงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรไปใช้ประโยชน์และพัฒนาระบบสารสนเทศให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างทั่วถึง

- กลยุทธ์**
- ๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตร
 - ๒) พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศการเกษตรและเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบ
 - ๓) ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และยั่งยืน ทั้งในแง่ของการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- กลยุทธ์**
- ๑) ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตร
 - ๒) ส่งเสริมการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - ๓) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
 - ๔) บริหารจัดการพื้นที่ทำกินทางการเกษตร
 - ๕) สร้างภูมิคุ้มกันการเกษตรต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานแบบบูรณาการทั้งด้านบุคลากรการเกษตรภาครัฐและกระบวนการท างานให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มี
ธรรมาภิบาล โปร่งใส และตรวจสอบได้และพัฒนาปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบให้มีความทันสมัย ถูกต้อง และเป็นธรรมสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ และสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

- กลยุทธ์**
- ๑) พัฒนาบุคลากรการเกษตรภาครัฐ ปรับปรุงโครงสร้างส่วนราชการ และกระบวนการทำงาน
 - ๒) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร

ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ วิสัยทัศน์/พันธกิจ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

วิสัยทัศน์ องค์กรสมรรถนะสูงในการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์อย่างบูรณาการสู่ผลสัมฤทธิ์เพิ่มคุณภาพชีวิตเกษตรกร

พันธกิจ

๑. พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของเกษตรกรให้บรรลุผลตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. กำกับ ดูแล สนับสนุน และประสานงานให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงมีสมรรถนะ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการดำเนินงานมากขึ้นรวมทั้งการสร้างพื้นฐานระบบการบริหารจัดการที่ดีของกระทรวง
๓. พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรทุกระดับอย่างเป็นระบบ
๔. พัฒนาและสนับสนุนการประชาสัมพันธ์นโยบาย กิจกรรม และโครงการต่างๆ ของกระทรวงให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง
๕. สนับสนุนและประสานงานให้ภารกิจด้านการเกษตรต่างประเทศเกิดความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ
๖. พัฒนาและส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทั่วไป

๑. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด

๑.๑ ข้อมูลด้านกายภาพของจังหวัด

๑.๑.๑ ลักษณะทางภูมิศาสตร์

๑ ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่

จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดใหญ่ที่มีความสำคัญของภาคใต้ ตั้งอยู่ ระหว่างละติจูดที่ ๖°๑๗'-๗°๕๖' เหนือ ลองติจูดที่ ๑๐๐° ๐๑' -๑๐๑° ๐๖' ตะวันออก สูงจากระดับน้ำทะเลโดยเฉลี่ย ๔ เมตร เนื้อที่ ๗,๗๖๕.๓๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๔,๘๕๓,๒๔๙ ไร่ มีขนาดพื้นที่เป็นอันดับที่ ๒๗ ของประเทศ อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ไปทางทิศใต้ระยะทางตามเส้นทางรถไฟ ๙๔๗ กิโลเมตร ระยะทางตามทางหลวงแผ่นดินประมาณ ๙๕๐ กิโลเมตร และทางทะเลประมาณ ๗๒๕ กิโลเมตร

๒ อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดพัทลุง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับอ่าวไทย
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี รัฐเคดาห์ และรัฐเปอร์ลิสประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดพัทลุงและจังหวัดสตูล

๓ สภาพพื้นที่

จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดชายทะเลทางทิศใต้ฝั่งตะวันออกของประเทศไทย มีแนวชายฝั่งขนานไปกับทะเลอ่าวไทย ยาวประมาณ ๑๖๖.๕ กิโลเมตร พื้นที่ทางทิศเหนือส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ทางทิศตะวันออกเป็นที่ราบริมทะเลทางทิศใต้และทิศตะวันตกเป็นภูเขาและที่ราบสูง มีป่าและภูเขาสูง ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของต้นน้ำลำธารที่สำคัญ สามารถแบ่งตามระดับความสูงของพื้นที่ได้ ๓ ระดับ

พื้นที่ราบสูง อยู่บริเวณใต้รอยต่อของอำเภอสะเดาะ และอำเภอนาทวี ตะวันตกของอำเภอรัตภูมิ ตะวันตกของอำเภอหาดใหญ่ ตะวันตกของอำเภอสะเดาะ ด้านใต้ของอำเภอนาทวี และด้านใต้ของอำเภอสะบ้าย้อย

พื้นที่ราบ อยู่บริเวณตะวันตกของอำเภอรัตภูมิ อำเภอหาดใหญ่ อำเภอสะเดาะ อำเภอนาทวี อำเภอสะบ้าย้อย และบริเวณรอยต่อของอำเภอสะเดาะกับอำเภอนาทวี

พื้นที่ลุ่มอยู่บริเวณตอนกลางและตะวันออกของอำเภอรัตนภูมิ บริเวณอำเภอระโนด อำเภอเมือง บริเวณตอนกลางและตอนเหนือของอำเภอหาดใหญ่ บริเวณตะวันออกของอำเภอจะนะ บริเวณอำเภอเทพา บริเวณตะวันออกและตอนกลางของอำเภอนาทวี

พื้นที่ของจังหวัดจำแนกตามลักษณะ มีดังนี้

➤ ภูเขา

เขาปลายทัพ	อยู่ในเขาสันกาลาคีรี ในเขตอำเภอสะบ้าย้อย สูง ๖๔๒ เมตรจากระดับน้ำทะเล เป็นเขาป็นเขตแดนไทยกับมาเลเซีย
เขารักเกียรติ	อยู่ในเขตอำเภอรัตนภูมิ สูง ๓๐๑ เมตร จากระดับน้ำทะเลเขาจอมแห อยู่ในเขตอำเภอจะนะ สูง ๘๐ เมตรจากระดับน้ำทะเล
เขาวังชิง	อยู่ในเขตอำเภอหอยโข่ง สูง ๓๐๘ เมตรจากระดับน้ำทะเล
เขาเลียบ	อยู่ในเขตอำเภอหาดใหญ่ สูง ๑๖๓ เมตร จากระดับน้ำทะเล
เขาน้ำกระจาย	อยู่ในเขตตำบลเขาลูกช้าง อำเภอเมือง ฯ สูง ๒๒๕ เมตรจากระดับน้ำทะเล
เขาแรก	อยู่ในเขตตำบลเขาลูกช้าง อำเภอเมือง ฯ สูง ๗๔ เมตรจากระดับน้ำทะเล
เขาแรก (อีกเขาหนึ่งมี)	อยู่ในเขตตำบลทุ่งสมุด อำเภอสะเดา สูง ๔๑๑ เมตรจากระดับน้ำทะเล
เขาราบ (ควนราบ)	อยู่ในเขตตำบลทุ่งหว้า อำเภอเมือง ฯ สูง ๒๑๔ เมตรจากระดับน้ำทะเล
เขาวัง	อยู่ในเขตอำเภอนาทวี สูง ๑๐๐ เมตรจากระดับน้ำทะเล
เขาวัง (อีกเขาหนึ่ง)	อยู่ในเขตอำเภอจะนะ สูง ๒๗๕ เมตร จากระดับน้ำทะเลเป็นเส้นแบ่งเขตอำเภอเมืองฯ กับอำเภอจะนะ
เขาสีชาย	อยู่ในเขตอำเภอเมือง ฯ กับอำเภอหาดใหญ่ สูง ๒๓๕ เมตรจากระดับน้ำทะเล เป็นเส้นแบ่งเขตอำเภอเมือง/หาดใหญ่
เขานินล่อบช้าง	อยู่ในเขตอำเภอจะนะ สูง ๑๙๔ เมตร จากระดับน้ำทะเล
เขาไม้แก้ว	อยู่สองลูก อยู่ในเขตอำเภอสะเดาลูกหนึ่งสูง ๓๖๔ เมตรอีกลูกหนึ่งสูง ๑๓๓ เมตร จากระดับน้ำทะเล
เขาแดง	อยู่ในเขตตำบลหัวเขา อำเภอสิงหนคร สูง ๑๙๕ เมตร จากระดับน้ำทะเล
เขาค่ายม่วง	
เขาเขียว	อยู่ในเขตอำเภอสิงหนคร
เขาน้อย	อยู่ในเขตอำเภอเมือง ฯ
เขาน้อย (อีกลูกหนึ่ง)	อยู่ในเขตอำเภอสิงหนคร
เขาตั้งกวน	อยู่ในเขตอำเภอเมือง ฯ สูง ๘๗ เมตร จากระดับน้ำทะเลเป็นเขากลางเมืองสงขลา
เขาพระไศย	อยู่ในเขตตำบลชุมพล อำเภอสทิงพระ

เกาะหนู	อยู่ในเขตอำเภอเมือง ฯ อยู่ทางทิศเหนือของแหลมสมิหลา ประมาณ ๒ กิโลเมตร มียอดเขาบนเกาะสูง ๗๔ เมตร ตัวเกาะกว้าง ๒๖๐ เมตร ยาว ๗๐๐ เมตร เป็นเกาะในทะเลนอก ที่อยู่ใกล้ตัวจังหวัดสงขลามากที่สุด
เกาะแมว	อยู่ในอำเภอไทยเขตอำเภอเมือง ฯ อยู่ทางเหนือของเกาะหนู ห่างจากเกาะหนูประมาณ ๒๗ กิโลเมตร ตัวเกาะกว้าง ๑๔๐ เมตร ยาว ๔๐๐ เมตร ยอดเกาะสูง ๓๐ เมตร
เกาะยอ	อยู่ในทะเลสาบสงขลา ในเขตอำเภอเมือง ฯ ยอดเขาบนเกาะสูง ๑๕๑ เมตร ตัวเกาะกว้าง ๒.๓ กิโลเมตร ยาว ๓.๖ ก.ม.

- หาดทรายและชายหาด จังหวัดสงขลามีหาดทรายและชายหาดอยู่เป็นจำนวนมาก ที่สำคัญและรู้จักกันดี เช่น แหลมสมิหลา แหลมสนอ่อน หาดแก้ว หาดสะกอม

๔ ลักษณะดิน

๔.๑ อำเภอเมืองสงขลา

ลักษณะดิน

- พื้นที่ลุ่มต่ำเป็นดินเหนียว เกิดจากตะกอนลำน้ำเก่าในพื้นที่ลุ่ม สีเทา มีจุดประสีเหลือง สีน้ำตาลหรือสีแดง การระบายน้ำเลว ปฏิกริยาเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ เป็นดินเหนียวที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ และมีน้ำท่วมขังในฤดูฝนความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว ปาล์มน้ำมัน
- พื้นที่ลุ่มต่ำชายทะเล เป็นดินร่วนหรือดินเหนียวลึกมากที่มีชั้นดินเลนของตะกอนน้ำทะเล และมีสารประกอบกำมะถันมาก ในช่วงความลึกตื้นกว่า ๑๐๐ เซนติเมตร เกิดในบริเวณที่ลุ่มต่ำชายทะเลหรือพื้นที่พรุสีเทา มีจุดประสีเหลือง หรือสีน้ำตาล และดินล่างเป็นสีเทาปนน้ำเงินของตะกอนน้ำทะเล การระบายน้ำเลว ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ การระบายน้ำเลว และมีน้ำท่วมขังนานในฤดูฝนความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว
- พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน เนื่องจากสภาพพื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ % ประกอบด้วยดินตื้นถึงลึกมาก หรืออาจมีหินโผล่มาก ดินมีการชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินมากเมื่อนำมาใช้เพาะปลูกพืชบางพื้นที่เป็นดินตื้น มีหินโผล่มากเป็นอุปสรรคต่อการเกษตรกรรมความเหมาะสมในการปลูกพืช ไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูกพืชจึงควรปล่อยให้เป็นป่าธรรมชาติ
- พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดที่เป็นดินร่วนปนทราย เป็นดินร่วนปนทรายลึกมากที่เกิดอยู่กับที่หรือถูกเคลื่อนย้ายมาทับถมของหินหยาบที่พบในเขตชุมชนที่มีฝนตกชุก สีน้ำตาล สีเหลือง หรือสีแดง การระบายน้ำดี ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่เป็นดินค่อนข้างเป็นทรายที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำในช่วงเพาะปลูก และดินง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินความเหมาะสมในการปลูกพืช มะม่วงหิมพานต์
- พื้นที่สันทรายชายทะเล เป็นดินทรายจัดที่มีและไม่มีชั้นดานอินทรีย์ในพื้นที่บริเวณสันทรายทะเลสีน้ำตาลหรือสีขาว บางพื้นที่พบชั้นดานอินทรีย์สีน้ำตาลเข้ม ลึกปานกลาง การระบายน้ำดีถึงปานกลาง ปฏิกริยาดินเป็นกรดแก่ถึงเป็นกรดปานกลาง เป็นดินทรายจัดที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำมาก ขาดแคลนน้ำ ง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินและบางพื้นที่พบชั้นดานอินทรีย์ในความลึก ๑ เมตรความเหมาะสมในการปลูกพืช มะพร้าว

๔.๒ อำเภอหาดใหญ่

ลักษณะดิน

- พื้นที่ลุ่มต่ำเป็นดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำเก่าในพื้นที่ลุ่ม สีเทา มีจุดประสีเหลือง สีน้ำตาล หรือสีแดง การระบายน้ำเลว ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ เป็นดินเหนียวที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ และมีน้ำท่วมขังในฤดูฝนความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว ปาล์ม น้ำมัน

- พื้นที่ลุ่มต่ำที่เป็นดินร่วนเหนียวปนทราย เกิดจากตะกอนลำน้ำเก่า ในพื้นที่ลุ่มต่ำ สีน้ำตาลปนเทาหรือสีเทา มีจุดประสีเหลือง สีน้ำตาลหรือสีแดง การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ เป็นดินปนทรายที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ และมีน้ำท่วมขัง ในฤดูฝน และบางพื้นที่อาจขาดแคลนน้ำความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว มะม่วงหิมพานต์

- พื้นที่ลุ่มต่ำชายทะเล เป็นดินร่วนหรือดินเหนียวลึกมากที่มีชั้นดินเลนของตะกอน น้ำทะเลและมีสารประกอบกำมะถันมากในช่วงความลึกต้นกว่า ๑๐๐ เซนติเมตร เกิดในบริเวณที่ลุ่มต่ำชายทะเลหรือพื้นที่พรุสีเทา มีจุดประสีเหลือง หรือสีน้ำตาล และดินล่างเป็นสีเทาปนน้ำเงินของตะกอนน้ำทะเล การระบายน้ำเลว ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ การระบายน้ำเลว และมีน้ำท่วมขังนานในฤดูฝนความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว ปาล์ม น้ำมัน มะพร้าว

- พื้นที่ลาดเชิงชัน เนื่องจากสภาพพื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ % ประกอบด้วยดินต้นถึงลึกมาก หรืออาจมีหินโผล่ ดินมีการชะล้างพังทลาย สูญเสียหน้าดินมากเมื่อนำมาใช้เพาะปลูกพืช บางพื้นที่เป็นดินต้น มีหินโผล่มากเป็นอุปสรรคต่อการเกษตรกรรมความเหมาะสมในการปลูกพืช ไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูกพืชดังนั้นควรปล่อยพื้นที่ให้เป็นป่าธรรมชาติ

- พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดที่เป็นดินร่วนปนทราย เป็นดินร่วนปนทรายลึกมากที่เกิดอยู่กับที่หรือถูกเคลื่อนย้ายมาที่บถมของหินหยาบที่พบในเขตชุมชนที่มีฝนตกชุกสีน้ำตาล สีเหลือง หรือสีแดง การระบายน้ำดี ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่เป็นดินค่อนข้างเป็นทรายที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำในช่วงเพาะปลูก และดินง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินความเหมาะสมในการปลูกพืช ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน มะพร้าว มะม่วงหิมพานต์สับปะรด

- พื้นที่สันดินริมแม่น้ำ เป็นดินร่วนปนเหนียว หรือดินร่วนเหนียวปนทราย แป้ง ที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ บริเวณสันดินริมแม่น้ำ ที่พบในเขตชุมชน มีฝนตกชุก สีเหลือง สีน้ำตาล หรือสีแดง และมักมีแร่ไมกาปะปนอยู่ในเนื้อดิน การระบายน้ำดีถึงปานกลาง ปฏิกริยาเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ ความอุดมสมบูรณ์ของดินค่อนข้างต่ำ และอาจมีน้ำท่วมฉับพลันในบริเวณที่อยู่ริมแม่น้ำ ช่วงฤดูน้ำหลากความเหมาะสมในการปลูกพืช สับปะรด

๔.๓ อำเภอสะเดา

ลักษณะดิน

- พื้นที่ลาดชันเชิงชัน เนื่องจากสภาพพื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ % ประกอบด้วยดินต้นถึงลึกมาก หรืออาจมีหินโผล่มาก ดินมีการชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินมากเมื่อนำมาใช้เพาะปลูกพืชบางพื้นที่เป็นดินต้น มีหินโผล่มากเป็นอุปสรรคต่อการเกษตรกรรมความเหมาะสมในการปลูกพืช ไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูกพืชจึงควรปล่อยให้เป็นป่าธรรมชาติ

- พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดถึงลูกคลื่นลาดชันที่เป็นดินต้น เป็นดินเหนียวต้นมากที่มีก้อนกรวด หรือลูกรังปะปนมากในเนื้อดินที่เกิดจากการเคลื่อนย้ายมาจากที่สูง หรือเกิดอยู่กับที่ พบในเขตชุมชน มีฝนตกชุก สีน้ำตาล สีเหลือง หรือสีแดงและดินล่างอาจพบศิลาแลงอ่อน การระบายน้ำดี ปฏิกริยาดิน

เป็นกรดแก่ถึงเป็นกรดปานกลางเป็นดินตื้น ถึงตื้นมาก ที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำในบางช่วงที่เพาะปลูกพืชและในพื้นที่ลาดชัน ง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินความเหมาะสมในการปลูกพืช ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว มะม่วงหิมพานต์สับปะรด

- พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดที่เป็นดินร่วนปนทราย เป็นดินร่วนปนทรายลึกมากที่เกิดอยู่กับที่หรือถูกเคลื่อนย้ายมาที่ขลุมของหินหยาบที่พบในเขตชุ่มชื้นที่มีฝนตกชุกสีน้ำตาล สีเหลือง หรือสีแดง การระบายน้ำดี ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่เป็นดินค่อนข้างเป็นทรายที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำในช่วงเพาะปลูก และดินง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินความเหมาะสมในการปลูกพืช ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว มะม่วงหิมพานต์สับปะรด

- พื้นที่สันดินริมแม่น้ำ เป็นดินร่วนปนเหนียว หรือดินร่วนเหนียวปนทราย แปรที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ บริเวณสันดินริมแม่น้ำ ที่พบในเขตชุ่มชื้น มีฝนตกชุก สีเหลือง สีน้ำตาล หรือสีแดง และมักมีแร่ไมกาปะปนอยู่ในเนื้อดิน การระบายน้ำดีถึงปานกลาง ปฏิกริยาเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ ความอุดมสมบูรณ์ของดินค่อนข้างต่ำและอาจมีน้ำท่วมฉับพลันในบริเวณที่อยู่ริมแม่น้ำ ช่วงฤดูน้ำหลากความเหมาะสมในการปลูกพืช สับปะรด

๔.๔ อำเภอรอนด

ลักษณะดิน

- พื้นที่ลุ่มต่ำเป็นดินเหนียว เป็นดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนน้ำกร่อยในพื้นที่ชายฝั่งทะเล สีเทา มีจุดประสีเหลือง สีน้ำตาล หรือสีแดง มักมีเปลือกหอยหรือก้อนปูนปะปนอยู่ในเนื้อดิน และอาจพบตะกอนน้ำทะเลลึกมากกว่า ๑๒๕ เซนติเมตร จากผิวดิน การระบายน้ำเร็ว ปฏิกริยาดินเป็นกลาง หรือเป็นด่างอ่อน เป็นดินเหนียวจัดและมีน้ำท่วมขังในฤดูฝนความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว ปาล์มน้ำมัน

- พื้นที่ลุ่มต่ำที่เป็นดินเปรี้ยวจัด เป็นดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนน้ำทะเลในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเล หรือพื้นที่พรุสีเทา มีจุดประสีเหลือง สำนน้ำตาล หรือสีแดง และพบจุดประสีเหลืองฟางข้าวของสารประกอบกำมะถันภายในความลึก ๔๐ เซนติเมตร จากผิวดิน การระบายน้ำเร็ว ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก เป็นดินเหนียวเปรี้ยวจัดขาดธาตุอาหาร บางชนิดที่เป็นประโยชน์หรือมีมากจนเป็นพิษต่อพืชที่ปลูก และมีน้ำแช่ขังในฤดูฝนที่ตอน ความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว ปาล์มน้ำมันมะพร้าว

๔.๕ อำเภอรัตภูมิ

ลักษณะดิน

- พื้นที่ลุ่มต่ำเป็นดินเหนียว เป็นดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนน้ำกร่อยในพื้นที่ชายฝั่งทะเล สีเทา มีจุดประสีเหลือง สีน้ำตาล หรือสีแดง มักมีเปลือกหอยหรือก้อนปูนปะปนอยู่ในเนื้อดิน และอาจพบตะกอนน้ำทะเลลึกมากกว่า ๑๒๕ เซนติเมตร จากผิวดิน การระบายน้ำเร็ว ปฏิกริยาดินเป็นกลาง หรือเป็นด่างอ่อน เป็นดินเหนียวจัดและมีน้ำท่วมขังในฤดูฝนความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว ปาล์มน้ำมัน

- พื้นที่ลุ่มต่ำที่เป็นดินร่วนเหนียวปนทราย เกิดจากตะกอนลำน้ำเก่า ในพื้นที่ลุ่มต่ำ สีน้ำตาลปนเทาหรือสีเทา มีจุดประสีเหลือง สีน้ำตาล หรือสีแดง การระบายน้ำเร็วถึงค่อนข้างเร็ว ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ เป็นดินปนทรายที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ และมีน้ำท่วมขังในฤดูฝน และบางพื้นที่อาจขาดแคลนน้ำความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว มะม่วงหิมพานต์

- พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน เนื่องจากสภาพพื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ % ประกอบด้วยดินตื้นถึงลึกมาก หรืออาจมีหินโผล่มาก ดินมีการชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินมากเมื่อนำมาใช้เพาะปลูกพืชบางพื้นที่เป็นดินตื้น มีหินโผล่มากเป็นอุปสรรคต่อการเกษตรกรรมความเหมาะสมในการปลูกพืช ไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูกพืชจึงควรปล่อยให้เป็นป่าธรรมชาติ

- พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดถึงลูกคลื่นลาดชันที่เป็นดินตื้น เป็นดินเหนียวตื้นมาก ที่มีก้อนกรวด หรือลูกรังปะปนมากในเนื้อดินที่เกิดจากการเคลื่อนย้ายมาจากที่สูง หรือเกิดอยู่กับที่ พบในเขตชุ่มชื้น มีฝนตกชุก สีนํ้าตาล สีเหลือง หรือสีแดงและดินล่างอาจพบศิลาแลงอ่อน การระบายน้ำดี ปฏิกริยาดินเป็นกรดแก่ถึงเป็นกรดปานกลางเป็นดินตื้น ถึงตื้นมาก ที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำในบางช่วงที่เพาะปลูกพืชและในพื้นที่ลาดชัน ง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินความเหมาะสมในการปลูกพืช ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว มะม่วงหิมพานต์ สับปะรด

- พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดที่มีเนื้อดินร่วนเหนียวปนทรายลึกมาก เป็นดินร่วนปนทรายลึกมากที่เกิดอยู่กับที่หรือถูกเคลื่อนย้ายมาที่ถมของหินหยาบที่พบในเขตชุ่มชื้นที่มีฝนตกชุก สีนํ้าตาล สีเหลือง หรือสีแดง การระบายน้ำดี ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่เป็นดินค่อนข้างเป็นทรายที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำในช่วงเพาะปลูก และง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินความเหมาะสมในการปลูกพืช ยางพารา

๔.๖ อำเภอกงเทพฯ

ลักษณะดิน

- ที่ลุ่ม (ดินนา เป็นดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลํานํ้าเก่าในพื้นที่ลุ่ม สีเทา มีจุดประสีเหลือง สีนํ้าตาล หรือสีแดง การระบายน้ำเร็ว ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ เป็นดินเหนียวที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ และมีน้ำท่วมขังในฤดูฝน

- พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน เนื่องจากสภาพพื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ % ประกอบด้วยดินตื้นถึงลึกมาก หรืออาจมีหินโผล่มาก ดินมีการชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินมากเมื่อนำมาใช้เพาะปลูกพืชบางพื้นที่เป็นดินตื้น มีหินโผล่มากเป็นอุปสรรคต่อการเกษตรกรรมความเหมาะสมในการปลูกพืช ไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูกพืชจึงควรปล่อยให้เป็นป่าธรรมชาติ

- พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดที่มีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย เป็นดินร่วนปนทรายลึกมาก ที่เกิดอยู่กับที่หรือถูกเคลื่อนย้ายมาที่ถมของหินเนื้อหยาบที่พบในเขตชุ่มชื้นที่มีฝนตกชุก สีนํ้าตาล สีเหลือง หรือสีแดง การระบายน้ำดี ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงกรดแก่เป็นดินค่อนข้างเป็นทรายที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำในบางช่วงเพาะปลูก และดินง่ายต่อการชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินความเหมาะสมในการปลูกพืช มะม่วงหิมพานต์

- พื้นที่สันดินริมแม่น้ำ เป็นดินร่วนปนเหนียว หรือดินร่วนเหนียวปนทราย แป้ง เกิดจากตะกอนลํานํ้า บริเวณสันดินริมแม่น้ำ ที่พบในเขตชุ่มชื้น มีฝนตกชุกสีเหลือง สีนํ้าตาล หรือสีแดง และมักมีแร่ไมกาปะปนอยู่ในเนื้อดิน การระบายน้ำดีถึงค่อนข้างเร็ว ปฏิกริยาเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ ความอุดมสมบูรณ์ของดินค่อนข้างต่ำ และอาจมีน้ำแช่ขังในฤดูฝนความเหมาะสมในการปลูกพืช สับปะรด

- พื้นที่สันทรายชายทะเล เป็นดินทรายจัดที่มีและไม่มีชั้นดานอินทรีย์ในพื้นที่ บริเวณสันทรายทะเลสีนํ้าตาลหรือสีขาว บางพื้นที่พบชั้นดานอินทรีย์สีนํ้าตาลเข้ม ลึกปานกลาง การระบายน้ำดีถึงปานกลาง ปฏิกริยาดินเป็นกรดแก่ถึงเป็นกรดปานกลาง เป็นดินทรายจัดที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำมาก ขาดแคลนน้ำ ง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินและบางพื้นที่พบชั้นดานอินทรีย์ใน ความลึก ๑ เมตรความเหมาะสมในการปลูกพืช มะพร้าว

๔.๗ อำเภอนาหวี

ลักษณะของดิน

- ที่ลุ่ม (ดินนา เป็นดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำเก่าในพื้นที่ลุ่ม สีเทา มีจุดประสีเหลือง สีน้ำตาล หรือสีแดง การระบายน้ำเลว ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ เป็นดินเหนียวที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว ปาล์มน้ำมัน
- พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน เนื่องจากสภาพพื้นที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ % ประกอบด้วยดินต้นถึงลึกมาก หรืออาจมีหินโผล่มาก ดินมีการชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินมากเมื่อนำมาใช้เพาะปลูกพืชบางพื้นที่เป็นดินต้น มีหินโผล่มากเป็นอุปสรรคต่อการเกษตรกรรมความเหมาะสมในการปลูกพืชไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูกพืชจึงควรปล่อยให้เป็นป่าธรรมชาติ
- พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดถึงเป็นลูกคลื่นลอนชันที่เป็นดินต้นถึงลึกปานกลาง เป็นดินร่วนเหนียวปนทราย หรือดินร่วนที่มีก้อนกรวด หรือเศษหินเนื้อละเอียด หรือหินเนื้อทรายปะปนมาก อยู่ในความลึกต้นกว่า ๑๐๐ เซนติเมตร จากผิวดิน พบอยู่กับที่หรือเคลื่อนย้ายลงมาทับถมในบริเวณชายเนินเขา พบในเขตชุ่มชื้นที่มีฝนตกชุก สีดินเป็นสีเหลือง หรือสีแดง มีการระบายน้ำดี ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ เป็นดินต้นถึงลึกปานกลางที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำ และดินง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินความเหมาะสมในการปลูกพืช ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว มะม่วงหิมพานต์ สับปะรด

๔.๘ อำเภอสทิงพระ

ลักษณะดิน

- พื้นที่ลุ่มต่ำเป็นดินเหนียว เป็นดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนน้ำกร่อยในพื้นที่ชายฝั่งทะเล สีเทา มีจุดประสีเหลือง สีน้ำตาล หรือสีแดง มักมีเปลือกหอยหรือก้อนปูนปะปนอยู่ในเนื้อดิน และอาจพบตะกอนน้ำทะเลลึกมากกว่า ๑๒๕ เซนติเมตร จากผิวดิน การระบายน้ำเลว ปฏิกริยาดินเป็นกลาง หรือเป็นด่างอ่อน เป็นดินเหนียวจัดและมีน้ำท่วมขังในฤดูฝนความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว ปาล์มน้ำมัน
- พื้นที่ลุ่มต่ำที่เป็นดินเปรี้ยวจัด เป็นดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนน้ำทะเลในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเล หรือพื้นที่พรุสีเทา มีจุดประสีเหลือง สำนน้ำตาล หรือสีแดง และพบจุดประสีเหลืองฟางข้าวของสารประกอบกำมะถันภายในความลึก ๕๐ เซนติเมตร จากผิวดิน การระบายน้ำเลว ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก เป็นดินเหนียวเปรี้ยวจัดขาดธาตุอาหาร บางชนิดที่เป็นประโยชน์หรือมีมากจนเป็นพิษต่อพืชที่ปลูก และมีน้ำแช่ขังในฤดูฝน ความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว ปาล์มน้ำมันมะพร้าว
- ที่ดอน เป็นดินทรายจัดที่มีและไม่มีชั้นดานอินทรีย์ในพื้นที่บริเวณสันทรายชายทะเลสีน้ำตาลหรือสีขาวยบางพื้นที่พบชั้นดานอินทรีย์ สีน้ำตาลเข้ม ลึกปานกลาง การระบายน้ำดีถึงปานกลาง ปฏิกริยาดินเป็นกรดแก่ถึงปานกลาง เป็นดินทรายจัดที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำมาก ขาดแคลนน้ำ ดินง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดิน และบางพื้นที่พบชั้นดานอินทรีย์ภายในความลึก ๑ เมตร ความเหมาะสมในการปลูกพืช มะพร้าว

๔.๙ อำเภอจะนะ

ลักษณะดิน

- พื้นที่ลุ่มต่ำที่เป็นดินเหนียว เป็นดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำเก่าในพื้นที่ลุ่ม สีเทา มีจุดประสีเหลือง สีน้ำตาล หรือสีแดง การระบายน้ำเลว ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ เป็นดินเหนียวที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ และมีน้ำท่วมขังในฤดูฝนความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว ปาล์มน้ำมัน

- พื้นที่ลุ่มต่ำชายทะเล เป็นดินร่วนหรือดินเหนียวลึกมากที่มีชั้นดินเลนของตะกอนน้ำทะเลและมีสารประกอบกำมะถันมากในช่วงความลึกตื้นกว่า ๑๐๐ เซนติเมตร เกิดในบริเวณที่ลุ่มต่ำชายทะเลหรือพื้นที่พรุสีเทา มีจุดประสีเหลือง หรือสีน้ำตาล และดินล่างเป็นสีเทาปนน้ำเงินของตะกอนน้ำทะเล การระบายน้ำเลว ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ การระบายน้ำเลว และมีน้ำท่วมขังนานในฤดูฝนความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว

- พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน เนื่องจากสภาพพื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ % ประกอบด้วยดินตื้นถึงลึกมาก หรืออาจมีหินโผล่มาก ดินมีการชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินมากเมื่อนำมาใช้เพาะปลูกพืชบางพื้นที่เป็นดินตื้น มีหินโผล่มากเป็นอุปสรรคต่อการเกษตรกรรมความเหมาะสมในการปลูกพืชไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูกพืชจึงควรปล่อยให้ป่าธรรมชาติ

- พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดถึงเป็นลูกคลื่นลอนชันที่เป็นดินตื้นถึงลึกปานกลาง เป็นดินร่วนเหนียวปนทราย หรือดินร่วนที่มีก้อนกรวด หรือเศษหินเนื้อละเอียด หรือหินเนื้อทรายปะปนมาก อยู่ในความลึกตื้นกว่า ๑๐๐ เซนติเมตร จากผิวดิน พบอยู่กับที่หรือเคลื่อนย้ายลงมาทับถมในบริเวณชายเนินเขา พบในเขตชุ่มชื้นที่มีฝนตกชุก สีดินเป็นสีเหลือง หรือสีแดง มีการระบายน้ำดีปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ เป็นดินตื้นถึงลึกปานกลางที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำ และดินง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินความเหมาะสมในการปลูกพืช ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว มะม่วงหิมพานต์ สับปะรด

- พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดที่เป็นดินร่วนปนทรายเป็นดินร่วนปนทรายลึกมากที่เกิดอยู่กับที่หรือถูกเคลื่อนย้ายมาทับถมของหินหยาบที่พบในเขตชุ่มชื้นที่มีฝนตกชุกสีน้ำตาลสีเหลือง หรือสีแดง การระบายน้ำดี ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่เป็นดินค่อนข้างเป็นทรายที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำในช่วงเพาะปลูก และดินง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินความเหมาะสมในการปลูกพืช มะม่วงหิมพานต์

- พื้นที่สันทรายชายทะเลเป็นดินทรายจัดที่มีและไม่มีชั้นดานอินทรีย์ในพื้นที่บริเวณสันทรายทะเลสีน้ำตาลหรือสีขาว บางพื้นที่พบชั้นดานอินทรีย์สีน้ำตาลเข้ม ลึกปานกลาง การระบายน้ำดีถึงปานกลาง ปฏิกริยาดินเป็นกรดแก่ถึงเป็นกรดปานกลาง เป็นดินทรายจัดที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำมาก ขาดแคลนน้ำ ง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดิน และบางพื้นที่พบชั้นดานอินทรีย์ในความลึก ๑ เมตรความเหมาะสมในการปลูกพืช มะพร้าว

๔.๑๐ อำเภอสะบ้าย้อย

ลักษณะดิน

- พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน เนื่องจากสภาพพื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ % ประกอบด้วยดินตื้นถึงลึกมาก หรืออาจมีหินโผล่มาก ดินมีการชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินมากเมื่อนำมาใช้เพาะปลูกพืชบางพื้นที่เป็นดินตื้น มีหินโผล่มากเป็นอุปสรรคต่อการเกษตรกรรมความเหมาะสมในการปลูกพืชไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูกพืชจึงควรปล่อยให้ป่าธรรมชาติ

- พื้นที่ลอนลาดถึงลอนชัน เป็นดินร่วนเหนียวปนทรายหรือดินร่วนที่มีก้อนกรวดหรือเศษหินเนื้อละเอียด หรือหินเนื้อหยาบปะปนมากอยู่ในความลึกตื้นกว่า ๑๐๐ เซนติเมตร จากผิวดิน พบอยู่กับที่หรือเคลื่อนย้ายลงมาทับถมในบริเวณชายเนินเขา พบในเขตชุ่มชื้นที่มีฝนตกชุก สีดินเป็นสีเหลือง สีน้ำตาลหรือสีแดง มีการระบายน้ำดี ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ เป็นดินต้นถึงลึกปานกลางที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำขาดแคลนน้ำและดินง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินความเหมาะสมในการปลูกพืช ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว มะม่วงหิมพานต์ สับปะรด

- พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดเป็นดินร่วนปนทรายลึกมาก ที่เกิดอยู่กับที่หรือถูกเคลื่อนย้ายมาทับถมของหินเนื้อหยาบที่พบในเขตชุ่มชื้นที่มีฝนตก สีน้ำตาล สีเหลือง หรือสีแดง การระบายน้ำดี ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ เป็นดินค่อนข้างเป็นทรายที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำในบางช่วงเพาะปลูก และดินง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินความเหมาะสมในการปลูกพืช มะม่วงหิมพานต์

- พื้นที่สันดินริมแม่น้ำ เป็นดินร่วนปนเหนียว หรือดินร่วนเหนียวปนทรายแปง ที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ บริเวณสันดินริมแม่น้ำ ที่พบในเขตชุ่มชื้น มีฝนตกชุก สีเหลือง สีน้ำตาล หรือสีแดง และมักมีแร่ไมกาปะปนอยู่ในเนื้อดิน การระบายน้ำดีถึงค่อนข้างเลว ปฏิกริยาเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ ความอุดมสมบูรณ์ของดินค่อนข้างต่ำ และอาจมีน้ำแช่ขังในฤดูฝนความเหมาะสมในการปลูกพืช สับปะรด

๔.๑๑ อำเภอกวนเนียง

ลักษณะดิน

- พื้นที่ลุ่มต่ำที่เป็นดินเหนียว เป็นดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำเก่า ในพื้นที่ลุ่ม มีจุดประสีเหลือง สีน้ำตาล หรือสีแดง การระบายน้ำเร็วปฏิกริยาดินเป็นกรดแก่ เป็นดินเหนียวที่มีความอุดมสมบูรณ์ความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว ปาล์มน้ำมัน

- พื้นที่ลุ่มต่ำที่เป็นดินเปรี้ยวจัด เป็นดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนน้ำทะเลในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเล หรือพื้นที่พรุสีเทา มีจุดประสีเหลือง สำนน้ำตาล หรือสีแดง และพบจุดประสีเหลืองฟางข้าวของสารประกอบกำมะถันภายในความลึก ๕๐ เซนติเมตร จากผิวดิน การระบายน้ำเลว ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก เป็นดินเหนียวเปรี้ยวจัดขาดธาตุอาหาร บางชนิดที่เป็นประโยชน์หรือมีมากจนเป็นพิษต่อพืชที่ปลูก และมีน้ำแช่ขังในฤดูฝน ความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว ปาล์มน้ำมันมะพร้าว

- พื้นที่ดอน เป็นดินเหนียวตื้นมากที่มีก้อนกรวด หรือลูกรังปะปนมากในเนื้อดินที่เกิดจากการเคลื่อนย้ายมาจากที่สูง หรือเกิดอยู่กับที่ พบในเขตชุ่มชื้น มีฝนตกชุก สีน้ำตาล สีเหลือง หรือสีแดง และดินล่างอาจพบศิลาแลงอ่อน การระบายน้ำดี ปฏิกริยาดินเป็นกรดแก่ถึงเป็นกรดปานกลาง เป็นดินต้นถึงตื้นมากที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำในบางช่วงที่เพาะปลูกพืช และในพื้นที่ลาดชันง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินความเหมาะสมในการปลูกพืช ยางพารา ปาล์มน้ำมันมะพร้าวหิมพานต์ สับปะรด

๔.๑๒ อำเภอสิงหนคร

ลักษณะดิน

- พื้นที่ลุ่มต่ำที่เป็นดินเหนียว เป็นดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำกร่อยในพื้นที่ชายฝั่งทะเล มีจุดประสีเหลือง สีน้ำตาล หรือสีแดง มักมีเปลือกหอยหรือก้อนปูนปะปนอยู่ในเนื้อดินอาจพบตะกอนน้ำทะเลลึกมากกว่า ๑๒๕ เซนติเมตร จากผิวดิน การระบายน้ำเลว ปฏิกริยาดินเป็นกลางหรือเป็นด่างอ่อนเป็นดินเหนียวจัดและมีน้ำท่วมขัง ความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว ปาล์มน้ำมัน

- พื้นที่ลุ่มต่ำที่เป็นดินเปรี้ยวจัด เป็นดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนน้ำทะเลในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเล หรือพื้นที่พรุสีเทา มีจุดประสีเหลือง สำน้าตาล หรือสีแดง และพบจุดประสีเหลืองฟางข้าวของสารประกอบกำมะถันภายในความลึก ๕๐ เซนติเมตร จากผิวดิน การระบายน้ำเลว ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก เป็นดินเหนียวเปรี้ยวจัดขาดธาตุอาหาร บางชนิดที่เป็นประโยชน์หรือมีมากจนเป็นพิษต่อพืชที่ปลูก และมีน้ำแช่ขังในฤดูฝน ความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว

- พื้นที่ดอน เป็นดินทรายจัดที่มีและไม่มีชั้นดานอินทรีย์ในพื้นที่บริเวณสันทรายชายทะเล สีน้าตาล หรือสีขาวบางพื้นที่พบชั้นดานอินทรีย์ สีน้าตาลเข้ม ลึกปานกลาง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ปฏิกริยาดินเป็นกรดแก่เป็นกรดปานกลาง เป็นดินทรายจัดที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำมากขาดแคลนน้ำ ดินง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดิน และบางพื้นที่พบชั้นดานอินทรีย์ภายในความลึก ๑ เมตรความเหมาะสมในการปลูกพืช ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว

๔.๑๓ อำเภอกะแสสินธุ์

ลักษณะดิน

- พื้นที่ลุ่มต่ำที่เป็นดินเหนียว เป็นดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำกร่อยในพื้นที่ชายฝั่งทะเล มีจุดประสีเหลือง สีน้าตาล หรือสีแดง มักมีเปลือกหอยหรือก้อนปูนปะปนอยู่ในเนื้อดินอาจพบตะกอนน้ำทะเลลึกมากกว่า ๑๒๕ เซนติเมตร จากผิวดิน การระบายน้ำเลว ปฏิกริยาดินเป็นกลางหรือเป็นด่างอ่อนเป็นดินเหนียวจัดและมีน้ำท่วมขัง ความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว ปาล์มน้ำมัน

- พื้นที่ลุ่มต่ำที่เป็นดินร่วนเหนียวปนทรายแป้ง เป็นดินร่วนเหนียวปนทรายแป้งที่เกิดจากตะกอนลำน้ำกร่อยหรือตะกอนน้ำจืดในบริเวณพื้นที่ลุ่มต่ำ สีเทา มีจุดประสีเหลือง สีน้าตาล หรือสีแดง และอาจพบก้อนเหล็กและแมงกานีสปะปนอยู่ในเนื้อดิน ระบายน้ำเลว ปฏิกริยาเป็นกรดปานกลาง ดินบดค่อนข้างแน่น มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำและมีน้ำท่วมขังในฤดูฝนความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว พื้นที่ลุ่มต่ำที่เป็นดินเปรี้ยวจัด เป็นดินร่วนหรือดินเหนียวลึกมากที่มีชั้นดินเลนของตะกอนน้ำทะเลและมีการประกอบกำมะถันมากในช่วงความลึกต้นกว่า ๑๐๐ ซม. เกิดในบริเวณที่ลุ่มต่ำชายทะเล หรือพื้นที่พรุสีเทา มีจุดประสีเหลือง หรือน้ำตาล และดินล่างเป็นสีเทาปนน้ำเงินของตะกอนน้ำทะเล การระบายน้ำเลว ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากมีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ และมีน้ำท่วมขังนานในฤดูฝนความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว

- พื้นที่ลูกคลื่นลอนชันถึงเป็นเนินเขา เป็นดินร่วนปนเศษหรือชั้นหิน พื้นต้นของหินเนื้อละเอียด หรือหินเนื้อหยาบ ภายในความลึก ๕๐ เซนติเมตร จากผิวดินที่เกิดอยู่กับที่ หรือเคลื่อนย้ายลงมาทับถมในบริเวณชายเนินเขาในเขตชุ่มชื้นที่มีฝนตกชุก สีเหลือง สีน้าตาล หรือสีแดง การระบายน้ำดี ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ เป็นดินต้นมากที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำ และดินง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินความเหมาะสมในการปลูกพืช ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว สับปะรด

- พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดถึงเป็นลูกคลื่นลอนชันที่เป็นดินต้นถึงลึกปานกลาง เป็นดินร่วนเหนียวปนทราย หรือดินร่วนที่มีก้อนกรวด หรือเศษหินเนื้อละเอียด หรือหินเนื้อทรายปะปนมากอยู่ในความลึกต้นกว่า ๑๐๐ เซนติเมตร จากผิวดิน พบอยู่กับที่หรือเคลื่อนย้ายลงมาทับถมในบริเวณชายเนินเขา พบในเขตชุ่มชื้นที่มีฝนตกชุก สีดินเป็นสีเหลือง หรือสีแดง มีการระบายน้ำดีปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ เป็นดินต้นถึงลึกปานกลางที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำ และดินง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินความเหมาะสมในการปลูกพืช ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว มะม่วงหิมพานต์ สับปะรด

- พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดเป็นดินร่วนปนทรายลึกมาก ที่เกิดอยู่กับที่หรือถูกเคลื่อนย้ายมาทับถมของหินเนื้อหยาบที่พบในเขตชุ่มชื้นที่มีฝนตก สีนํ้าตาล สีเหลือง หรือสีแดง การระบายน้ำดี ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ เป็นดินค่อนข้างเป็นทรายที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำในบางช่วงเพาะปลูก และดินง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินความเหมาะสมในการปลูกพืช มะม่วงหิมพานต์

๔.๑๔ อำเภอนาหม่อม

ลักษณะดิน

- ที่ลุ่ม (ดินนา เป็นดินเหนียวปนทรายลึกมากที่เกิดจากตะกอนลํ้าเก่า ในพื้นที่ลุ่มต่ำ สีนํ้าตาลปนเทา หรือสีเทา มีจุดประสีเหลือง สีนํ้าตาล หรือสีแดง การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ เป็นดินปนทรายที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ และมีน้ำท่วมขังในฤดูฝนและบางพื้นที่อาจขาดแคลนน้ำความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว มะม่วงหิมพานต์

- พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน เนื่องจากสภาพพื้นที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ % ประกอบด้วยดินตื้นถึงลึกมาก หรืออาจมีหินโผล่มาก ดินมีการชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินมากเมื่อนำมาใช้เพาะปลูกพืชบางพื้นที่เป็นดินตื้น มีหินโผล่มากเป็นอุปสรรคต่อการเขตกรรมความเหมาะสมในการปลูกพืช ไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูกพืชจึงควรปล่อยให้ป็นป่าธรรมชาติ

- พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดถึงเป็นลูกคลื่นลอนชันที่เป็นดินตื้นถึงลึกปานกลาง เป็นดินร่วนเหนียวปนทราย หรือดินร่วนที่มีก้อนกรวด หรือเศษหินเนื้อละเอียด หรือหินเนื้อทรายปะปนมาก อยู่ในความลึกตื้นกว่า ๑๐๐ เซนติเมตร จากผิวดิน พบอยู่กับที่หรือเคลื่อนย้ายลงมาทับถมในบริเวณชายเนินเขา พบในเขตชุ่มชื้นที่มีฝนตกชุก สีดินเป็นสีเหลือง หรือสีแดง มีการระบายน้ำดีปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ เป็นดินตื้นถึงลึกปานกลางที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำ และดินง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินความเหมาะสมในการปลูกพืช ยางพารา ปาล์มนํ้ามัน มะพร้าว มะม่วงหิมพานต์ สับปะรด

- พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดเป็นดินร่วนปนทรายลึกมาก ที่เกิดอยู่กับที่หรือถูกเคลื่อนย้ายมาทับถมของหินเนื้อหยาบที่พบในเขตชุ่มชื้นที่มีฝนตก สีนํ้าตาล สีเหลือง หรือสีแดง การระบายน้ำดี ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ เป็นดินค่อนข้างเป็นทรายที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำในบางช่วงเพาะปลูก และดินง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินความเหมาะสมในการปลูกพืช มะม่วงหิมพานต์

๔.๑๕ อำเภอบางกล่า

ลักษณะดิน

- เป็นดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลํ้าเก่าในพื้นที่ลุ่ม สีเทา มีจุดประสีเหลือง สีนํ้าตาล หรือสีแดง การระบายน้ำเลว ปฏิกริยาเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ เป็นดินเหนียวที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ และมีน้ำท่วมขังในฤดูฝนความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว ปาล์มนํ้ามัน

- พื้นที่ลุ่มต่ำที่เป็นดินเปรี้ยวจัด เป็นดินร่วนหรือดินเหนียวลึกมากที่มีชั้นดินเลนของตะกอนน้ำทะเลและมีสารประกอบกำมะถันมากในช่วงความลึกตื้นกว่า ๑๐๐ เซนติเมตร เกิดในบริเวณที่ลุ่มต่ำชายทะเล หรือพื้นที่พรุสีเทา มีจุดประสีเหลือง หรือนํ้าตาล และดินล่างเป็นสีเทาปนน้ำเงินของตะกอนน้ำทะเล การระบายน้ำเลว ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากมีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ และมีน้ำท่วมขังนานในฤดูฝนความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว ปาล์มนํ้ามันมะพร้าว

- พื้นที่สันดินริมแม่น้ำ เป็นดินร่วนปนเหนียว หรือดินร่วนเหนียวปนทราย แปะ ที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ บริเวณสันดินริมแม่น้ำ ที่พบในเขตชุ่มชื้น มีฝนตกชุก สีเหลือง สีน้ำตาล หรือสีแดง และมักมีแร่ไมกาปะปนอยู่ในเนื้อดิน การระบายน้ำดีถึงค่อนข้างเร็ว ปฏิกริยาเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ ความอุดมสมบูรณ์ของดินค่อนข้างต่ำ และอาจมีน้ำแข็งในฤดูฝนความเหมาะสมในการปลูกพืช สับปะรด

- พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดเป็นดินร่วนปนทรายลึกลงมาก เป็นดินร่วนเหนียวปนทรายที่เกิดอยู่กับที่หรือพัดพามาจากหินเนื้อหยาบที่พบในเขตชุ่มชื้น มีฝนตกชุก สีเหลือง สีน้ำตาล หรือสีแดง การระบายน้ำดี ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงกรดแก่ เป็นดินปนทรายที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำ และดินง่ายต่อการถูกชะล้างเสียหายหน้าดินความเหมาะสมในการปลูกพืช ปาล์ม มะพร้าว มะม่วงหิมพานต์

- พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดที่เป็นดินตื้น เป็นดินเหนียวตื้นมากที่มีก้อนกรวดหรือลูกรังปะปนมากในเนื้อดิน ที่เกิดจากการเคลื่อนย้ายมาจากที่สูงหรือเกิดอยู่กับที่ พบในเขตชุ่มชื้น มีฝนตกชุก สีน้ำตาล สีเหลือง หรือสีแดง และดินล่างอาจพบศิลาแลงอ่อน การระบายน้ำดี ปฏิกริยาดินเป็นกรดแก่ถึงเป็นกรดปานกลาง เป็นดินตื้นถึงตื้นมากที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำในบางช่วงเพาะปลูกพืช และในพื้นที่ลาดชันง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินความเหมาะสมในการปลูกพืช ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว มะม่วงหิมพานต์ สับปะรด

๔.๑๖ อำเภอลองหอยโข่ง

ลักษณะดิน

- เป็นดินร่วนเหนียวปนทรายลึกลงมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำเก่า ในพื้นที่ลุ่มต่ำ สีน้ำตาลปนเทา หรือสีเทา มีจุดประสีเหลือง สีน้ำตาล หรือสีแดง การระบายน้ำเร็วถึงค่อนข้างเร็ว ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ เป็นดินปนทรายที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ และมีน้ำท่วมขัง ในฤดูฝน และบางพื้นที่อาจขาดแคลนน้ำความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าง มะม่วงหิมพานต์

- พื้นที่ลุ่มต่ำที่เป็นดินเหนียว เป็นดินเหนียวลึกลงมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำเก่า ในพื้นที่ลุ่ม สีเทา มีจุดประสีเหลือง สีน้ำตาล หรือสีแดง การระบายน้ำเร็ว ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ เป็นดินเหนียวที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำและมีน้ำท่วมขังในฤดูฝนความเหมาะสมในการปลูกพืช ข้าว ปาล์มน้ำมัน

- พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน เนื่องจากสภาพพื้นที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ % ประกอบด้วยดินตื้นถึงลึกลงมาก หรืออาจมีหินโผล่มาก ดินมีการชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินมากเมื่อนำมาใช้เพาะปลูกพืชบางพื้นที่เป็นดินตื้น มีหินโผล่มากเป็นอุปสรรคต่อการเกษตรกรรมความเหมาะสมในการปลูกพืช ไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูกพืชจึงควรปล่อยให้ป็นป่าธรรมชาติ

- พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดถึงเป็นลูกคลื่นลอนชัน เป็นดินเหนียวตื้นมากที่มีก้อนกรวด หรือลูกรังปะปนมากในเนื้อดินที่เกิดจากการเคลื่อนย้ายมาจากที่สูง หรือเกิดอยู่กับที่ พบในเขตชุ่มชื้น มีฝนตกชุก สีน้ำตาล สีเหลือง หรือสีแดง และดินล่างอาจพบศิลาแลงอ่อน การระบายน้ำดี ปฏิกริยาดินเป็นกรดแก่ถึงเป็นกรดปานกลาง เป็นดินตื้นถึงตื้นมาก ที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำในบางช่วงเพาะปลูกพืช และในพื้นที่ลาดชันง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินความเหมาะสมในการปลูกพืช ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว มะม่วงหิมพานต์ สับปะรด

ลักษณะและสภาพพื้นที่ของจังหวัดสงขลา คักยภาพพื้นที่จังหวัดสงขลาแบ่งได้๓ ลักษณะ คือ

- Zone ๑ สภาพพื้นที่เป็นลาดเชิงเขาและที่ราบชายฝั่ง เป็นพื้นที่พิเศษ (๓๙.๐๘ %
- Zone ๒ สภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มตอนกลาง (๔๒.๙๖%
- Zone ๓ สภาพพื้นที่เป็นที่ราบและชายฝั่ง (๑๗.๙๖%

ตาราง ๑ แสดงลักษณะและสภาพพื้นที่ของจังหวัดสงขลา

พื้นที่/จังหวัด	ลักษณะพื้นที่	ลักษณะพื้นที่		เนื้อที่ (ไร่)	
		ศักยภาพพื้นที่	สภาพพื้นที่	ทั้งหมด	ถือครองทางการเกษตร
๑. จังหวัดสงขลา		ZONE ๑	เป็นที่ลาดเชิงเขาและที่ราบชายฝั่ง เป็นเขตพื้นที่พิเศษ(๓๙.๐๘%	เนื้อที่รวม ๑,๘๐๖,๐๖๘ ๑. สะบ้าย้อย ๕๗๑,๕๓๐ ๒. นาทวี ๔๖๗,๗๖๙ ๓. เทพา ๓๙๒,๘๑๑ ๔. จิระนัง ๓๗๓,๙๕๘	เนื้อที่รวม ๑,๑๗๘,๑๗๓ ๑. สะบ้าย้อย ๒๐๔,๕๓๓ ๒. นาทวี ๔๑๔,๙๑๐ ๓. เทพา ๓๓๑,๖๔๔ ๔. จิระนัง ๒๒๗,๐๘๖
		ZONE ๒	เป็นที่ราบลุ่มตอนกลาง (๔๒.๙๖ %	เนื้อที่รวม ๑,๙๘๕,๔๘๓ ๑. สะเดา ๖๑๘,๑๓๔ ๒. คลองหอยโข่ง ๑๖๕,๔๐๔ ๓. หาดใหญ่ ๔๘๕,๗๓๒ ๔. นาหม่อม ๘๕,๔๘๑ ๕. บางกล่ำ ๘๕,๑๒๘ ๖. ควนเนียง ๑๔๙,๓๐๕ ๗. รัดถุมิ ๓๙๖,๒๙๙	เนื้อที่รวม ๑,๒๒๑,๓๖๑ ๑. สะเดา ๔๙๔,๐๔๒ ๒. คลองหอยโข่ง ๑๓๐,๘๘๘ ๓. หาดใหญ่ ๑๗๔,๗๑๐ ๔. นาหม่อม ๔๘,๔๔๒ ๕. บางกล่ำ ๔๙,๓๗๑ ๖. ควนเนียง ๙๒,๙๑๔ ๗. รัดถุมิ ๒๓๐,๙๙๔
		ZONE ๓	เป็นที่ราบและชายฝั่ง (๑๗.๙๖ %	เนื้อที่รวม ๘๒๙,๖๓๐ ๑. เมือง ๑๒๐,๕๙๑ ๒. สิงหนคร ๑๔๒,๐๒๓ ๓. สะทิงพระ ๑๑๖,๒๐๙ ๔. กระแสสินธุ์ ๑๘๘,๙๙๐ ๕. ระโนด ๒๖๑,๘๑๗	เนื้อที่รวม ๓๙๓,๗๕๐ ๑. เมือง ๒๗,๙๘๙ ๒. สิงหนคร ๖๑,๕๕๕ ๓. สะทิงพระ ๗๕,๐๓๑ ๔. กระแสสินธุ์๓๓,๘๔๐ ๕. ระโนด ๑๙๕,๓๓๕

ที่มา : แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑

เนื้อที่เขตเหมาะสมการใช้ที่ดินพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสงขลา

เนื้อที่เขตเหมาะสมการใช้ที่ดินพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสงขลา จำนวน ๓ ชนิด ได้แก่

๑ การปลูกยางพารา มีพื้นที่ทั้งหมด ๒,๐๙๑,๒๖๖ ไร่ เป็นพื้นที่เหมาะสมสูง (S๑ จำนวน ๔๑,๖๑๔ ไร่ พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒ จำนวน ๑,๖๑๒,๐๘๖ ไร่ พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓ จำนวน ๗๙,๒๖๙ ไร่ ในขณะที่พื้นที่ไม่เหมาะสม (N จำนวน ๓๕๘,๒๙๗ ไร่

๒ การปลูกข้าว มีพื้นที่ทั้งหมด ๔๒๑,๙๔๘ ไร่ เป็นพื้นที่เหมาะสมสูง (S๑ จำนวน ๒๙๘,๐๕๕ ไร่ พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒ จำนวน ๘๑,๐๒๘ ไร่ พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓ จำนวน ๑๐,๖๗๔ ไร่ ในขณะที่พื้นที่ไม่เหมาะสม (N จำนวน ๓๒,๑๙๑ ไร่

๓ การปลูกปาล์มน้ำมัน มีพื้นที่ทั้งหมด ๓๐,๒๙๒ ไร่ เป็นพื้นที่เหมาะสมสูง (S๑ จำนวน ๕,๓๘๙ ไร่ พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒ จำนวน ๖,๕๙๘ ไร่ พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓ จำนวน ๘,๕๔๐ ไร่ ในขณะที่พื้นที่ไม่เหมาะสม (N จำนวน ๙,๗๖๕ ไร่

ตาราง ๒ แสดงเนื้อที่เขตเหมาะสมการใช้ที่ดินพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสงขลา

ชนิดพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ	พื้นที่แยกตามเขตเหมาะสมพืชเศรษฐกิจ (ไร่)				
	ไม่เหมาะสม (N)	เหมาะสมสูง (S๑)	เหมาะสมปานกลาง (S๒)	เหมาะสมเล็กน้อย (S๓)	รวมทั้งหมด
๑. ยางพารา	๓๕๘,๒๙๗ (๑๗.๑๓)	๔๑,๖๑๔ (๑.๙๘)	๑,๖๑๒,๐๘๖ (๗๗.๐๘)	๗๙,๒๖๙ (๓.๗๙)	๒,๐๙๑,๒๖๖
๒. ข้าว	๓๒,๑๙๑ (๗.๖๒)	๒๙๘,๐๕๕ (๗๐.๖๓)	๘๑,๐๒๘ (๑๙.๒๐)	๑๐,๖๗๔ (๒.๕๒)	๔๒๑,๙๔๘
๓. ปาล์มน้ำมัน	๙,๗๖๕ (๓๒.๒๓)	๕,๓๘๙ (๑๗.๗๘)	๖,๕๙๘ (๒๑.๗๘)	๘,๕๔๐ (๒๘.๑๙)	๓๐,๒๙๒
รวม	๔๐๐,๒๕๓ (๑๕.๗๓)	๓๔๕,๐๕๘ (๑๓.๕๗)	๑,๖๙๙,๗๑๒ (๖๖.๘๓)	๙๘,๔๘๓ (๓.๘๗)	๒,๕๔๓,๕๐๖

ที่มา : ข้อมูลการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน (๒๕๕๙)

๑.๑.๒ ลักษณะภูมิอากาศ

๑) ฤดูกาล

จังหวัดสงขลา ตั้งอยู่ในเขตอิทธิพลของลมมรสุมเมืองร้อน มีลมมรสุมพัดผ่านประจำทุกปี

- ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึง กลางเดือนตุลาคม
- ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม ถึง กลางเดือนกุมภาพันธ์

จากอิทธิพลของลมมรสุมดังกล่าว ส่งผลให้มีฤดูกาลเพียง ๒ ฤดู คือ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคมระยะนี้ซึ่งเป็นช่องว่างของ
ลมมรสุมจะเริ่มตั้งแต่หลังจากหมดมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว อากาศจะเริ่มร้อนและอากาศจะมีอุณหภูมิ
สูงสุดในเดือนเมษายน แต่อากาศจะไม่ร้อนมากนักเนื่องจากตั้งอยู่ใกล้ทะเล

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนสิงหาคม ถึง เดือนมกราคม จังหวัดสงขลาจะมีฝนตกทั้งในช่วง
ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ แต่ในช่วงมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะมีฝนตก
ชุก

เนื่องจากพัดผ่านอ่าวไทย ส่วนลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะถูกเทือกเขาบรรทัดปิดกั้นทำให้ฝนตกน้อยลง

๑.๑.๓ แหล่งน้ำธรรมชาติ

๑ ลำน้ำ จังหวัดสงขลา ไม่มีลำน้ำใดที่เรียกว่า แม่น้ำ มีแต่คลองต่าง ๆ อยู่หลายสายคลองที่สำคัญได้แก่คลองอู่ตะเภา, คลองรัตภูมิ, คลองเทพา, คลองนาทวี (คลองใหญ่, คลองจะทิ้งหม้อ, คลองปากขาด, คลองสะทิงพระ, คลองพรวน, คลองเจดีย์งาม, คลองพังยาง, คลองไผ่, คลองลากช่าย, คลองระโนด, คลองศาลาหลวง, คลองปากแตร, คลองปากแตร, คลองแดน, คลองท่าเขน, คลองสำโรง, คลองนาทับ, คลองประจํา, คลองปลัดพอ, คลองลำพด, คลองพ้อแดง, คลองพะวง, คลองน้ำกระจาย, คลองบางกล้า, คลองเตย, คลองหอยโข่ง, คลองจำเริญ, คลองบ้านเขาวังชิง, คลองปึกคล้า, คลองแงะ, คลองประตู่, คลองตง, คลองรำใหญ่, คลองหล้าปัง, คลองสะเตา, คลองสะกอม, คลองเงาะ, คลองม่วงโหนด, คลองเปียน, คลองเรียน, คลองตาหงา ฯลฯ

๒ แหล่งน้ำจังหวัดสงขลา มีแหล่งน้ำที่สำคัญ ดังนี้

ลุ่มน้ำทะเลสาบ มีพื้นที่ทะเลประมาณ ๙๕๐ ตารางกิโลเมตร มีปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยทั้งปี ประมาณ ๘๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร แบ่งออกได้เป็นสามส่วน คือ

- ทะเลสาบสงขลา มีพื้นที่ประมาณ ๑๙๐ ตารางกิโลเมตร เป็นทะเลสาบส่วนนอกที่ติดกับอ่าวไทยเป็นน้ำเค็มถึงเค็มจัดในฤดูแล้ง และน้ำกร่อยในช่วงฤดูฝน เนื่องจากได้รับน้ำจืดจากคลองต่างๆ ที่ไหลมาลงทะเลสาบแห่งนี้ ความลึกสูงสุดประมาณ ๓ เมตร มีเกาะที่สำคัญคือเกาะยอ

- ทะเลสาบตอนกลาง จากส่วนแคบที่สุดที่บ้านปากอรจนถึงเกาะใหญ่ ในเขตอำเภอกระแสสินธุ์ มีพื้นที่ประมาณ ๒๗๐ ตารางกิโลเมตร มีระดับความเค็มเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาล ความลึกเฉลี่ย ๑.๒ ม.

- ทะเลหลวง อยู่ถัดจากเกาะใหญ่ออกไปจนถึงอำเภอระโนด มีพื้นที่ ๔๙๐ ตารางกิโลเมตร เป็นแหล่งน้ำจืดขนาดใหญ่ปัจจุบันมีค่าความเค็มเพิ่มขึ้นในช่วงฤดูแล้ง มีความลึกเฉลี่ย ๑.๘ เมตร

- ลุ่มน้ำคลองอู่ตะเภา มีพื้นที่ประมาณ ๒,๔๘๐ ตารางกิโลเมตร มีปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยทั้งปี ประมาณ ๘๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

- ลุ่มน้ำคลองรัตภูมิ มีพื้นที่ประมาณ ๔๒๐ ตารางกิโลเมตร มีปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยทั้งปี ประมาณ ๑๘๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

- ลุ่มน้ำคลองเทพา มีพื้นที่ประมาณ ๑,๗๗๐ ตารางกิโลเมตร มีปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยทั้งปี ประมาณ ๕๘๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

- ลุ่มน้ำลำคลองในคาบสมุทรสทิงพระ มีพื้นที่ประมาณ ๘๗๐ ตารางกิโลเมตร มีปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยตลอดปีประมาณ ๔๗๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๑.๑.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัดสงขลาที่สำคัญ ได้แก่

๑ ทรัพยากรดิน เนื้อที่ทั้งหมดของจังหวัดสงขลา ๗,๗๖๕.๓๒ ตารางกิโลเมตร กองสำรวจดิน กรมพัฒนาที่ดิน ได้จำแนกดินในจังหวัดสงขลา ไว้ ๙๕ ชุด ดินส่วนใหญ่เป็นดินทราย และดินทรายปนดิน ร่วน และดินเหนียวบางส่วน

๒ ทรัพยากรน้ำ มีทั้งแหล่งน้ำผิวดินและแหล่งน้ำใต้ดิน

๒.๑ แหล่งน้ำผิวดินที่สำคัญ ได้แก่

๒.๑.๑ ทะเลสาบสงขลา เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศ มีพื้นที่ส่วนที่เป็นพื้นน้ำประมาณ ๑,๐๔๖.๐๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๖๕๐,๐๐๐ ไร่ แบ่งออกเป็น ๓ ช่วง คือ

๑ ทะเลน้อย พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตจังหวัดพัทลุง จะมีสภาพเป็นน้ำจืด

๒ ทะเลหลวง หรือ ทะเลสาบตอนบน เป็นบริเวณที่มีพื้นที่มากที่สุด สภาพน้ำส่วนใหญ่เป็นน้ำกร่อย เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำนานาชนิด

๓ ทะเลสาบตอนล่าง มีพื้นที่ตั้งแต่ปากทะเลสาบที่เปิดออกสู่อ่าวไทยลึกเข้าไปยังทะเลหลวง สภาพน้ำเป็นน้ำเค็มและกร่อย

๒.๑.๒ คลองอู่ตะเภา ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาสันกาลาศีรี ในตำบลสำนักแก้ว อำเภอสะเดา ไหลผ่าน ตำบลต่างๆในอำเภอสะเดา ผ่านหาดใหญ่ลงสู่ทะเลสาบสงขลาที่บ้านคลองบางกล้ามีความยาวประมาณ ๙๐ กิโลเมตร

๒.๑.๓ คลองวาด มีต้นน้ำจากเทือกเขาบรรทัด ในอำเภอหาดใหญ่ ไหลไปลงคลองอู่ตะเภาความยาวประมาณ ๓๗ กิโลเมตร

๒.๑.๔ คลองเทพา มีต้นน้ำจากเทือกเขาสันกาลาศีรี ไหลผ่านอำเภอสะบ้าย้อย และอำเภอเทพาไปลงอ่าวไทยที่ตำบลเทพา ความยาวประมาณ ๘๐ กิโลเมตร

๒.๑.๕ คลองรัตภูมิ ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาบรรทัดและเขาหลวง กั้นเขตแดนระหว่างอำเภอรัตภูมิกับจังหวัดสตูล ไหลผ่านอำเภอรัตภูมิ อำเภอควนเนียง ลงสู่ทะเลสาบสงขลาที่บ้านปากบาง ความยาวประมาณ ๔๕ กิโลเมตร

๒.๑.๖ คลองนาทวี ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาสันกาลาศีรีผ่านอำเภอนาทวี อำเภอจะนะ ไหลลงสู่อ่าวไทยที่ปากบางสะกอม ความยาวประมาณ ๗๐ กิโลเมตร

๒) ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดสงขลาได้ประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติ (ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๗) มีพื้นที่ป่าซึ่งเป็นพื้นที่ป่าทุกประเภทที่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และพื้นที่ป่าไม้ทั่วไป รวม ๔๑ ป่า มีเนื้อที่ทั้งหมด ๑,๒๕๗,๖๖๙.๐๐ ไร่ หรือ ๒๗.๒๒% ของเนื้อที่จังหวัด โดยได้ดำเนินการปฏิรูปที่ดินในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๒๗ ป่า รวม ๒๒๔,๖๓๗.๐๐ ไร่ ยังคงมีพื้นที่ป่าคงเหลือ จำนวน ๑,๐๓๔,๐๓๙ ไร่ หรือคิดเป็น ๘๒.๒๓% ของเนื้อที่ป่าของจังหวัด หรือคิดเป็น ๒๒.๓๘% ของพื้นที่จังหวัด โดยผืนป่าใหญ่ๆของจังหวัดสงขลา ได้แก่

๑. ป่าเขาน้ำค้าง - เขาแดง - ควนสิเหรง ในเขตท้องที่อำเภอสะเดา อำเภอนาทวี ซึ่งได้รับการจัดตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง เป็นแหล่งต้นน้ำที่สำคัญหลายสาย เช่น คลองสะเดา คลองปรัก คลองลำพุด คลองลำซิง เป็นต้น

๒. ป่าเขาวังพา - เทือกเขาแก้ว และควนเขาวัง ในเขตท้องที่หาดใหญ่ สะเดา - บางกล้า คลองหอยโข่ง ซึ่งบางส่วนจะเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัด และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโตนงาช้าง เป็นแหล่งต้นน้ำที่สำคัญ เช่น คลองจำไทร คลองหลา คลองวาด คลองท่าช้าง เป็นต้น

๓. ป่าเขาเหลี่ยม - เขาจันดี และเขาบ่อท่อ ในเขตท้องที่อำเภอนาหม่อมต่อเขตอำเภอจะนะ ซึ่งได้รับการจัดตั้งเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาแดง เป็นแหล่งต้นน้ำกำเนิดคลองหะ คลองประจำ

ป่าต้นน้ำทั้งสามผืนดังกล่าวข้างต้น ได้กำเนิดคลองหลายสายไหลรวมกันเป็น “คลองอุตตะเกา” ไหลผ่านตัวเมืองหาดใหญ่แล้วไหลลงสู่ทะเลสงขลา รวมเรียกว่า “ลุ่มน้ำคลองอุตตะเกา” และสันปันน้ำอีกด้านหนึ่งไหลรวมผ่านลงสู่เขตอำเภอนาทวี กำเนิดคลองหลายสายไหลรวมกันเป็นคลองนาทวี เรียกว่า “ลุ่มน้ำคลองนาทวี”

๔. ป่ายอดแก้ว - ควนหินผุด ในเขตท้องที่อำเภอรัตภูมิ เป็นแหล่งกำเนิดคลองสำคัญ เช่น คลองเขาร้อน

๕. ป่าแม่พรุ - เทือกเขาไฟไหม้ - คลองแก้ว และป่าควนทับช้าง ในท้องที่อำเภอรัตภูมิ เป็นแหล่งกำเนิดคลองสำคัญ เช่น คลองรัตภูมิ (๓มี คลองทราย คลองกลอย คลองพรุพ้อ เป็นต้น

๖. ป่าเขาแดน - ควนเจดีย์ และป่าเทือกเขาโต๊ะเทพ - ควนหินลับ ในท้องที่อำเภอสะบ้าย้อย ซึ่งเป็นพื้นที่บางส่วนของพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกทรายขาว เป็นแหล่งกำเนิดคลองสำคัญ เช่น คลองเทพา คลองลำเปา ไหลรวมกันลงสู่คลองเทพา เรียกว่า ลุ่มน้ำคลองเทพา

๗. ป่าควนนายเส้น - ควนเหม็ดซุน ในท้องที่อำเภอจะนะ เป็นแหล่งกำเนิดคลองสำคัญ เช่น คลองลำพุด คลองคล้า คลองพ้อแดง คลองดินแดง ไหลรวมกันเป็น คลองสะกอม

ตารางที่ ๓ พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ

ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	กฎกระทรวง ^๑ เนื้อที่ (ไร่)	ปฏิรูปที่ดิน ^๒ เนื้อที่ (ไร่)	คงเหลือ เนื้อที่ (ไร่)	หมายเหตุ ตั้งอยู่ใน ท้องที่อำเภอ
๑	ป่าเขาแดง, ป่าดอนเจดีย์, ป่าเขาพระยาไม้, และป่าควนกำแพง	๑๕๓,๖๒๕.๐๐	๑๗,๑๘๑.๐๐	๑๓๖,๔๔๔.๐๐	สะบ้าย้อย
๒	ป่าควนราสอ, ป่าควนน้ำร้อน, ป่าควนสอหรอ, ป่าควนบางปลา, และป่าเขาโต๊ะเทพ	๓๖,๓๒๕.๐๐	๔,๑๙๐.๐๐	๓๒,๑๓๕.๐๐	สะบ้าย้อย
๓	ป่าเทือกเขาโต๊ะเทพ, และป่าควนหินลับ	๑๐๕,๕๐๐.๐๐	๐.๐๐	๑๐๕,๕๐๐.๐๐	สะบ้าย้อย
๔	ป่าเทือกเขาสันกาลาคีรี	๕๒,๕๗๕.๐๐	๐.๐๐	๕๒,๕๗๕.๐๐	สะบ้าย้อย
๕	ป่าควนพน	๓๕,๕๖๘.๗๕	๑๑,๒๒๘.๐๐	๒๔,๓๔๐.๗๕	สะบ้าย้อย ,เทพา

ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	กฎกระทรวง ^๑ เนื้อที่ (ไร่)	ปฏิรูปที่ดิน ^๒ เนื้อที่ (ไร่)	คงเหลือ เนื้อที่ (ไร่)	หมายเหตุ ตั้งอยู่ใน ท้องที่อำเภอ
๖	ป่าเกาะเหลาหนึ่ง	๑,๑๘๗.๐๐	๐.๐๐	๑,๑๘๗.๐๐	เทพา
๗	ป่าเขาขวาง, ป่าเขาห้องพริก, และป่าควนเทศ	๘,๓๑๘.๗๕	๐.๐๐	๘,๓๑๘.๗๕	เทพา
๘	ป่าเขารักเกียง, ป่าเขาสัก เขาสูง , และป่าควนแก้ว	๓๙,๒๒๖.๐๐	๓๔๔.๐๐	๓๘,๘๘๒.๐๐	เทพา
๙	ป่าควนดินแดง, ป่าควนพัง, ป่า ควนหัวแหวน และป่าควนจอม แห	๑๑,๙๑๒.๕๐	๐.๐๐	๑๑,๙๑๒.๕๐	เทพา
๑๐.	ป่าควนหินพัง, ป่าควนซีล่อม, ป่าควนอ่าวปลักก๊ก และป่าควน แหละหุ้ง	๒,๒๕๐.๐๐	๐.๐๐	๒,๒๕๐.๐๐	เทพา
๑๑.	ป่าควนสระ	๒,๓๔๓.๗๕	๐.๐๐	๒,๓๔๓.๗๕	เทพา,จะนะ
๑๒.	ป่าเขากวด	๓,๗๕๐.๐๐	๒๒๐.๐๐	๓,๕๓๐.๐๐	เทพา,จะนะ
๑๓.	ป่าควนลัง	๕๖๘.๗๕	๐.๐๐	๕๖๘.๗๕	จะนะ
๑๔.	ป่าควนจำศีล	๑,๔๓๗.๕๐	๖๒๙.๐๐	๘๐๘.๕๐	จะนะ
๑๕.	ป่าควนเขาจันทร์	๘๗๕.๐๐	๒๖๒.๐๐	๖๑๓.๐๐	จะนะ
๑๖.	ป่าควนหินเกา	๒๒,๓๒๕.๐๐	๖,๙๓๐.๐๐	๑๕,๓๙๕.๐๐	เทพา,จะนะ,นา ทวี
๑๗.	ป่ากราด	๒,๕๗๕.๐๐	๐.๐๐	๒,๕๗๕.๐๐	นาทวี
๑๘.	ป่าเขาแดง, ป่าเขาน้ำค้าง, ป่าควน ทางสยา, ป่าควนเขาใหม่, และป่า ควนสิเหร่	๙๖,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐	๙๖,๐๐๐.๐๐	นาทวี
๑๙.	ป่าเขาแดง, ป่าเสม็ด, ป่าควน เสม็ดชุนและป่าควนเหร่ง	๒๑,๒๕๐.๐๐	๗,๒๗๐.๐๐	๑๓,๙๘๐.๐๐	นาทวี
๒๐.	ป่าเขาโพธิ์, ป่าควนแดน และป่า เขารักเกียง	๓๐,๖๒๕.๐๐	๑๓,๕๖๑.๐๐	๑๗,๐๖๔.๐๐	นาทวี,สะเดา
๒๑.	ป่าควนนายเส้น ป่าควนเหม็ดชุน ป่าควนเขาแม่น้ำ ป่าควนลูกหมี่ และป่าควนปาหยัง	๓๒,๕๒๕.๐๐	๕,๐๔๓.๐๐	๒๗,๔๘๒.๐๐	นาทวี,จะนะ ,สะเดา
๒๒.	ป่าเขาเหลี่ยม ป่าเขาจันดี และ ป่าเขาบ่อท้อ	๖๐,๐๐๐.๐๐	๑,๗๐๘.๐๐	๕๘,๒๙๒.๐๐	จะนะ, นา หม่อม ,หาดใหญ่

ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	กฎกระทรวง ^๑ เนื้อที่ (ไร่)	ปฏิรูปที่ดิน ^๒ เนื้อที่ (ไร่)	คงเหลือ เนื้อที่ (ไร่)	หมายเหตุ ตั้งอยู่ใน ท้องที่อำเภอ
๒๓.	ป่าเขาแดน ป่าเขาน้ำค้าง และป่า ควนลิเหรง	๖๑,๘๑๒.๐๐	๒,๐๘๐.๐๐	๕๙,๗๓๒.๐๐	สะเดา
๒๔.	ป่าควนโต๊ะดุด ป่าควนทวด และ ป่าควนสามง่อน	๒๐,๕๕๒.๐๐	๒๑,๔๐๙.๐๐	๐.๐๐	สะเดา
๒๕.	ป่าคลองลำปึง	๒๒,๑๙๓.๐๐	๑๘,๓๕๙.๐๐	๓,๘๓๔.๐๐	สะเดา
๒๖.	ป่าเทือกเขาแก้ว	๕๐,๖๒๕.๐๐	๙,๑๗๒.๐๐	๔๑,๔๕๓.๐๐	สะเดา
๒๗.	ป่าเขาวังชิง	๕,๐๓๗.๐๐	๐.๐๐	๕,๐๓๗.๐๐	สะเดา,คลอง หอยโข่ง
๒๘.	ป่าควนขี้แรต	๗๓๗.๕๐	๐.๐๐	๗๓๗.๕๐	หาดใหญ่
๒๙.	ป่าเขาวังพา	๑๓๗,๕๐๐.๐๐	๘,๘๗๖.๐๐	๑๒๘,๖๒๔.๐๐	หาดใหญ่,คลอง หอยโข่ง
๓๐.	ป่าควนเขาวัง ป่าคลองต่อ และ ป่าเทือกเขาแก้ว	๓๐,๘๗๗.๐๐	๓,๑๐๕.๐๐	๒๗,๗๗๒.๐๐	หาดใหญ่
๓๑.	ป่าควนเหรัง ป่าควนหนองหี และป่าควนหัวแหวน	๖,๒๖๒.๐๐	๔,๑๕๐.๐๐	๒,๑๑๒.๐๐	รัตภูมิ
๓๒.	ป่าควนหินผุด และป่ายอดเขา แก้ว	๕๒,๕๑๒.๐๐	๕,๓๐๐.๐๐	๔๗,๒๑๒.๐๐	รัตภูมิ
๓๓.	ป่าเทือกเขาแก้ว ป่าคลองเขา ล่อน และป่าคลองปอม	๑๑,๕๖๒.๐๐	๙,๙๐๐.๐๐	๑,๖๖๒.๐๐	รัตภูมิ
๓๔.	ป่านาทุ่งเปราะ และป่าควน ดินสอ	๘,๙๒๕.๐๐	๘,๙๒๕.๐๐	๐.๐๐	รัตภูมิ
๓๕.	ป่าแม่พรุ ป่าเทือกเขาไฟไหม้ และป่าคลองแก้ว	๔๖,๘๐๐.๐๐	๑๘,๑๓๙.๐๐	๒๘,๖๖๑.๐๐	รัตภูมิ
๓๖.	ป่าควนทับช้าง	๕๖,๘๗๕.๐๐	๓๓,๙๐๐.๐๐	๒๒,๙๗๕.๐๐	รัตภูมิ
๓๗.	ป่าทุ่งเคียม	๕,๙๓๗.๐๐	๖,๒๐๐.๐๐	๐.๐๐	รัตภูมิ
๓๘.	ป่าควนอ้ายโต๋ และป่าควนนุ้ย	๓,๑๗๕.๐๐	๓,๒๓๘.๐๐	๐.๐๐	ควนเนียง
๓๙.	ป่าควนเลียบ	๔,๕๑๒.๕๐	๓,๓๕๔.๐๐	๑,๑๕๘.๕๐	รัตภูมิ,ควนเนียง
๔๐.	ป่าทุ่งบางนกออก	๖,๒๕๐.๐๐	๐.๐๐	๖,๒๕๐.๐๐	ควนเนียง
๔๑.	ป่าทุ่งแพร	๔,๗๖๒.๐๐	๐.๐๐	๔,๗๖๒.๐๐	ควนเนียง
	รวม	๑,๒๕๗,๖๖๙.๐๐	๒๒๔,๖๗๓.๐๐	๑,๐๓๔,๑๗๙.๐๐	

ที่มา : ๑. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสงขลา

๑.๒ ข้อมูลด้านการปกครองของจังหวัด

๑.๒.๑ การแบ่งเขตการปกครอง

จังหวัดสงขลา มีรูปแบบการปกครองและการบริหารราชการแผ่นดิน ๓ รูปแบบ คือ

๑. การบริหารราชการส่วนกลาง ประกอบด้วยส่วนราชการสังกัดส่วนกลาง ซึ่งมาตั้งหน่วยงานในพื้นที่จังหวัด จำนวน ๒๒๑ ส่วนราชการ และหน่วยงานอิสระ จำนวน ๔ ส่วนราชการ

๒. การบริหารราชการส่วนภูมิภาค จัดรูปแบบการปกครองและการบริหารราชการออกเป็น ๒ ระดับ คือ

- ระดับจังหวัด ประกอบด้วยส่วนราชการประจำจังหวัด จำนวน ๓๕ ส่วนราชการ

- ระดับอำเภอ ประกอบด้วย ๑๖ อำเภอ ๑๒๗ ตำบล ๑,๐๒๓ หมู่บ้าน

๓. การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑๔๑ แห่ง ประกอบด้วย

- องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง

- องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๙๓ แห่ง

- เทศบาล จำนวน ๔๗ แห่ง แยกเป็น

เทศบาลนคร จำนวน ๒ แห่ง คือ (๑ เทศบาลนครสงขลา (๒ เทศบาลนครหาดใหญ่

เทศบาลเมืองจำนวน ๑๑ แห่ง คือ (๑ เทศบาลเมืองคอหงส์ (๒เทศบาลเมืองบ้านพรุ

(๓ เทศบาลเมืองควนลัง (๔เทศบาลเมืองปาดังเบซาร์ (๕เทศบาลเมืองคลองแห (๖ เทศบาลเมืองสะเดา (๗เทศบาลเมืองสิงหนคร (๘เทศบาลเมืองเขารูปช้าง (๙เทศบาลเมืองกำแพงเพชร (๑๐ เทศบาลเมืองทุ่งตำเสา (๑๑เทศบาลเมืองม่วงงาม

เทศบาลตำบล จำนวน ๓๔ แห่ง คือ (๑ เทศบาลตำบลพะตง (๒เทศบาลกำแพงเพชร

(๓เทศบาลตำบลจะนะ (๔เทศบาลตำบลควนเนียง (๕เทศบาลตำบลระโนด (๖เทศบาลตำบลพะวง

(๗เทศบาลคลองแงะ (๘เทศบาลตำบลน้ำน้อย (๙เทศบาลตำบลเทพา (๑๐เทศบาลตำบลนาทวี

(๑๑เทศบาลตำบลบ่อยี่ (๑๒เทศบาลตำบลปริง (๑๓เทศบาลตำบลสำนักขาม (๑๔เทศบาลตำบลท่าช้าง

(๑๕เทศบาลตำบลบ้านไร่ (๑๖เทศบาลตำบลนาสีทอง (๑๗เทศบาลตำบลสทิงพระ (๑๘เทศบาลตำบลลำไพล

(๑๙เทศบาลตำบลโคกม่วง (๒๐เทศบาลตำบลบ้านหาร (๒๑เทศบาลตำบลคูเต่า (๒๒เทศบาลตำบล

สะบ้าย้อย (๒๓เทศบาลตำบลเกาะแต้ว (๒๔เทศบาลตำบลกระแสดินธุ์ (๒๕เทศบาลตำบลทุ่งลาน

(๒๖เทศบาลตำบลชะแล้ (๒๗เทศบาลตำบลเชิงแส (๒๘เทศบาลตำบลบ้านนา (๒๙เทศบาลตำบลบางเหรียง

(๓๐เทศบาลตำบลนาทวี (๓๑เทศบาลตำบลปากแตระ (๓๒ เทศบาลตำบลคูหาใต้ (๓๓เทศบาลตำบลปาดัง

(๓๔เทศบาลตำบลนาทับ

ตารางที่ ๔ แสดงเขตการปกครองจังหวัดสงขลา

ลำดับ	อำเภอ	พื้นที่ ตร.กม.	ร้อยละ	ที่ว่าการอำเภอห่างจาก ศาลากลางจังหวัด(กม.)	จำนวน				
					ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล นคร/ เมือง/ ตำบล	อบต.	ชุมชน
๑	เมืองสงขลา	๑๗๕.๙๕	๒.๓๕	๐.๒	๖	๔๗	๔	๒	๓๓
๒	สทิงพระ	๑๑๕.๘	๑.๕๔	๓๖	๑๑	๗๙	๑	๑๑	๐
๓	จะนะ	๕๐๒.๙๙	๖.๗๒	๓๗	๑๔	๑๓๙	๓	๑๒	๐
๔	นาทวี	๗๐๔.๖๓	๙.๕๑	๕๒	๑๐	๙๒	๒	๙	๐
๕	เทพา	๙๗๘	๑๓	๖๐	๗	๖๗	๒	๖	๐
๖	สะบ้าย้อย	๘๖๖.๐๑	๑๑.๖	๑๐๔	๙	๖๒	๑	๙	๐
๗	ระโนด	๗๘๓.๘๒	๑๐.๕	๗๓	๑๒	๗๓	๓	๑๐	๐
๘	กระแสสินธุ์	๙๖.๓๙	๑.๒๗	๗๔	๔	๒๒	๒	๒	๐
๙	รัตภูมิ	๕๙๑.๗๙	๗.๙๑	๖๐	๕	๖๓	๔	๓	๐
๑๐	สะเดา	๘๕๘.๙๔	๑๑.๕	๗๐	๙	๖๖	๖	๖	๒๖
๑๑	หาดใหญ่	๘๕๒.๗๙	๑๑.๔	๒๖	๑๓	๙๓	๑๐	๕	๑๖๙
๑๒	นาหม่อม	๙๒.๔๗	๑.๒๓	๓๔	๔	๒๙	๐	๔	๐
๑๓	ควนเนียง	๒๐๘	๒.๗๘	๗๒	๔	๔๖	๒	๓	๐
๑๔	บางกล่ำ	๑๔๙.๘๙	๑.๙๗	๔๖	๔	๓๖	๒	๒	๐
๑๕	สิงหนคร	๒๒๗.๙๙	๓.๐๔	๒๖	๑๑	๗๗	๓	๗	๓๑
๑๖	คลองหอยโข่ง	๒๗๕.๑๙	๓.๖๘	๔๓	๔	๓๒	๒	๒	๐
รวม		๗,๔๘๐.๖๕	๑๐๐		๑๒ ๗	๑,๐๒๓	๔๗	๙๓	๒๕๙

ที่มา : ท้องถิ่นจังหวัดสงขลา (ข้อมูล ณ ธันวาคม ๒๕๖๑)

๑.๒.๒ ข้อมูลประชากร จังหวัดสงขลา มีประชากร ณ เดือนธันวาคม ๒๕๕๕ จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑,๓๖๗,๐๑๐ คน เป็นเพศชาย ๖๖๗,๒๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๘๑ เพศหญิง ๖๙๙,๗๖๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๑๙ จำนวนครัวเรือน ๔๔๙,๘๕๙ ครัวเรือน จำแนกออกเป็นรายอำเภอได้ดังนี้

ตารางที่ ๕ แสดงจำนวนประชากรจังหวัดสงขลา

อำเภอ	จำนวนตำบล	จำนวนประชากรชาย (คน)	จำนวนประชากรหญิง (คน)	รวมจำนวนประชากร (คน)	จำนวนครัวเรือน (ครัวเรือน)
เมืองสงขลา	๖	๗๗,๙๕๗	๘๔,๓๓๗	๑๖๒,๒๙๔	๖๐,๗๖๑
สทิงพระ	๑๑	๒๓,๗๗๕	๒๔,๙๓๔	๔๘,๗๐๙	๓,๒๕๗
จะนะ	๑๔	๔๙,๗๑๑	๕๐,๗๐๙	๑๐๐,๔๒๐	๒๕,๑๑๙
นาทวี	๑๐	๓๒,๗๕๒	๓๒,๓๔๔	๖๕,๐๙๖	๑๙,๖๖๗
เทพา	๗	๓๖,๐๗๑	๓๖,๒๒๔	๗๒,๒๙๕	๑๘,๒๖๑
สะบ้าย้อย	๙	๓๖,๐๗๑	๓๕,๗๔๗	๗๑,๘๑๘	๑๖,๔๖๔
ระโนด	๑๒	๓๓,๑๒๙	๓๓,๘๖๘	๖๖,๙๙๗	๒๑,๙๗๙
กระแสสินธุ์	๔	๗,๕๘๒	๗,๘๒๕	๑๕,๔๐๗	๔,๖๓๗
รัตภูมิ	๕	๓๕,๔๖๖	๓๖,๒๖๔	๗๑,๗๓๐	๒๘,๕๗๗
สะเดา	๙	๖๑,๕๖๘	๖๑,๓๘๐	๑๒๒,๙๔๘	๓๔,๔๓๓
หาดใหญ่	๑๓	๑๗๘,๖๓๓	๑๙๙,๓๖๙	๓๗๘,๐๐๒	๑๔๙,๐๓๙
นาหม่อม	๔	๑๐,๗๓๓	๑๑,๔๒๐	๒๒,๑๕๓	๗,๓๙๕
ควนเนียง	๔	๑๖,๗๑๓	๑๗,๔๙๙	๓๔,๒๑๒	๙,๘๘๓
บางกล่ำ	๔	๑๔,๓๗๖	๑๔,๖๓๕	๒๙,๐๑๑	๙,๗๖๑
สิงหนคร	๑๑	๓๙,๙๓๗	๔๐,๘๓๙	๘๐,๗๗๖	๒,๓๑๑
คลองหอยโข่ง	๔	๑๑,๗๔๗	๑๑,๔๑๑	๒๓,๑๕๘	
รวม	๑๒๗	๖๖๗,๒๕๐	๖๙๙,๗๖๐	๑,๓๖๗,๐๑๐	๔๔๙,๘๕๙

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดสงขลา (ข้อมูล ณ ธันวาคม ๒๕๖๑)

ตารางที่ ๖ แสดงจำนวนประชากรแยกเป็นรายเทศบาลที่มีหน่วยงานทะเบียน

ลำดับ	เทศบาล	จำนวนประชากรชาย	จำนวนประชากรหญิง	รวมจำนวนประชากร	จำนวนครัวเรือน
๑	ท้องถิ่นเทศบาลตำบลทุ่งลาน	๖๖	๘๔	๑๕๐	๒,๐๑๑
๒	ท้องถิ่นเทศบาลตำบลคูเต่า	๕,๓๙๒	๕,๕๓๐	๑๐,๙๒๒	๒,๗๓๑
๓	ท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าช้าง	๙,๘๓๙	๑๐,๐๓๐	๑๙,๘๖๙	๗,๓๙๐
๔	ท้องถิ่นเทศบาลตำบลน้ำน้อย	๖,๔๒๗	๖,๙๗๘	๑๓,๔๐๕	๔,๖๒๘
๕	ท้องถิ่นเทศบาลตำบลลำไพล	๗,๕๐๒	๗,๖๖๘	๑๕,๑๗๐	๔,๐๙๕
๖	ท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ้านไร่	๓,๒๙๔	๓,๓๙๓	๖,๖๘๗	๒,๖๖๙
๗	ท้องถิ่นเทศบาลตำบลพะวง	๑๓,๘๗๘	๑๔,๙๔๔	๒๘,๘๒๒	๑๑,๑๖๔

ตารางที่ ๗ แสดงจำนวนประชากรแยกเป็นรายเทศบาลที่มีหน่วยงานทะเบียน(ต่อ)

ลำดับ	เทศบาล	จำนวนประชากรชาย	จำนวนประชากรหญิง	รวมจำนวนประชากร	จำนวนครัวเรือน
๘	ท้องถิ่นเทศบาลเมืองเขารูปช้าง	๑๘,๓๒๑	๒๐,๒๔๑	๓๘,๕๖๒	๑๖,๙๑๖
๙	ท้องถิ่นเทศบาลตำบลสำนักขาม	๕,๙๙๒	๖,๙๖๔	๑๒,๙๕๖	๗,๔๒๓
๑๐	ท้องถิ่นเทศบาลเมืองคลองแห	๑๔,๙๑๗	๑๖,๖๘๖	๓๑,๖๐๓	๑๔,๖๑๗
๑๑	ท้องถิ่นเทศบาลควนลัง	๑๙,๕๘๑	๒๑,๙๖๗	๔๑,๕๔๘	๑๘,๘๙๗
๑๒	ท้องถิ่นเทศบาลเมืองคอหงส์	๒๑,๓๓๕	๒๓,๗๑๗	๔๕,๐๕๒	๒๒,๕๖๖
๑๓	ท้องถิ่นเทศบาลเมืองสิงหนคร	๑๘,๖๐๓	๑๘,๘๑๘	๓๗,๔๒๑	๑๐,๕๙๖
๑๔	ท้องถิ่นเทศบาลตำบลควนเนียง	๑,๙๘๙	๒,๑๑๐	๔,๐๙๙	๑,๗๗๓
๑๕	ท้องถิ่นเทศบาลตำบลพะตง	๓,๗๕๘	๔,๑๐๑	๗,๘๕๙	๓,๘๔๙
๑๖	ท้องถิ่นเทศบาลตำบลคลองแงะ	๔,๑๔๑	๔,๑๖๖	๘,๓๐๗	๒,๙๙๗
๑๗	ท้องถิ่นเทศบาลเมืองป่าดงเบขาร์	๗,๕๙๐	๗,๘๖๐	๑๕,๔๕๐	๕,๑๔๙
๑๘	ท้องถิ่นเทศบาลตำบลปริก	๓,๐๖๖	๓,๒๓๘	๖,๓๐๔	๑,๗๒๙
๑๙	ท้องถิ่นเทศบาลตำบลนาสีทอง	๑,๓๖๗	๑,๔๖๘	๒,๘๓๕	๙๕๐
๒๐	ท้องถิ่นเทศบาลตำบลกำแพงเพชร	๒,๓๙๕	๒,๕๔๑	๔,๙๓๖	๒,๑๒๙
๒๑	ท้องถิ่นเทศบาลตำบลระโนด	๒,๓๙๙	๒,๕๕๗	๔,๙๕๖	๑,๘๖๘
๒๒	ท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ่อยาง	๕,๗๑๒	๕,๙๐๒	๑๑,๖๑๔	๓,๑๕๗
๒๓	ท้องถิ่นเทศบาลตำบลสะบ้าย้อย	๗๕๓	๘๐๐	๑,๕๕๓	๗๐๘
๒๔	ท้องถิ่นเทศบาลตำบลเทพา	๑,๒๗๕	๑,๓๓๒	๒,๖๐๗	๙๔๐
๒๕	ท้องถิ่นเทศบาลตำบลนาทวี	๓,๔๘๓	๓,๕๐๐	๖,๙๘๓	๓,๓๒๐
๒๖	ท้องถิ่นเทศบาลตำบลจะนะ	๓,๓๒๖	๓,๓๘๙	๖,๗๑๕	๒,๖๖๕
๒๗	ท้องถิ่นเทศบาลตำบลสทิงพระ	๑,๔๒๖	๑,๕๒๘	๒,๙๕๔	๑,๑๘๒
๒๘	ท้องถิ่นเทศบาลเมืองบ้านพรุ	๑๐,๘๖๗	๑๑,๖๓๗	๒๒,๕๐๔	๘,๙๐๔
๒๙	ท้องถิ่นเทศบาลสะเดา	๑๐,๐๖๑	๑๐,๔๕๔	๒๐,๕๑๕	๗,๕๕๔
๓๐	ท้องถิ่นเทศบาลนครหาดใหญ่	๗๓,๔๐๖	๘๔,๕๑๑	๑๕๗,๙๑๗	๖๐,๒๒๖
๓๑	ท้องถิ่นเทศบาลนครสงขลา	๓๓,๑๘๑	๓๕,๕๔๔	๖๘,๗๒๕	๒๖,๒๑๗
รวม	๓๑๕,๓๔๒	๓๔๓,๖๕๘	๖๕๙,๐๐๐	๒๖๑,๐๒๐	

ที่มา : ทำทำการปกครองจังหวัดสงขลา (ข้อมูล ณ ธันวาคม ๒๕๖๑)

๑.๓ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

๑.๓.๑ การคมนาคมขนส่ง

๑ การขนส่งทางบก

➤ ทางรถยนต์

จังหวัดสงขลามีเส้นทางคมนาคม ทั้งทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงจังหวัดเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดระหว่างอำเภอและกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมระยะทาง ๗๕๐.๗๔๘ กม. ทางหลวงแผ่นดินที่สำคัญได้แก่

- ๑) ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔ เป็นเส้นทางเชื่อมต่อกับจังหวัดพัทลุง ไปสิ้นสุดที่สามแยก คลองแงะ-คลองพรวน อำเภอสะเดา ชายแดนมาเลเซีย ระยะทาง ๘๐.๑๖๔ กม.
- ๒) ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๒ เป็นเส้นทางแยกจากทางหลวงหมายเลข ๔ ที่บ้านคลองแงะ ผ่าน อำเภอนาทวีไปยัง อ.โคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี และต่อไปยังจังหวัดนราธิวาส ระยะทาง ๖๙.๘๑๑ กม.
- ๓) ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๓ เป็นเส้นทางเริ่มต้น จากสี่แยกคูหา อำเอรัตภูมิ ผ่านอำเภอหาดใหญ่ อำเภอนาหม่อม ไปเชื่อมต่อกับทางหลวง หมายเลข ๔๐๖ ที่บ้านควนमित อำเภอจะนะ ไปสิ้นสุดที่ สามแยกดอนยาง อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี ระยะทาง ๑๐๔.๒๖๘ กม.
- ๔) ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๐๖ เชื่อมต่อระหว่างสามแยกท่าชะมวง อำเอรัตภูมิ กับจังหวัดสตูล ระยะทาง ๒๖.๔๘๗ กม.
- ๕) ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๐๗ (กาญจนวนิช เชื่อมต่อระหว่างอำเภอเมืองสงขลา กับอำเภอหาดใหญ่) ระยะทาง ๑๙.๕๖๕ กม.
- ๖) ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๐๘ เริ่มจากบ้านปากกระวะ อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช ผ่านทางแยกเข้าอำเภอระโนด อำเภอสทิงพระ ผ่านสะพานดินสุลานนท์ ไปเชื่อมต่อกับทางหลวงหมายเลข ๔๐๘ ซึ่งเริ่มจากอำเภอเมืองสงขลา ไปอำเภอจะนะและอำเภอนาทวี ระยะทาง ๑๕๓.๓๔๒ กม.
- ๗) ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๑๔ (ลพบุรีรามศวร์ เป็นเส้นทางเชื่อมต่อจากบ้านน้ำกระจาย อำเภอเมืองสงขลาไปบรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๓ ที่บ้านควนลัง อำเภอหาดใหญ่) ระยะทาง ๒๕.๙๔๒ กม.
- ๘) ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๐๕๓-๕๔ เส้นทางเริ่มต้นจาก อ.ควนเนียง ผ่านไปยังอำเภอสะเดา-ปาดังเบซาร์ จนถึงทางแยกเขาชายแดนมาเลเซีย รวมระยะทาง ๑๙.๑๗๒ กม.
- ๙) ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๐๘๕ ผ่านบริเวณตำบลลำไพล-สะบ้าย้อย ถึงปากน้ำเทพา รวมระยะทาง ๓๑.๓๖๓ กม.
- ๑๐) ทางหลวงหมายเลข ๔๑๑๓ ที่บ้านประกอบนาทวี รวมระยะทาง ๓๐.๔๐๐ กม.
เชื่อมต่อในการเดินทาง มีรถยนต์โดยสารทั้งรถปรับอากาศ และรถยนต์โดยสารธรรมดา
วิ่งรับส่งผู้โดยสารระหว่างหาดใหญ่-กรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียง และจากหาดใหญ่ไปยังประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์
- ๑๑) ทางหลวงหมายเลข ๔๑๓๕ แยกทางหลวงหมายเลข ๔๑๔ - ท่าอากาศยานหาดใหญ่
รวมระยะทาง ๙.๙๖๕ กม.

นอกจากนี้ ยังมีเส้นทางหลวงที่สำคัญอื่นๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมทางหลวง ซึ่งเป็นเส้นทางคมนาคมที่ผ่านบริเวณคลองแวง, เกาะใหญ่, บ้านคลองบางกระทุงและเส้นทางต่อเขตเทศบาลตำบลสะเดา กม. ๓๗+๓๒๔ - กม.๑๙+๔๐๐บรรจบทางหลวงหมายเลข ๔๑๑๓ (สะท้อนรวมระยะทางทั้งสิ้น ๑๑๐.๕๒๓ กม.

การเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดสงขลา รวมระยะทาง ๙๕๐ กม. ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ ผ่านประจวบคีรีขันธ์-ชุมพร-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช-พัทลุง-สงขลา โดยมีรถยนต์โดยสารประจำทางบริการ จากสถานีขนส่งสายใต้ใหม่ ตลิ่งชัน กรุงเทพฯ มายังสถานีขนส่งหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ และสถานีขนส่งอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

➤ **ทางรถไฟ**

จังหวัดสงขลามีสถานีรถไฟ จำนวน ๒๒ สถานี โดยเฉพาะสถานีรถไฟหาดใหญ่เป็นชุมทางการขนส่งสำคัญของภาคใต้ มีขบวนรถไฟให้บริการแก่ผู้โดยสารหลายขบวน ที่สำคัญ ได้แก่ รถด่วนยะลา-กรุงเทพฯ , สุโขทัย-กรุงเทพฯ, รถดีเซลรางยะลา-กรุงเทพฯ , บัตเตอร์เวิร์ธ-กรุงเทพฯ เป็นต้น รวมทั้งขบวนรถท้องถิ่น

➤ **ทางน้ำ**

มีท่าเรือน้ำลึกสงขลาตั้งอยู่ที่ตำบลหัวเขา อำเภอสิงหนคร มีท่าเรือ ๓ ท่า รองรับสินค้า ได้กว่า ๑.๑ ล้านตัน/ปี นอกจากนี้ยังมีท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลา ซึ่งตั้งอยู่บริเวณท่าสะพาน อำเภอเมืองสงขลา ท่าเทียบเรือของกองทัพเรือ และท่าเทียบเรือของสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๔ ตั้งอยู่บริเวณฐานทัพเรือสงขลา อำเภอเมืองสงขลา

➤ **ทางอากาศ**

มีสนามบินหาดใหญ่ ซึ่งเป็นสนามบินนานาชาติ ตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอคลองหอยโข่ง ห่างจากตัวเมืองหาดใหญ่ระยะทาง ๑๒ กิโลเมตร และยังมีสนามบินสงขลาตั้งอยู่ในเขตเทศบาลนครสงขลา อยู่ในความรับผิดชอบของกองทัพเรือ

๑.๓.๒ พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน

พื้นที่ในจังหวัดสงขลา ทางทิศตะวันตกและทิศใต้เป็นเทือกเขาสูง เป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำหลายสายไหลลงไปทางทิศเหนือและทิศตะวันออก ซึ่งเป็นที่ราบลุ่มทะเลสาบสงขลา และที่ราบลุ่มทะเลซึ่งเป็นพื้นที่ที่ประชากรได้ทำนาติดต่อกันเป็นแปลงใหญ่ การทำนาได้อาศัยน้ำฝนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งทำให้ได้ผลผลิตไม่แน่นอน เนื่องจากบางปีมีฝนแล้งและฝนขาดเป็นช่วงๆ กรมชลประทานจึงได้พิจารณาจัดสรรน้ำเพิ่มเติมในช่วงฝนขาดเป็นช่วงๆ และจัดทำระบบส่งน้ำเข้าสู่พื้นที่การเกษตรให้ทั่วถึง พร้อมทั้งจัดหาแหล่งน้ำสำรองสำหรับการเกษตรในช่วงฤดูแล้งและการอุปโภค

๑ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๑.๑ โครงการพัฒนาลุ่มน้ำคลองจำไทรและคลองหอยโข่ง (ตามพระราชดำริ

ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๗ บ้านทุ่งยุง ตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา ห่างจากอำเภอหาดใหญ่ประมาณ ๓๐ กม. ลักษณะฝายหัวงานและอาคารประกอบมีรายละเอียด ดังนี้

- ฝายคอนกรีตล้น ขนาดสันฝายยาว ๑๕.๔๐ เมตร สูง ๒.๕๐ เมตร พร้อมประตูระบาย กว้าง ๔.๐๐ เมตร สูง ๓.๙๐ เมตร ปริมาณน้ำสูงสุด ๖๐ ม.๓/วินาที และผ่านประตูระบายทรายได้ ๓๕ ม.๓/วินาที
- ทางระบายน้ำล้นฉุกเฉิน ขนาดกว้าง ๑๐๐ เมตร ยาว ๔๖๐ เมตร สามารถระบายน้ำได้ ๘๐ ม.๓/วินาที
- ทางระบายน้ำปากคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งซ้าย ขนาด ๑-? ๑.๒๕*๑.๒๕ ยาว ๒๓ เมตร ปริมาณน้ำผ่านท่อ ๒.๑๘๕ ม.๓/วินาที

สภาพพื้นที่โดยทั่วไปในเขตโครงการ มีลักษณะเป็นดินปนทราย บริเวณหัวงานโครงการและพื้นที่ส่งน้ำเป็นที่ราบระหว่างคลองจำไทรและคลองหอยโข่งซึ่งตอนปลายจะไหลลงสู่คลองอู่ตะเภา บริเวณอ่างเก็บน้ำคลองจำไทรเป็นที่ราบเชิงเขา มีสภาพเป็นสวนยางปนป่า

วัตถุประสงค์ ก็เพื่อมีน้ำไว้ใช้สำหรับการเกษตรกรรมและการอุปโภค- บริโภค ทั้งนี้เนื่องจากในฤดูแล้งปริมาณน้ำในเขตดังกล่าวขาดแคลนบ่อน้ำที่ขุดไว้ใช้ตามหมู่บ้านต่างๆ จะมีความลึกเฉลี่ยประมาณ ๑๒-๑๕ เมตร และมีปริมาณน้ำไม่เพียงพอจึงไม่สามารถทำการเกษตรกรรมได้ ทางฝ่ายทหารและราษฎรต้องการให้มีที่สำหรับการเกษตรในฤดูแล้ง

ประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ

- เพื่อช่วยเหลือพื้นที่เพาะปลูกในเขตโครงการได้ ๘,๐๐๐ ไร่ ในฤดูแล้งได้ ๔,๐๐๐ ไร่
- จัดหาน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภค แก่ราษฎรและทหารค่ายรัตนพล จำนวนประมาณ ๕๐๐ ครอบครัว
- เพื่อบรรเทาอุทกภัยในเขต อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
- ใช้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลาน้ำจืด
- ใช้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ของอำเภอคลองหอยโข่ง และใกล้เคียง

ปัจจุบันมีกลุ่มผู้ใช้น้ำโครงการ จำนวน ๗ กลุ่ม เพื่อให้เกิดศักยภาพและสอดคล้องกับพื้นที่รับประโยชน์

๑.๒ โครงการอ่างเก็บน้ำคลองหลา (ตามพระราชดำริ

ตั้งอยู่ที่บ้านต้นสำน หมู่ที่ ๖ ตำบลคลองท่อม อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา เป็นโครงการประเภทอ่างเก็บน้ำ

สภาพพื้นที่โดยทั่วไปในเขตโครงการ มีลักษณะเป็นดินปนทราย บริเวณห้วงงานโครงการ และพื้นที่ส่งน้ำเป็นที่ราบเชิงเขามีสภาพเป็นสวนยางปนป่าตอนปลายลุ่มน้ำซึ่งไหลลงสู่คลองอุตะเกาเป็นนา วัตถุประสงค์

๑. เพื่อใช้เป็นแหล่งเก็บน้ำไว้ใช้เสริมการเพาะปลูกในฤดูฝน และการปลูกพืชในฤดูแล้ง
๒. เพื่อเป็นแหล่งเก็บกักน้ำสำหรับอุปโภค-บริโภค ของราษฎร
๓. เพื่อเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำให้ราษฎรใช้บริโภค และมีรายได้จากการประมงเพิ่มเติม
๔. เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ ของราษฎรในบริเวณใกล้เคียง
๕. เพื่อเป็นแหล่งเก็บกักน้ำ เพื่อบรรเทาการเกิดอุทกภัย
๖. เพื่อส่งน้ำไปช่วยโครงการคลองจำไทร ให้ได้ผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
๗. เพื่อช่วยระบายน้ำในพื้นที่ลุ่ม และเป็นการช่วยบรรเทาอุทกภัย

ผลประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการนี้ สามารถส่งน้ำไปช่วยเหลือพื้นที่เพาะปลูก ในพื้นที่ ๔ ตำบล คือตำบลคลองท่อม ตำบลคลองหอยโข่ง ตำบลทุ่งลาน และตำบลโคกม่วง อำเภอคลองหอยโข่ง บริเวณท้ายเขื่อนเก็บน้ำคลองท่อม พื้นที่ประมาณ ๑๘๐๐๐ ไร่ ให้มีน้ำสำหรับการเพาะปลูกได้ทั้งใน ระยะเวลาฤดูแล้งและฤดูฝน น้ำในอ่างเก็บน้ำอีกส่วนหนึ่งสามารถส่งไปช่วยโครงการฝายทดน้ำคลองจำไทร ได้เป็นครั้งคราว นอกจากนี้อ่างเก็บน้ำคลองท่อมแห่งนี้เป็นอ่างเก็บน้ำที่มีขนาดค่อนข้างใหญ่จะ สามารถใช้เป็นแหล่งน้ำสำหรับเพาะเลี้ยงปลาได้เป็นจำนวนมาก ปัจจุบันกลุ่มผู้ใช้น้ำโครงการบริหาร กลุ่มผู้ใช้ น้ำ โดยกลุ่มบริหารการใช้ น้ำโครงการมี จำนวน ๑๑ กลุ่ม

๑.๓ โครงการอ่างเก็บน้ำคลองสะเดา

ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ บ้านห้วยคู ตำบลสำนักแต้ว อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา เป็นโครงการประเภทอ่างเก็บน้ำ ประกอบด้วยตัวเขื่อน และอาคารประกอบต่างๆ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเติมปริมาณน้ำให้แก่คลองอุตะเถา ซึ่งเป็นแหล่งน้ำดิบที่ใช้ในกิจการประปาเพียงแห่งเดียวในปัจจุบัน
๒. เพื่อบรรเทาอุทกภัยในอำเภอสะเตาและอำเภอหาดใหญ่
๓. เพื่อช่วยลดมลภาวะเป็นพิษของน้ำคลองอุตะเถา และไล่ต้นน้ำเค็ม
๔. เพื่อเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ สำหรับให้ราษฎรใช้บริโภค และมีการประมงเพิ่มเติมจากการเกษตรกรรม
๕. เพื่อเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจของราษฎรในบริเวณใกล้เคียง

ประโยชน์ที่ได้รับ น้ำจากอ่างเก็บน้ำคลองสะเตา ผู้ได้รับประโยชน์โดยตรงคือ การประปาส่วนภูมิภาค ซึ่งสามารถนำไปผลิตน้ำประปาบริการ ประชาชน และกิจกรรมด้านต่าง ๆ เช่น อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม ในพื้นที่โครงการ ดังนี้

- แหล่งน้ำดิบ ตามแผนที่วางไว้สามารถปล่อยน้ำดิบให้แก่การประปา สงขลา-หาดใหญ่ ได้ในปี ๒๕๔๒ จำนวน ๑๔.๗ ล้าน ลบ./ปี ในปี ๒๕๕๖
- การบรรเทาอุทกภัยให้กับอำเภอหาดใหญ่และอำเภอสะเตา
- การประมง ผลผลิตด้านการประมง ที่ได้จากอ่างเก็บน้ำประมาณเป็นน้ำหนักปลาที่จับได้ ๔๐ กก./ไร่/ปี จากจำนวนเนื้อที่อ่างเก็บน้ำประมาณ ๔,๕๐๐ ไร่
- การชลประทาน เป็นเพียงแหล่งน้ำชลประทานสำรองสำหรับพื้นที่สองฝั่งคลองอุตะเถา

๑.๔ โครงการฝายชะมวง

ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๓ ตำบลท่าชะมวง อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา ลักษณะเป็นฝายคอนกรีตยาว ๓๐.๐๐ เมตร สูง ๓.๐๐ เมตร น้ำผ่านสูงสุด ๙๐.๐๐ ลบ.ม./วินาที

การใช้ประโยชน์ พื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่จะใช้ในการทำนา สวนยาง สวนผลไม้และพืชผัก เล็กน้อย ฤดูแล้งเริ่มเดือนกันยายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ผลผลิตประมาณ ๕๑ ถัง/ไร่ ฤดูแล้งเริ่ม มีนาคม ถึง สิงหาคม ผลผลิตประมาณ ๔๗ ถัง/ไร่ พื้นที่ได้รับประโยชน์จากชลประทานทั้งสิ้น ๖๖,๘๐๐ ไร่

๑.๕ โครงการจัดหาน้ำให้ราษฎรตำบลรัตนภูมิ

เพื่อช่วยเหลือราษฎรตำบลรัตนภูมิ และตำบลบางเหริ่งซึ่งประสบปัญหาขาดแคลนน้ำอุปโภค-บริโภค และทำการเกษตร ลักษณะโครงการเป็นประตูระบายน้ำ ขนาด ๖.๐ x ๖.๐ เมตร จำนวน ๓ ช่อง และก่อสร้างระบบส่งน้ำเพื่อผันน้ำลงคลองธรรมชาติ ๕ สาย ได้แก่ คลองกอ คลองหรั่ง ห้วยไม้แก้ว และห้วยหวาย เป็นการจัดหาน้ำต้นทุน เพิ่มเติมให้กับโครงการชลประทานขนาดเล็กจำนวน ๙ โครงการ ซึ่งจะส่งผลให้กับพื้นที่การเกษตรประมาณ ๗,๕๐๐ ไร่ ราษฎร ๒๒ หมู่บ้าน ในเขตตำบลรัตนภูมิและบางเหริ่ง ได้รับประโยชน์

๑.๖ โครงการฝายคลองวาด

ตั้งอยู่ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ลักษณะงานเป็นประเภทย่อยฝาย ระบบชลประทานเป็นฝายคอนกรีต ขนาดสูง ๒.๕๐ เมตร ยาว ๓๒.๐๐ เมตร คลองส่งน้ำสายใหญ่ยาว ๗.๑๖๓ กม. คลองซอย ๑ ขวา-สายใหญ่ฝั่งขวา ยาว ๒.๙๓๙ กม. พื้นที่โครงการ ๕,๐๐๐ ไร่ และมีพื้นที่ชลประทาน จำนวน ๔,๐๐๐ ไร่

๑.๗ โครงการฝายปลักปลิง

ตั้งอยู่ที่ ๔๕ หมู่ที่ ๔ ตำบลทิว อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ลักษณะเป็นฝายทดน้ำพื้นที่โครงการครอบคลุม ๒ อำเภอ ๘ ตำบล คือ อำเภอนาทวี ได้แก่ตำบล นาทวี ตำบลฉาง ตำบลนาหมอศรี และอำเภอจะนะ ได้แก่ตำบลขุนตัดหวาย ตำบลน้ำขาว ตำบลแค ตำบลคู ตำบลท่าหมดไทร มีพื้นที่โครงการ จำนวน ๒๘,๘๖๕ ไร่ พื้นที่ชลประทาน จำนวน ๒๓,๐๙๒ ไร่ แยกเป็น ฝั่งซ้าย จำนวน ๑๖,๖๑๖ ไร่ ฝั่งขวา จำนวน ๖,๔๗๖ ไร่ พื้นที่ส่งน้ำได้ ๒๓,๐๙๒ ไร่ การจำแนกประเภทดิน เป็นระบบชลประทานประเภทที่ ๓ จำนวนพื้นที่ ๒๒,๕๕๐ ไร่

๑.๘ โครงการฝายบ้านคลองตุ้ด

ตั้งอยู่ที่หมู่ ๑ บ้านไร่เหนือ ตำบลบาไทย อำเภอสะบ้าย้อย เป็นโครงการชลประทานขนาดเล็ก เป็นลักษณะฝายคอนกรีตเสริมเหล็ก สูง ๒.๐๐ เมตร ยาว ๕.๐๐ เมตร ก่อสร้างขึ้นตามแผนโครงการหมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดนไทย-มาเลเซีย เนื่องจากราษฎรในเขตพื้นที่ดังกล่าว ได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากขาดแคลนน้ำใช้ในการเพาะปลูก และอุปโภค-บริโภค โดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้งหรือฝนทิ้งช่วง

ประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ คือส่งน้ำให้ราษฎรในเขตหมู่บ้านไร่เหนือ โรงเรียนบาไทย และหมู่บ้านใกล้เคียง ตำบลบาไทย อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา มีน้ำใช้ทำการเพาะปลูก และอุปโภค-บริโภค ได้ตลอดปี

๑.๙ โครงการฝายบ้านน้ำเขียว

ตั้งอยู่ที่หมู่ ๔ บ้านน้ำเขียว ตำบลเขาแดง อำเภอสะบ้าย้อย เป็นโครงการชลประทานขนาดเล็ก เป็นลักษณะฝายคอนกรีตเสริมเหล็ก สูง ๒.๐๐ เมตร ยาว ๑๐.๐๐ เมตร ก่อสร้างขึ้นตามแผนโครงการหมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดนไทย-มาเลเซีย เนื่องจากราษฎรในเขตพื้นที่ดังกล่าว ได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากขาดแคลนน้ำใช้ในการเพาะปลูก และอุปโภค-บริโภค โดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้งหรือฝนทิ้งช่วง

ประโยชน์ที่ได้รับ สามารถส่งน้ำไปช่วยเหลือราษฎรในเขตตำบลเขาแดง หมู่ที่ ๔ ตำบลสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลาประมาณ ๔๐ ครอบครัวยังมีน้ำใช้เพื่อการอุปโภค-บริโภคและเลี้ยงสัตว์ได้ตลอดทั้งปี

๑.๑๐ โครงการฝายบ้านสำนักเอ๊ะ

ตั้งอยู่ที่หมู่ ๕ บ้านสำนักเอ๊ะ ตำบลเขาแดง อำเภอสะบ้าย้อย เป็นโครงการชลประทานขนาดเล็ก เป็นลักษณะฝายคอนกรีตเสริมเหล็ก สูง ๑.๗๕ เมตร ยาว ๑๕.๐๐ เมตร ก่อสร้างขึ้นตามแผนโครงการหมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดนไทย-มาเลเซีย เนื่องจากราษฎรในเขตพื้นที่ดังกล่าว ได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากขาดแคลนน้ำใช้ในการเพาะปลูก และอุปโภค-บริโภค โดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้งหรือฝนทิ้งช่วง

ประโยชน์สามารถส่งน้ำไปช่วยเหลือราษฎรในเขตตำบลเขาแดงอำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา ประมาณ ๒๐๐ ครอบครัวยังมีน้ำใช้ในการอุปโภค-บริโภคและเลี้ยงสัตว์ได้ตลอดปี

๑.๑๑)โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาระโนด-กระแสดินธุ์

ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านขาว อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา พิกัด ๔๗ NPJ ๓๘๘-๖๑๒ ระวัง ๔๐๒๔ | แผนที่ ๑ : ๕๐,๐๐๐ ของกรมแผนที่ทหาร การเดินทางเข้าหัวงานโครงการจากตัวเมืองจังหวัดสงขลา ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๘ (นครศรีธรรมราช-สงขลา ถึงบริเวณสี่แยกרבแพรกที่หลัก กม.๗ ๘๙+๐๐๐ ระยะทาง ๑๐๘ กม. แยกเข้าถนนทางหลวงหมายเลข ๔๐๘๓ เข้าตัวอำเภอระโนด ระยะทาง ๔ กม.

โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาระโนด-กระแสดินธุ์ สำนักชลประทานที่ ๑๖ กรมชลประทานรับผิดชอบพื้นที่ลุ่มน้ำคาบสมุทรมหานคร ๔ อำเภอ คือ อำเภอระโนด , อำเภอกระแสดินธุ์ , อำเภอสิงหนครและอำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา อาคารชลประทาน ประกอบด้วยโณงสูบน้ำทุ้งระโนดพร้อมคลองตาดคอนกรีต จำนวน ๑๐ สาย , ประตูระบายน้ำปากกระวะ , ฝายกระวะ คันกั้นน้ำโรงการกระแสดินธุ์ , คลองพลเอกอาทิตย์ กำลังเอกและคลองสะทิงหม้อ สามารถช่วยเหลือเขตพื้นที่ชลประทานประมาณ ๒๑๗,๖๕๐ ไร่

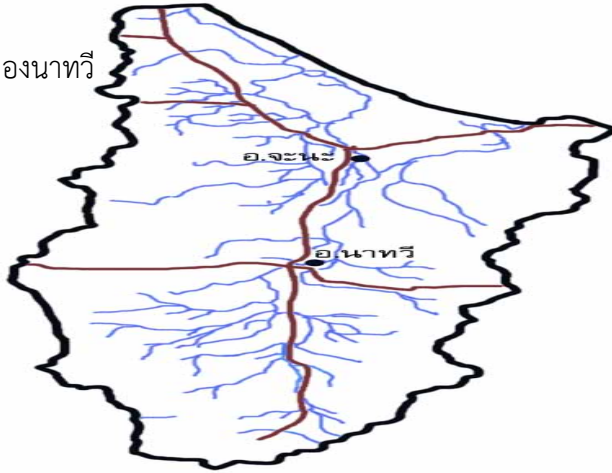
๒ พื้นที่ลุ่มน้ำจังหวัดสงขลา

๒.๑ ลุ่มน้ำคลองอู่ตะเภา

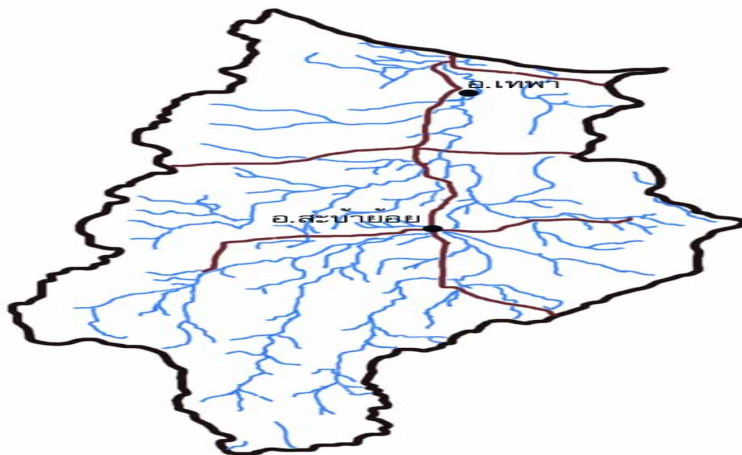
ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาสันกาลาศิรี ในตำบลสำนักแต้ว อำเภอสะเดา ไหลผ่านตำบลต่างๆ ในอำเภอสะเดา ผ่านอำเภอหาดใหญ่ลงสู่ทะเลสาบสงขลาที่บ้านคลองบางกล่ำ มีความยาวประมาณ ๙๐ กิโลเมตร ลุ่มน้ำคลองอู่ตะเภา มีพื้นที่ลุ่มน้ำ ๒,๓๙๒ ตร.กม. ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยทั้งปี ๑,๒๔๓.๖๗ ล้าน ลบ.ม.

๒.๒ ลุ่มน้ำคลองนาทวี

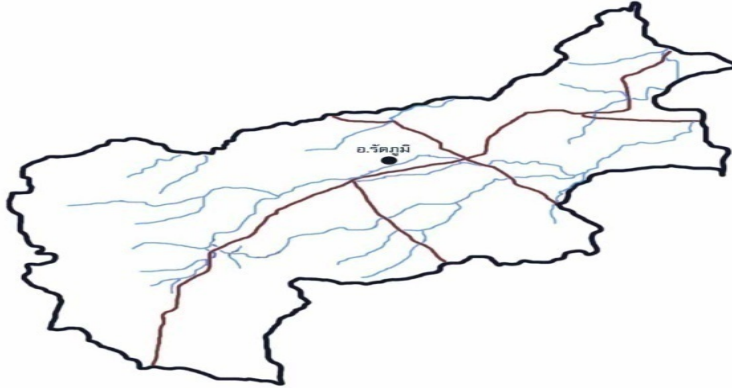
ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาสันกาลาศิรีผ่านอำเภอนาทวี อำเภอจะนะ ไหลลงสู่อ่าวไทยที่ปากบางสะกอม ความยาวประมาณ ๗๐ กิโลเมตร ลุ่มน้ำคลองนาทวี มีพื้นที่ลุ่มน้ำ ๑,๕๘๖ ตร.กม. ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยทั้งปี ๖๑๗ ล้าน ลบ.ม.

๒.๓ ลุ่มน้ำคลองเทพา

มีต้นน้ำจากเทือกเขาสันกาลาศิรี ไหลผ่านอำเภอสะบ้าย้อย และอำเภอเทพา ไปลงอ่าวไทยที่ตำบลเทพา ความยาวประมาณ ๘๐ กิโลเมตร กลุ่มน้ำคลองเทพา มีพื้นที่ลุ่มน้ำ ๑,๘๙๕ ตร.กม. มีปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยทั้งปี ๗๖๓ ล้าน ลบ.ม.

๒.๔ กลุ่มน้ำคลองรัตภูมิ

ต้นกำเนิดจากเทือกเขาบรรทัดและเขาหลวง กั้นเขตแดนระหว่างอำเภอรัตภูมิ กับจังหวัดสตูล ไหลผ่านอำเภอรัตภูมิ อำเภอควนเนียง ลงสู่ทะเลสาบที่บ้านปากบาง ความยาว ๔๕ กิโลเมตร กลุ่มน้ำคลองรัตภูมิ มีพื้นที่ลุ่มน้ำ ๘๕๙ ตร.กม. มีปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยทั้งปี ๖๔๘.๖๐ ล้าน ลบ.ม.

๒.๕ กลุ่มน้ำคาบสมุทรสทิงพระ

๑.๓.๓ ข้อมูลด้านกักกันของจังหวัดสงขลา

มีด่าน ศุลกากร ประเภท (ด้านชายแดน, ท่าเรือ, ท่าอากาศยาน, คนเดินเท้า อื่นๆ)

๑. ด้านศุลกากรปางดงเบซาร์ ที่ตั้งอำเภอสะเดา ประเภท ด้านชายแดน
๒. ด้านศุลกากรสะเดา ที่ตั้งอำเภอสะเดา ประเภท ด้านชายแดน
๓. ด้านศุลกากรสงขลา ที่ตั้ง อำเภอสิงหนคร ประเภท ด้านท่าเรือ
๔. ด้านศุลกากรท่าอากาศยานหาดใหญ่ ที่ตั้ง อำเภอหาดใหญ่ ประเภท ด้านท่าอากาศยาน
๕. ด้านศุลกากรบ้านประกอบ ที่ตั้ง อำเภอนาทวี ประเภท ด้านชายแดน

ตรวจพืช

๑. ด้านตรวจพืชท่าอากาศยานหาดใหญ่ ที่ตั้งอำเภอคลองหอยโข่ง
มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ไม่มี มี ที่ตั้งสถานกักพืช ไม่มี มี
๒. ด้านตรวจพืชสะเดา ที่ตั้ง อำเภอสะเดา
มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ไม่มี มี ที่ตั้งสถานกักพืช ไม่มี มี
๓. ด้านตรวจพืชปางดงเบซาร์ ที่ตั้งอำเภอสะเดา
มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ไม่มี มี ที่ตั้งสถานกักพืช ไม่มี มี
๔. ด้านตรวจพืชท่าเรือสงขลา ที่ตั้ง อำเภอสิงหนคร
มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ไม่มี มี ที่ตั้งสถานกักพืช ไม่มี มี

ตรวจประมง

๑. ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดสงขลา สาขาปางดงเบซาร์ ที่ตั้ง อำเภอสะเดา
มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ไม่มี มี ที่ตั้งสถานกักประมง ไม่มี มี
๒. ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดสงขลา สาขาน้ำสะเดา ที่ตั้ง อำเภอสะเดา
มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ไม่มี มี ที่ตั้งสถานกักประมง ไม่มี มี
๓. ด้านตรวจสัตว์น้ำท่าอากาศยานหาดใหญ่ ที่ตั้ง อำเภอคลองหอยโข่ง
มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ไม่มี มี ที่ตั้งสถานกักประมง ไม่มี มี
๔. ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดสงขลา ท่าเรื่อน้ำลึก ที่ตั้ง อำเภอสิงหนคร
มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ไม่มี มี ที่ตั้งสถานกักประมง ไม่มี มี
๕. ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดสงขลา ที่ตั้ง อำเภอเมืองสงขลา
มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ไม่มี มี ที่ตั้งสถานกักประมง ไม่มี มี

ปศุสัตว์

๑. ด้านกักกันสัตว์สงขลา ที่ตั้ง อำเภอหาดใหญ่
มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ไม่มี มี ที่ตั้งสถานกักสัตว์ ไม่มี มี

๑.๔ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

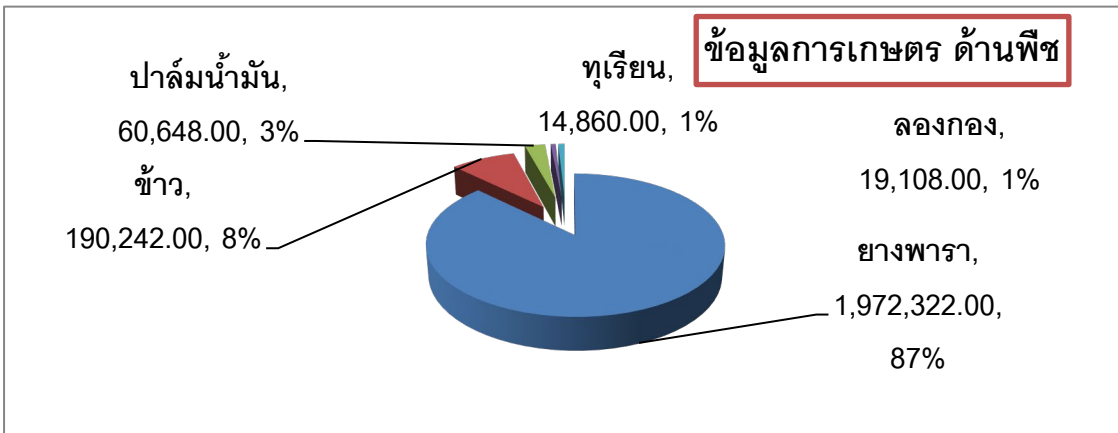
๑.๔.๑ สภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไป

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลา ขึ้นกับการผลิตในสาขาอุตสาหกรรม สาขาเกษตรกรรม และสาขาประมง เป็นสำคัญ ทั้งนี้ปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ คือ ยางพารา อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับยางพาราและผลิตภัณฑ์แปรรูปอาหารทะเล

เศรษฐกิจจังหวัดสงขลาปี ๒๕๖๑ บ่งชี้ว่า ภาวะเศรษฐกิจขยายตัว และมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง เป็นการขยายตัวตามผลผลิตภาคเกษตร โดยเฉพาะอุปทานทั้งการผลิตภาคการเกษตร และภาคนอกเกษตร รวมทั้งด้านอุปสงค์ขยายตัวเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่แล้วจากการลงทุนภาคเอกชน แม้ว่าการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคชะลอตัว จากรายได้ของเกษตรกรที่ลดลงตามราคาสินค้าเกษตร

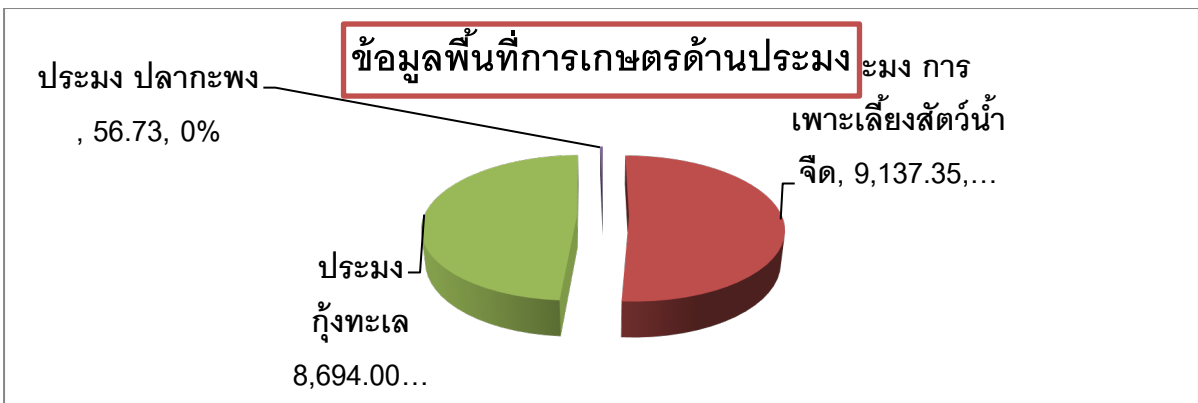
๑ ภาคการเกษตรการผลิตภาคการเกษตรโดยรวมปรับตัวดีขึ้น ตามปริมาณผลผลิตยางพารา ในขณะที่ราคายางพาราลดลงส่งผลให้รายได้เกษตรกรลดลง ส่วนการทำประมงเพิ่มขึ้นจากปริมาณสัตว์น้ำที่ขึ้นทำ

๑.๑ สาขาเกษตรกรรม ข้อมูลด้านการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา ปี ๒๕๖๑ ข้อมูล ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๑ คือ ยางพารา ข้าว ปาล์มน้ำมัน ทุเรียน ลองกอง

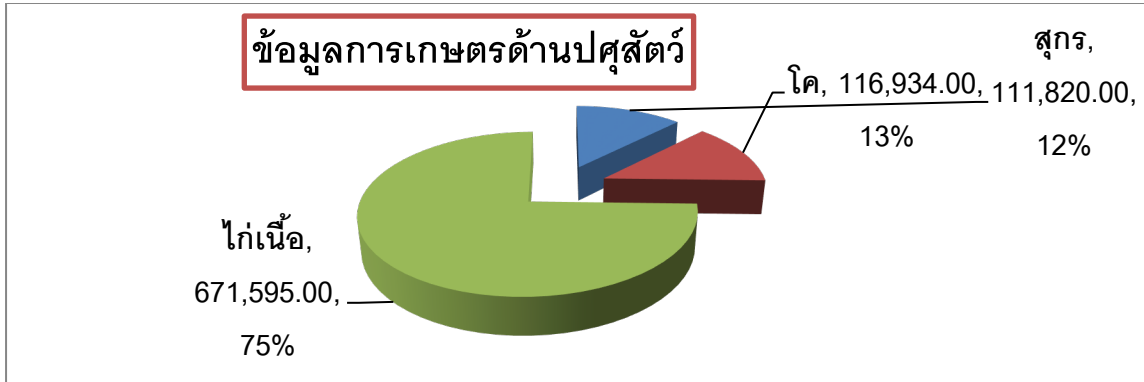
ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ที่ 9

๑.๒ การผลิตสาขาเกษตรกรรมด้านประมง ปี ๒๕๖๑ โดยรวมการผลิตขยายตัว พิจารณาจากด้านประมงเศรษฐกิจหลักของจังหวัด คือ ประมงทะเล กุ้ง ปลากระพง

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดสงขลาข้อมูล ณ ปี ๒๕๖๑

๑.๓ การผลิตสาขาเกษตรกรรมด้านปศุสัตว์ ปี ๒๕๖๑ ด้านปศุสัตว์พืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัด คือ สุนัข โค ไก่เนื้อ

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ที่ 9

การปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ปีการผลิต ๒๕๖๑

จังหวัดสงขลามีการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัดที่สำคัญ โดยการปลูกยางพารามากที่สุด เกษตรกร ๘๐,๘๔๐ ราย เนื้อที่เพาะปลูก ๒,๓๔๕,๘๒๙ ไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว ๑,๘๘๐,๒๘๐ ไร่ ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้ ๔๘๖,๖๙๒,๐๐๐ กิโลกรัม ผลผลิตเฉลี่ย ๒๕๙ กิโลกรัม/ไร่ ราคา ๔๑.๘๓ บาท รองลงมา คือการปลูกข้าว ปาล์มน้ำมัน ลองกองทุเรียน มังคุด และเงาะ ตามลำดับ

ตารางที่ ๘ แสดงด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ปีการผลิต ๒๕๖๑

ชนิดพืช	จำนวนเกษตรกร ¹ (ราย)	เนื้อที่เพาะปลูก ² (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว ³ (ไร่)	ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้* (กิโลกรัม)	ผลผลิตเฉลี่ย/เนื้อที่เก็บเกี่ยว** (กิโลกรัม)	ราคาที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ย*** (บาท/กิโลกรัม)
ยางพารา	๘๐,๘๔๐	๒,๓๔๕,๘๒๙	๑,๘๘๐,๒๘๐	๔๘๖,๖๙๒,๐๐๐	๒๕๙	๔๑.๘๓
ข้าว	๒๔,๗๒๒	๒๐๑,๙๔๒	๒๐๑,๘๖๙	๑๑๒,๖๘๑,๐๐๐	๕๕๘	๖.๐๙๔
ปาล์มน้ำมัน	๖,๓๓๕	๗๐,๓๗๑	๖๒,๕๓๐	๑๕๖,๕๔๖,๐๐๐	๒,๕๐๔	๔.๗๕
ลองกอง	๓,๐๓๒	๑๙,๑๐๘	๑๙,๐๕๙	๕,๕๖๑,๐๐๐	๒๙๒	๓๐
ทุเรียน	๒,๖๑๔	๑๔,๘๖๐	๑๔,๓๒๖	๑๐,๕๘๖,๐๐๐	๗๓๙	๙๓.๒๙
มังคุด	๑,๘๘๐	๔,๔๑๑	๔,๐๕๒	๒,๓๓๐,๐๐๐	๕๗๕	๒๕
เงาะ	๑,๐๕๘	๓,๘๐๔	๓,๘๐๓	๑,๖๗๘,๐๐๐	๔๔๑	๒๕

ที่มา : ผลการประชุมจัดทำข้อมูลการบริหารสินค้าเกษตรที่สำคัญจังหวัดสงขลา, ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๒

*** สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสงขลา, สำนักงานส่งเสริมและพัฒนากิจการเกษตรเขตที่ ๕ จังหวัดสงขลา

การปลูกข้าวของจังหวัด ปี ๒๕๖๑

จังหวัดสงขลามีเกษตรกรเลี้ยงสุกร จำนวน ๒,๐๔๕ ราย จำนวน ๑๕๘,๗๐๘ ตัว ราคาเฉลี่ย ๖๓.๗๑ บาท/กก. มูลค่าผลผลิต ๑,๐๑๑,๑๒๘,๖๖๘ บาท

ตารางที่ ๙ แสดงด้านการปลูกข้าวของจังหวัด ปี ๒๕๖๑

ชนิดสัตว์	จำนวน เกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)	ข้อมูลผลผลิต		ราคาเฉลี่ย (บาท/หน่วย)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
			จำนวน	หน่วยนับ		
สุกร	๒,๐๔๕	๑๕๘,๗๐๘	๑๕๘,๗๐๘	ตัว	๖๓.๗๑	๑,๐๑๑,๑๒๘,๖๖๘
หมายเหตุ : น้ำหนักเฉลี่ย สุกร ๑๐๐ กก./ตัว						

ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสงขลา

การประมงของจังหวัด ปี ๒๕๖๑

จังหวัดสงขลามีการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม มีเกษตรกร จำนวน ๑,๕๒๒ ราย พื้นที่ ๑๖,๕๘๘.๙๕ ไร่ จำนวน บ่อ ๔,๗๘๘ ไร่ ผลผลิต ๑๒,๓๘๐,๕๒๘ กิโลกรัม ราคาเฉลี่ย ๑๕๐ บาท/กก. มูลค่าผลผลิต ๑,๘๕๗,๐๗๙,๒๐๐ บาท

ตารางที่ ๑๐ แสดงด้านการประมงของจังหวัด ปี ๒๕๖๑

ชนิดสัตว์	จำนวน เกษตรกร (ราย)	พื้นที่การเลี้ยง		ผลผลิต (กิโลกรัม)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
		จำนวนพื้นที่ (ไร่)	จำนวนบ่อ			
กุ้งขาวแวนนาไม	๑,๕๒๒	๑๖,๕๘๘.๙๕	๔,๗๘๘	๑๒,๓๘๐,๕๒๘	๑๕๐	๑,๘๕๗,๐๗๙,๒๐๐

ที่มา: สำนักงานประมงจังหวัดสงขลา

ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

จังหวัดสงขลามีสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ที่ขึ้นทะเบียนจากกรมทรัพย์สินทางปัญญา ตามประกาศขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทะเบียนเลขที่ สข ๖๐๑๐๐๐๙๒ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ คือ ส้มโอหอมควนลัง พื้นที่ปลูกจำนวน ๒๐๐ ไร่ ผลผลิต ๒๗ ตัน

ตารางที่ ๑๑ แสดงข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

ชนิดสินค้า	หน่วยนับ	จำนวนปริมาณผลผลิต
<u>ด้านพืช</u> ส้มโอหอมควนลัง	ตัน	๒๗
<u>ด้านสัตว์</u>		
<u>ด้านประมง</u>		

ที่มา : เทศบาลเมืองควนลัง ๒๕๖๐

ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร

ตารางที่ ๑๒ แสดงข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร

มาตรฐาน/ชนิดสินค้า	หน่วยนับ	จำนวน
GAP		
ด้านพืช	ราย/แปลง/ไร่	๒๗๘/๔๓๒/๕๔๘.๕
ด้านประมง	ฟาร์ม	๔๔๗
ด้านปศุสัตว์	แห่ง	๕๓๘
เกษตรอินทรีย์		
ข้าว(เตรียมความพร้อม)	ราย/ไร่	๖๒/๔๒๑
ข้าว (ปรับเปลี่ยน)	ราย/ไร่	๖๒/๔๒๑
พืช(ปรับเปลี่ยน)	ราย/ไร่	๘/๒๒.๘๘
พืช (รับรองแล้ว)	ราย/ไร่	๓๕/๓๘
อื่นๆ		
...		

ที่มา: ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสงขลา, สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสงขลา, สำนักงานประมงจังหวัดสงขลา

๒ ภาคนอกการเกษตร

๒.๑ สาขาอุตสาหกรรม

การผลิตในภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสงขลา ปี ๒๕๖๑ ปรับตัวลดลง ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมเนื่องจากภาคเกษตร โดยพิจารณาจากปริมาณการใช้ไฟฟ้าของโรงงานอุตสาหกรรม มีจำนวน ๑,๖๒๗.๔๗ ล้านกิโลวัตต์ ลดลงร้อยละ ๑๐.๘๐ เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว เนื่องจากในช่วงไตรมาสแรกอุตสาหกรรมยางพาราแปรรูป ไม้ยางแปรรูป และถลุงมีอย่างลดลงตามปริมาณวัตถุดิบ ส่วนอุตสาหกรรมอาหารทะเลแปรรูป อาหารทะเลกระป๋องเพิ่มขึ้น ตามความต้องการของประเทศคู่ค้า สอดคล้องกับจำนวนโรงงานและทุนจดทะเบียนที่เปิดดำเนินการ ลดลงร้อยละ ๕.๙๖ และ ๐.๕๒ ตามลำดับ

๒.๒ สาขาบริการและการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวของจังหวัด ปี ๒๕๖๑ ปรับตัวลดลง พิจารณาจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง จำนวน ๑,๔๘๓,๖๑๐ คน ลดลงร้อยละ ๔.๓๙ เป็นผลจากเหตุการณ์ระเบิดในอำเภอหาดใหญ่ในช่วงปลายไตรมาสแรก ส่งผลให้นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียและสิงคโปร์ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวหลักของจังหวัดลดลง ในขณะที่เดียวกันหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนจัดกิจกรรมส่งเสริมและกระตุ้นการ

ท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในความปลอดภัย ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางเพิ่มขึ้นในช่วงครึ่งปีหลัง สอดคล้องกับจำนวนผู้เข้าพักแรม ลดลงร้อยละ ๓.๙๘ ในขณะที่จำนวนผู้โดยสารผ่านด่านท่าอากาศยานและปริมาณการใช้ไฟฟ้าของโรงแรม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๓.๘๓ และ ๔.๓๓ ตามลำดับ

การบริโภคภาคเอกชน

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน หดตัวจากปีที่แล้ว พิจารณาจากภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บได้จำนวน ๖,๓๒๒.๙๕ ล้านบาท ลดลงร้อยละ ๐.๑๒ เป็นผลจากการนำเข้าสินค้าบริโภคจากต่างประเทศด้านศุลกากรลดลง สอดคล้องกับจำนวนรถจักรยานยนต์ ลดลงร้อยละ ๙.๕๕ ในขณะที่จำนวนรถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน ๗ คน จดทะเบียนใหม่ เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๘๒.๖๘ เนื่องจากนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐจากนโยบายรถคันแรก

การลงทุนภาคเอกชน

การลงทุนภาคเอกชนภายในจังหวัดโดยรวม ปี ๒๕๖๑ ขยายตัวจากปีที่แล้ว พิจารณาจากพื้นที่ขออนุญาตก่อสร้างในเขตเทศบาล จำนวน ๒,๑๙๒,๗๙๔.๘๘ ตารางเมตร เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๘.๘๘ เนื่องจากการก่อสร้างที่อาศัยและอาคารพาณิชย์เพื่อประกอบการค้าเพิ่มขึ้น ตามความต้องการของผู้บริโภค สอดคล้องกับการจดทะเบียนธุรกิจนิติบุคคล จำนวนรถยนต์พาณิชย์ และบรรทุกส่วนบุคคลที่จดทะเบียนใหม่ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๓.๙๕ ๑๒.๒๙ และ ๒.๒๙ ตามลำดับ และกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน (BOI จำนวน ๑๗ โครงการ เงินทุน ๓,๗๑๐.๖๐ ล้านบาท ได้แก่ กิจการการสนับสนุนการค้าและการลงทุน ของเล่นบังคับวิทยุ ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป ถูยางอนามัย น้ำยาซักผ้า บริการทดสอบและวิเคราะห์โครงสร้างทางวิศวกรรมของแท่งชุดเจาะในอุตสาหกรรมปิโตรเลียม ห้องเย็น ไม้พลาสติก พลังงานไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล ยางแท่ง สัตว์น้ำแช่แข็ง/สัตว์น้ำบรรจุภาชนะพ่นึก/อาหารแปรรูป และอุปกรณ์เครื่องจักร เช่น jig & fixture เป็นต้น

การคลังและการใช้จ่ายภาครัฐ

การเบิกจ่ายเงินงบประมาณส่วนราชการในจังหวัดสงขลา ปี ๒๕๖๑ มีการเบิกจ่ายรวมทั้งสิ้น ๒๙,๓๓๔.๘๘ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วร้อยละ ๖.๙๙ เป็นการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำ จำนวน ๒๓,๐๖๗.๗๘ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๗.๔๓ เนื่องจากกองทัพเรือเบิกเงินโครงการกองเตรียมกำลังและการใช้กำลังในการป้องกันและกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายโครงการสร้างหลักประกันด้านรายได้แก่ผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ส่วนรายจ่ายลงทุน จำนวน ๖,๒๖๗.๑๐ ล้านบาท ลดลงร้อยละ ๑๙.๓๙ เป็นผลจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑ ค่าเช่า

การค้าระหว่างประเทศ

มูลค่าการค้าผ่านด่านศุลกากร ปี ๒๕๖๑ มีจำนวน ๗๘๗,๕๕๙.๐๔ ล้านบาท ลดลงร้อยละ ๙.๖๖ เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว สินค้าส่งออก มีจำนวน ๔๕๑,๒๔๗.๔๓ ล้านบาท ลดลงร้อยละ ๑๓.๕๘ ตามภาวะเศรษฐกิจโลกชะลอตัว โดยเฉพาะมูลค่าส่งออกยางพารา สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ยางธรรมชาติ ยางผสม และเรือปฏิบัติงานสนับสนุนการติดตั้งแท่นผลิตปิโตรเลียม ส่วนมูลค่าสินค้านำเข้า มีจำนวน ๓๓๖,๓๑๑.๖๑ ล้านบาท ลดลงร้อยละ ๓.๘๐ ได้แก่ แท่นชุดเจาะลอยน้ำ ส่วนประกอบและอุปกรณ์เครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ และเครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ เป็นต้น

๑.๔.๒ ผลិតภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสงขลา (GPP

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสงขลา (GPP จังหวัดสงขลา ณ ราคา ประจำปี ๒๕ ๖๑ เท่ากับ ๑๘๓,๗๙๓.๙๙ ล้านบาท ประกอบด้วยภาคเกษตรมีมูลค่าเท่ากับ ๔๓,๙๗๓.๑๑ และภาคนอกเกษตรมีมูลค่าเท่ากับ ๑๓๙,๘๒๐.๘๘ ล้านบาท รายได้ต่อหัวประชากรในปี ๒๕๕๗ เท่ากับ ๑๒๕,๕๒๔.๓๔ บาท สูงกว่า ๑๐๔,๗๘๐.๖๗ บาท ในปีที่ผ่านมาเท่ากับ ๒๐,๗๔๓.๖๗ บาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๙.๘๐ ส่วนโครงสร้างการผลิต ณ ราคาประจำปี ๒๕๕๓ ของจังหวัดสงขลา ประกอบด้วย สาขาการผลิต ๑๖ สาขา โดยสาขาอุตสาหกรรมเป็นสาขาการผลิตหลักที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัด มีสัดส่วน ร้อยละ ๒๕.๙๙ รองลงมา ได้แก่ สาขาเกษตรกรรมฯ มีสัดส่วน ๖.๖๔ ลำดับที่ ๕ ได้แก่ สาขาตัวกลางทางการเงิน มีสัดส่วนร้อยละ ๖.๒๘ ลำดับที่ ๖ สาขาการบริหารราชการฯ มีสัดส่วนร้อยละ ๔.๗๘ และสาขาอื่นๆ มีสัดส่วนรวมกันร้อยละ ๒๓.๙๓

๒. ข้อมูลด้านการเกษตร

ครัวเรือนเกษตรกรและแรงงานภาคเกษตร ครัวเรือนเกษตรกรจังหวัดสงขลา ปี ๒๕๖๑ มีทั้งหมด ๑๓๙,๐๓๖ ครัวเรือนหรือคิดเป็นร้อยละ ๒๕.๙๙ ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด โดยอำเภอที่มีจำนวนครัวเรือนเกษตรกรมากที่สุดเมื่อเทียบกับจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ได้แก่ อำเภอกระแสสินธุ์ อำเภอสทิงพระ อำเภอสะบ้าย้อย ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๓ แสดงจำนวนครัวเรือนเกษตรกรของจังหวัดสงขลาปี ๒๕๖๑

อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร	ร้อยละจำนวน ครัวเรือนเกษตรกร/ครัวเรือนทั้งหมด
๑.เมืองสงขลา	๗๐,๖๐๕	๖,๒๒๐	๘.๘๑
๒.สทิงพระ	๑๔,๖๕๓	๘,๒๙๔	๕๖.๖๐
๓.จะนะ	๒๙,๗๕๗	๑๕,๖๕๓	๕๒.๖๐
๔.นาทวี	๒๒,๖๐๔	๑๐,๐๐๓	๔๔.๒๕
๕.เทพา	๒๑,๖๐๗	๑๑,๐๐๙	๕๐.๙๕
๖.สะบ้าย้อย	๑๙,๑๑๔	๑๐,๗๑๓	๕๖.๐๕
๗.ระโนด	๒๔,๑๗๙	๙,๕๓๕	๓๙.๔๔
๘.กระแสสินธุ์	๕,๐๒๑	๓,๔๓๑	๖๘.๓๓
๙.รัตภูมิ	๒๔,๖๕๐	๑๑,๒๗๗	๔๕.๗๕
๑๐.สะเดา	๔๙,๒๔๙	๑๓,๓๕๓	๒๗.๑๑
๑๑.หาดใหญ่	๑๘๔,๕๙๒	๑๔,๒๗๑	๗.๗๓
๑๒.นาหม่อม	๘,๖๐๑	๓,๗๒๘	๔๓.๓๔

อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร	ร้อยละจำนวน ครัวเรือนเกษตรกร/ครัวเรือนทั้งหมด
๑๓.ควนเนียง	๑๑,๐๙๘	๖,๐๒๙	๕๔.๓๓
๑๔.บางกล้า	๑๒,๔๑๙	๔,๓๑๖	๓๔.๗๕
๑๕.สิงหนคร	๒๖,๘๙๙	๖,๖๕๙	๒๔.๗๖
๑๖.คลองหอยโข่ง	๙,๙๖๒	๔,๕๔๕	๔๕.๖๒
รวม	๕๓๕,๐๑๐	๑๓๙,๐๓๖	๒๕.๙๙

ที่มา : จำนวนครัวเรือน ทำการปกครองจังหวัดสงขลา และจำนวนครัวเรือนเกษตรกร สำนักงานเกษตรจังหวัดสงขลา

๒.๒ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรจังหวัดสงขลามีพื้นที่ทั้งสิ้น จำนวน ๒,๙๒๓,๒๖๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๒๖ของพื้นที่ทั้งหมด โดยเป็นพื้นที่นา จำนวน ๒๑๐,๑๐๔ ไร่ ร้อยละ ๔.๕๕ พื้นที่ปลูกไม้ผล/ไม้ยืนต้น จำนวน ๒,๑๕๗,๓๕๒ ไร่ ร้อยละ ๔๖.๖๘ พื้นที่ปลูกพืชไร่/พืชผัก/ไม้ดอก จำนวน ๔๘,๙๖๖ ไร่ ร้อยละ ๑.๐๖ และพื้นที่เกษตรอื่นๆ จำนวน ๕๐๖,๘๓๙ ไร่ ร้อยละ ๑๐.๙๗

ตารางที่ ๑๔ แสดงการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรแยกตามรายอำเภอ จังหวัดสงขลา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ทำการเกษตร								รวมพื้นที่ทำการเกษตร	
		ที่นา		ไม้ผล/ไม้ยืนต้น		พืชไร่/พืชผัก/ไม้ ดอก		เกษตรอื่นๆ			
		จำนวน (ไร่)	ร้อยละ พื้นที่ เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ พื้นที่ เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ พื้นที่ เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ พื้นที่ เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ พื้นที่ เกษตร
กระแสดินธุ์	๖๐,๒๕๐	๑๘,๓๕๖	๓๐.๔๗	๑๕,๒๘๒	๒๕.๓๖	๑,๑๖๓	๑.๙๓	๗,๖๒๙	๑๒.๖๖	๔๒,๔๓๐	๗๐.๔๒
จะนะ	๓๑๔,๓๖๓	๗,๑๔๓	๒.๒๗	๒๑๓,๐๗๐	๖๗.๗๘	๖,๖๓๗	๒.๑๑	๓๒,๑๑๐	๑๐.๒๑	๒๕๘,๙๖๐	๘๒.๓๘
บางกล้า	๙๒,๓๖๙	๑,๔๖๔	๑.๕๘	๓๒,๑๖๐	๓๔.๘๒	๒,๖๓๕	๒.๘๕	๗,๔๙๓	๘.๑๑	๔๓,๗๕๒	๔๗.๓๗
เทพา	๕๗๓,๐๔๒	๓,๗๗๕	๐.๖๖	๒๙๕,๖๙๑	๕๑.๖๐	๓,๓๑๘	๐.๕๘	๑๐๔,๘๑๐	๑๘.๒๙	๔๐๗,๕๙๔	๗๑.๑๓
ระโนด	๔๘๙,๙๐๐	๑๐๙,๑๔๘	๒๒.๒๘	๒๖,๕๕๙	๕.๔๒	๔,๕๖๗	๐.๙๓	๑๙,๓๗๔	๓.๙๕	๑๕๙,๖๔๘	๓๒.๕๙
สะเดา	๕๓๖,๘๕๐	๑๕๓	๐.๐๓	๓๓๑,๖๒๓	๗๒.๙๕	๑,๓๒๒	๐.๒๕	๔๖,๒๒๗	๘.๖๑	๔๓๙,๓๒๕	๘๑.๘๓
สะบ้าย้อย	๕๔๑,๒๕๐	๑,๒๘๓	๐.๒๔	๒๑๗,๔๓๖	๔๐.๑๗	๓,๘๗๘	๐.๗๒	๒๘,๒๙๕	๕.๒๓	๒๕๐,๘๙๒	๔๖.๓๕
สิงหนคร	๑๔๒,๕๐๐	๒๑,๕๙๔	๑๕.๑๕	๑๔,๒๕๔	๑๐.๐๐	๒,๔๐๗	๑.๖๙	๒๙,๔๐๗	๒๐.๖๔	๖๗,๖๖๒	๔๗.๔๘

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ทำการเกษตร								รวมพื้นที่ทำการเกษตร	
		ที่นา		ไม้ผล/ไม้ยืนต้น		พืชไร่/พืชผัก/ไม้ดอก		เกษตรอื่นๆ			
		จำนวน (ไร่)	ร้อยละ พื้นที่ เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ พื้นที่ เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ พื้นที่ เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ พื้นที่ เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ พื้นที่ เกษตร
ควนเนียง	๑๓๐,๐๐๐	๖,๗๑๖	๕.๑๗	๕๔,๓๔๖	๔๑.๘๐	๓,๒๙๑	๒.๕๓	๑๙,๗๑๕	๑๕.๑๗	๘๔,๐๖๘	๖๔.๖๗
เมือง	๑๐๗,๔๒๗	๑,๓๖๕	๑.๒๗	๒๘,๙๕๓	๒๖.๙๕	๙๕๐	๐.๘๘	๕,๙๕๒	๕.๕๔	๓๗,๒๒๐	๓๔.๖๕
สทิงพระ	๗๕,๐๐๐	๒๕,๘๐๑	๓๔.๔๐	๙,๙๒๘	๑๓.๒๔	๓,๔๔๕	๔.๕๙	๑๘,๘๐๖	๒๕.๐๗	๕๗,๙๘๐	๗๗.๓๑
นาทวี	๔๒๕,๕๖๙	๑,๐๑๕	๐.๒๔	๒๙๔,๑๖๐	๖๙.๑๒	๓,๑๓๗	๐.๗๔	๒๓,๑๑๓	๕.๔๓	๓๒๑,๔๒๕	๗๕.๕๓
รัตภูมิ	๓๖๙,๘๖๙	๘,๘๓๖	๒.๓๙	๑๙๒,๔๗๐	๕๒.๐๔	๗,๔๐๒	๒.๐๐	๒๓,๗๑๖	๖.๔๑	๒๓๒,๔๒๔	๖๒.๘๔
นาหม่อม	๕๗,๗๙๔	๖๐	๐.๑๐	๔๙,๐๙๘	๘๔.๙๕	๖๖๘	๑.๑๖	๙๐๗	๑.๕๗	๕๐,๗๓๓	๘๗.๗๘
คลองหอยโข่ง	๑๗๒,๐๐๐	๗๒๐	๐.๔๒	๑๐๐,๔๓๒	๕๘.๓๙	๑,๓๑๕	๐.๗๖	๑๒,๙๗๑	๗.๕๔	๑๑๕,๔๓๘	๖๗.๑๒
หาดใหญ่	๕๓๒,๙๙๗	๒,๖๗๕	๐.๕๐	๒๒๑,๘๙๐	๔๑.๖๓	๒,๘๓๑	๐.๕๓	๑๒๖,๓๑๔	๒๓.๗๐	๓๕๓,๗๑๐	๖๖.๓๖
รวม	๔,๖๒๑,๑๘๐	๒๑๐,๑๐๔	๔.๕๕	๒,๑๕๗,๓๕๒	๔๖.๖๘	๔๘,๙๖๖	๑.๐๖	๕๐๖,๘๓๙	๑๐.๙๗	๒,๙๒๓,๒๖๑	๖๓.๒๖

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสงขลา

๒.๓ แรงงานจังหวัดสงขลา พบว่าแรงงานในจังหวัดสงขลามีการพัฒนาผลิตภาพเพียงร้อยละ ๓.๓๘ เมื่อพิจารณาผลิตภาพด้านอุตสาหกรรม พบว่า ผลิตภาพลดลงร้อยละ ๓.๐๕ ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการหดตัวของภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดที่ร้อยละ ๒.๘๘ การเพิ่มผลิตภาพแรงงาน เป็นการลดต้นทุนในด้านหนึ่ง ซึ่งจะทำให้สินค้าไทยสามารถแข่งขันได้ ส่วนแรงงานด้านการเกษตรลดน้อย

ตารางที่ ๑๕ แสดงสถานภาพแรงงานในจังหวัดสงขลา ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

รายการ/ปี	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
ยอดรวมประชากร	๑,๓๓๑,๒๗๔	๑,๓๘๙,๘๙๐	๑,๔๐๑,๓๐๓	๑,๔๑๐,๕๗๗	๑,๔๑๗,๔๔๐
อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๑,๑๔๕,๑๐๓	๑,๑๖๐,๔๓๘	๑,๒๑๐,๐๑๓	๑,๒๒๐,๕๘๔	๑,๒๓๑,๐๓๒
กำลังแรงงานรวม	๘๓๖,๙๗๓	๘๔๘,๘๔๑	๘๕๙,๒๑๕	๘๕๐,๙๐๐	๘๘๓,๔๖๙

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ตารางที่ ๑๖ แสดงผลผลิตภาพแรงงานของจังหวัดสงขลา ปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘

รายการ	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	การเปลี่ยนแปลง (%)
GPP สงขลา (ล้านบาท)	๑๔๓,๔๗๒	๑๕๑,๐๕๑	๑๕๙,๔๑๙	๑๕๗,๑๒๓	๑๖๕,๐๖๙	๓.๕๗
กำลังแรงงานรวม (คน)	๘๔๔,๗๓๘	๘๘๓,๔๖๙	๘๔๘,๘๔๑	๘๕๙,๒๑๕	๘๕๐,๙๐๐	๐.๑๘
ผลผลิตภาพแรงงานรวม (ล้านบาท/คน/วัน)	๖๑.๙๙	๖๒.๔๑	๖๘.๕๕	๖๖.๗๕	๗๐.๘๑	๓.๓๘
GPP อุตสาหกรรม (ล้านบาท)	๕๑,๐๙๙	๔๗,๑๒๘	๔๔,๔๗๗	๔๔,๐๖๔	๔๕,๔๖๗	-๒.๘๘
ผลผลิตภาพแรงงาน ภาคอุตสาหกรรม (ล้านบาท/คน/วัน)	๒๒.๐๘	๑๙.๔๗	๑๙.๑๒	๑๘.๗๒	๑๙.๕๐	-๓.๐๕

หมายเหตุ : ประเมินเป็นผลผลิตภาพแรงงาน ต่อวัน

การค้าชายแดนและการค้าระหว่างประเทศยังคงมีปริมาณสูง

ปัจจุบันการค้าชายแดนนั้นมีความสำคัญยิ่งนอกเหนือไปจากการค้าระหว่างประเทศที่มีการนำเข้า-ส่งออกทางท่าเรือและท่าอากาศยานต่างๆประเทศไทยมีการทำการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้านต่างๆที่อยู่ติดกับชายแดนทั้ง ๕ ประเทศคือพม่าลาวจีนตอนใต้กัมพูชาและมาเลเซีย

การค้าชายแดนโดยลักษณะทั่วไปแยกได้ ๓ ลักษณะดังนี้

๑. การค้าชายแดนโดยชาวบ้านทั้งสองประเทศซื้อขายของอุปโภคบริโภคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
๒. การค้าชายแดนที่เป็นการซื้อขายรายเล็กๆเพื่อนำไปขายต่อหากำไร
๓. การค้าชายแดนที่เป็นการค้าขายรายใหญ่ๆมีมูลค่านำเข้า-ส่งออกสูงทำในรูปแบบนิติบุคคล

สินค้าผ่านด่านศุลกากรของจังหวัดสงขลา ปี ๒๕๕๙ มีมูลค่าการค้ารวมทั้งสิ้น ๔๙๒,๘๖๒.๘๖ ล้านบาท ในเวลา ๕ ปี ลดลงร้อยละ ๓.๓ โดยมูลค่าการส่งออกลดลงร้อยละ ๓.๐๓ ส่วนมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๗๖ โดยด่านศุลกากรสะเดามีมูลค่าการค้า รวมมากที่สุด รองลงมาคือ ด่านศุลกากรปาดังเบซาร์

ตารางที่ ๑๖ แสดงมูลค่าสินค้าผ่านด่านของจังหวัดสงขลา

รายการ	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	การเปลี่ยนแปลงร้อยละ
มูลค่าการส่งออก (ล้านบาท)	๒๙๖,๒๕๕.๖๗	๒๘๒,๘๔๗.๐๖	๒๓๐,๘๑๔.๑๑	๒๔๖,๗๒๘.๗๓	๒๕๔,๐๑๖.๔๖	-๓.๗๘
มูลค่าการนำเข้า (ล้านบาท)	๒๐๘,๔๙๐.๙๖	๒๑๐,๘๓๔.๘๔	๒๗๐,๓๙๖.๔	๒๓๓,๓๑๓.๙๖	๒๓๘,๘๔๖.๔๐	๓.๔๖
มูลค่าสินค้าผ่านด่านรวม (ล้านบาท)	๕๐๔,๗๔๖.๖๓	๔๙๓,๖๘๑.๙๐	๕๐๑,๒๑๐.๕๑	๔๘๐,๐๔๒.๖๙	๔๙๒,๘๖๒.๘๖	-๐.๖๐

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ๒๕๕๙

ภาวะการค้าชายแดนไทย-มาเลเซียในปี ๒๕๕๙ มีมูลค่าการค้ารวม ๔๙๒,๘๖๒.๘๖ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่า ๔๘๐,๐๔๒.๖๙ ล้านบาท เป็นมูลค่าการส่งออก ๒๕๔,๐๑๖.๔๖ ล้านบาท และการนำเข้ามูลค่า ๒๓๘,๘๔๖.๔๐ ล้านบาท สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ไม่แปรรูป สินค้าอุตสาหกรรม (กองความร่วมมือการค้าและการลงทุน กรมการค้าต่างประเทศ, ๒๕๕๙) อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาการขยายตัวของการค้าชายแดนพบว่า ลดลงร้อยละ ๐.๖ โดยมีการนำเข้ามากกว่าการส่งออก ซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้าเกษตร การถดถอยของเศรษฐกิจโลก

ตารางที่ ๑๗ แสดงแนวโน้มเศรษฐกิจในจังหวัดสงขลา ผลการประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดสงขลา

ผลการประมาณการ	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	
			เฉลี่ย	ช่วง
๑) อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (ร้อยละต่อปี)	-๑.๘	๐.๑	๑.๔	๐.๔ - ๒.๔
๒) อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจด้านอุปทาน (ร้อยละต่อปี)	๑.๗	-๑.๑	๑.๕	๐.๕ - ๒.๕
๓) อัตราการขยายตัวของภาคเกษตรกรรม (ร้อยละต่อปี)	-๓.๑	-๑.๒	-๑.๔	-๒.๔ - -๐.๔
๔) อัตราการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม (ร้อยละต่อปี)	๐.๓	-๗.๖	๑.๑	๐.๑ - ๒.๑
๕) อัตราการขยายตัวของภาคบริการ (ร้อยละต่อปี)	๕.๕	๔.๒	๓.๑	๒.๑ - ๔.๑
๖) อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจด้านอุปสงค์ (ร้อยละต่อปี)	-๗.๔	๒.๒	๓.๑	๒.๑ - ๔.๑
๗) อัตราการขยายตัวของภาคเอกชน (ร้อยละต่อปี)	-๑๒	๖.๖	๒	๑.๐ - ๓.๐

ผลการประมาณการ	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	
			เฉลี่ย	ช่วง
๘) อัตราการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชน (ร้อยละต่อปี)	๑.๘	๑.๑	๓	๒.๐ - ๔.๐
๙) อัตราการขยายตัวของรายได้เกษตรกร (ร้อยละต่อปี)	-๑๖.๗	๔.๙	๙.๒	๕.๕ - ๑๓.๐
๑๐) อัตราเงินเฟ้อ (ร้อยละต่อปี)	-๑.๑	๐.๒	๒	๑.๕ - ๒.๕
๑๑) จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด (คน)	๘๓๘,๖๑๕	๘๕๑,๘๙๖	๘๕๕,๕๕๓	๘๕๒,๙๙๖ - ๘๕๘,๐๘๗
เปลี่ยนแปลง (คน)	-๕,๙๖๓	๑๓,๒๘๑	๓,๖๕๗	๑,๑๐๐ - ๖,๑๙๑

ความต้องการด้านอุปทาน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๑.๕ ด้านอุปสงค์ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๓.๑ เนื่องจากการบริโภคภาคเอกชน การลงทุนภาคเอกชน การใช้จ่ายภาครัฐ และการค้าชายแดน ขยายตัวร้อยละ ๒.๐ ๓.๐ ๔.๗ และ ๓.๐ ตามลำดับ ด้านรายได้เกษตรกรในปี ๒๕๖๒ คาดว่ารายได้เกษตรกรจะขยายตัวตามแนวโน้มราคายางพาราที่มีความผันผวน ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจในจังหวัดสงขลา ในปี ๒๕๖๒ คาดว่าอัตราเงินเฟ้อขยายตัว ร้อยละ ๒.๐ เนื่องจากราคาน้ำมันมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น

จังหวัดสงขลา เป็นศูนย์กลางด้านเศรษฐกิจ นอกจากศักยภาพของจังหวัดแล้วการก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลาง จะเป็นการนำไปสู่การเชื่อมโยงกับภูมิภาคอื่นๆ ในประเทศ และในอนุภูมิภาค เพื่อนำเศรษฐกิจของจังหวัดให้มีการเจริญเติบโตตามเป้าหมายที่วางไว้ และเพื่อให้พ้นกับดักรายได้ปานกลางในอนาคตอันใกล้ ทั้งนี้ การพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสาร การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์จะส่งผลต่อการนำจังหวัดไปสู่การเป็นศูนย์กลาง อุตสาหกรรมในภาคใต้ ได้อย่างสมบูรณ์แบบ

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์การพัฒนาจังหวัดกับการพัฒนาด้านการเกษตร

การวิเคราะห์แผนการพัฒนาจังหวัด

การวิเคราะห์ศักยภาพ โอกาส ข้อจำกัด (SWOT สภาพปัญหา/ ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นจังหวัด จังหวัดสงขลาจึงกำหนดตำแหน่งและทิศทางการพัฒนาจังหวัด โดยกำหนดวิสัยทัศน์จังหวัดสงขลา “สงขลา ศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคใต้ ประชาชนมีคุณภาพ สิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสงขลา

๓.๑ วิสัยทัศน์จังหวัดสงขลา “สงขลา ศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคใต้ ประชาชนมีคุณภาพ สิ่งแวดล้อมยั่งยืน” คำอธิบายวิสัยทัศน์ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ในปี ๒๕๖๔ จังหวัดสงขลาได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาเพื่อให้บรรลุผลใน ๓ เรื่อง ประกอบด้วย

สงขลาศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคใต้

ปัจจุบัน สงขลา มีระบบเศรษฐกิจที่มั่นคง โดยมีค่า GPP เป็น ร้อยละ ๒๑ ของภาคใต้ เป็นขนาดเศรษฐกิจ ๑ ใน ๕ ของภาค เนื่องจากความพร้อมในเกือบทุกด้าน ในปี ๒๕๖๔ จังหวัดสงขลา จะเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคใต้ เป็นเมืองที่มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีระบบคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงทางบก (รถไฟ ถนน ทางเรือ (ท่าเรือสงขลาแห่งที่ ๑ และ ๒ และทางอากาศ (สนามบินนานาชาติหาดใหญ่ เป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของภาคใต้ โดยใช้ศักยภาพของนิคมอุตสาหกรรมยางพารา และเขตเศรษฐกิจพิเศษสะเดา ปาดังเบซาร์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจทางตอนบนของภาคกับตอนใต้ของประเทศไปยังประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติ (ด่านชายแดน ๓ แห่ง เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภาคใต้ตอนล่าง โดยใช้ความโดดเด่นจากฐานเดิมที่เป็นเมืองท่องเที่ยวชายแดน ความสวยงามของทรัพยากร เช่น ทะเลสาบ ๓ น้ำ (น้ำเค็ม น้ำจืด และน้ำกร่อย แห่งเดียวในประเทศไทย และความหลากหลายทางวัฒนธรรม (มาเลย์ จีน และไทย รวมทั้งเป็นเส้นทางสำคัญในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ทั้งฝั่งทะเลอันดามันและอ่าวไทย เป็นศูนย์กลางการศึกษาและศูนย์กลางการแพทย์ (โรงพยาบาลขนาดใหญ่ ๑๐ แห่ง

ประชาชนมีคุณภาพ

จังหวัดสงขลา มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งรัฐและเอกชนจำนวน ๕ แห่ง มีนักศึกษารวมกว่า ๔๗,๘๘๔ คน ในปี ๒๕๖๔ ประชาชนในจังหวัดสงขลาเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ควบคู่กับคุณธรรมและจริยธรรม และมีความเป็นอยู่ที่ดีมีคุณภาพ ชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็ง ประชาชนมีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้และความสามารถในการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล มีสุขภาวะที่ดี ตามแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามช่วงวัยของจังหวัด สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันทางศาสนาและชุมชน ทุกคนเข้าถึงบริการสังคมของรัฐ (การศึกษาที่มีคุณภาพ บริการด้านสุขภาพ สวัสดิการสังคมที่เพียงพอและเหมาะสม คนจนจะหมดไป และครอบครัวจะมีความสุข

สิ่งแวดล้อมยั่งยืน

ผลจากการพัฒนาโดยให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ด้านปริมาณขยะ การใช้น้ำมันเชื้อเพลิง และการใช้พลังงานไฟฟ้า และการดำเนินโครงการนำร่อง Green City ซึ่งได้รับการสนับสนุนจาก ADB ตามโครงการเด่น (Signature Project) ในกรอบความร่วมมือสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ และนโยบายของรัฐบาล จังหวัดสงขลาจึงมุ่งหวังการบรรลุวิสัยทัศน์หลังสิ้นแผนพัฒนาปี ๒๕๖๔ สงขลาจะเป็นเมืองที่มี

สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน สามารถการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบอย่างมีคุณภาพเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติและความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัย มีการเติบโตทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติมีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และมีการใช้พลังงานที่มีประสิทธิภาพและป่าไม้ที่เพิ่มขึ้น

๓.๒ พันธกิจ เป้าประสงค์รวม ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

พันธกิจ

๑. พัฒนากิจกรรมเกษตร อุตสาหกรรม การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและบริการโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐาน

๒. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนบนฐานความรู้และพหุวัฒนธรรม

๓. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๔. เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนากิจกรรมเกษตร อุตสาหกรรม การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและบริการโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์๑ . ส่งเสริมกระบวนการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรอย่างครบวงจร

๒ . ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมยางพารา อาหารทะเล และฮาลาลให้เป็นศูนย์กลางระดับภูมิภาค

๓ . ยกระดับระบบโลจิสติกส์ (Logistics) และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๔ . พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัฒนธรรม และเชิงธุรกิจ

๕ . พัฒนาการค้า การลงทุนและพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนบนฐานความรู้และพหุวัฒนธรรม

กลยุทธ์๑ . พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒ . ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษา

๓ . ส่งเสริมการนำผลการวิจัยและองค์ความรู้ (Best Practice มาเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้และพัฒนา

อาชีพของประชาชน

๔ . ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และสืบทอด ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม เพื่อเสริมสร้าง

ภูมิคุ้มกันทางสังคม

๕ . ส่งเสริมและพัฒนากีฬาและนันทนาการ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์๑ . ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ

๒ . ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

การใช้พลังงานทดแทนและการอนุรักษ์พลังงาน

๓ . ฟื้นฟูลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา และลุ่มน้ำเทพา-นาทวี

๔ . ส่งเสริมและพัฒนากิจการสิ่งแวดล้อมสู่การเป็นเมืองสีเขียว (Green City)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

กลยุทธ์๑ . ส่งเสริม พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถในการบริหารจัดการหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อให้เป็นหมู่บ้าน/ชุมชน เข้มแข็ง

๒ . เสริมสร้างความเชื่อมั่นให้ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัย ปกป้องและเชิดชูสถาบัน

พระมหากษัตริย์

๓ . เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ปราบปรามการกระทำผิดกฎหมาย และการแก้ไขปัญหาเสพติด

วิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

๑.สภาพปัญหาด้านการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา

๑.ด้านทรัพยากรที่เป็นปัจจัยการผลิต

๑ ขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรและระบบชลประทานในจังหวัดที่ยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ทางการเกษตร เนื่องจากมีปริมาณความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นจากหลายภาคส่วนทั้งภาคการเกษตร อุตสาหกรรม การอุปโภค บริโภค แหล่งกักเก็บน้ำไม่เพียงพอ แหล่งน้ำธรรมชาติตื้นเขิน ขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง นอกจากนี้ยังมีปัญหามลพิษทางน้ำ และปัญหาอุทกภัยในฤดูฝน

๒ ขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรในบางสาขาอาชีพ เช่น การกรีดยาง การทำนา และสาขาประมง เนื่องจากแรงงานภาคการเกษตรมีอายุมากขึ้น แรงงานภาคเกษตรวัยหนุ่มสาวเคลื่อนย้ายสู่ภาคอุตสาหกรรม และมีทัศนคติต่อการทำงานภาคการเกษตรในเชิงลบ ซึ่งปัจจุบันได้มีการใช้แรงงานต่างด้าวเข้ามาเป็นแรงงานในภาคเกษตร

๓ ปัจจัยการผลิตมีราคาสูง โดยเฉพาะน้ำมันเชื้อเพลิง พันธุ์ และปุ๋ยซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการผลิตสาขาเกษตร สาเหตุหนึ่งมาจากราคาดตลาดโลกที่มีความผันผวน และต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสินค้าสูงขึ้น

๔ ขาดแคลนพันธุ์พืช-พันธุ์สัตว์ที่เป็นสายพันธุ์ที่ดี ปัจจุบันพันธุ์พืช-พันธุ์สัตว์ที่เกษตรกรใช้อยู่เป็นพันธุ์ดั้งเดิมที่มีมาช้านาน ที่ให้ผลผลิตค่อนข้างต่ำ การพัฒนาและปรับปรุงสายพันธุ์ใหม่ต้องใช้ระยะเวลานาน

๕ ดินเสื่อมสภาพและปัจจุบันเกษตรกรใช้สารเคมีในการผลิตภาคการเกษตรซึ่งมีผลกระทบต่อทรัพยากรทางการเกษตร เช่น ทำให้เกิดมลพิษทางน้ำ อากาศ ดินเสื่อมโทรม เป็นต้น ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ผลผลิตต่อไร่ลดลง ผลผลิตทางการเกษตรมีการปนเปื้อนจากสารพิษส่งผลให้กระทบต่อสุขภาพต่อผู้ผลิตและผู้บริโภค

๖ โอกาสการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของเกษตรกรยังมีน้อย เนื่องจากแหล่งเงินทุนมองว่าเป็นภาคการผลิตที่มีความเสี่ยงสูง และเกษตรกรรายย่อยขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

๗ การใช้ที่ดินผลิตสินค้าเกษตร ไม่สอดคล้องกับความเหมาะสม และศักยภาพของพื้นที่ ทำให้เสียโอกาสและได้รับผลผลิตต่ำ

๒.ด้านเทคโนโลยีการผลิต

๑ ประสิทธิภาพการผลิตต่ำ เนื่องจากเกษตรกรเน้นการเพิ่มผลผลิตโดยการขยายพื้นที่เพาะปลูกมากกว่าการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มผลผลิต ขาดการบำรุงดูแลรักษา การจัดการฟาร์มที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ทั้งในด้านพืช ปศุสัตว์ และประมง

๒ ขาดการพัฒนากระบวนการผลิตในการแปรรูปสินค้า เพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า โดยจะเห็นได้จากการจำหน่ายสินค้าที่เป็นวัตถุดิบมากกว่าสินค้าแปรรูป

๓ เกษตรกรไม่ให้ความสำคัญในการใช้เทคโนโลยีและองค์ความรู้ในการเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ได้แก่ GAP, COC ,GMP/HACCP เป็นต้น ทำให้สินค้าที่ผลิตไม่ได้คุณภาพมาตรฐาน

๓.ด้านการบริหารจัดการ

๑.ขาดการบริหารจัดการผลการศึกษาวิจัยเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ด้านการเกษตร

๒.การเข้าถึงแหล่งข้อมูลและองค์ความรู้ของเกษตรกรยังมีอยู่จำกัด เนื่องจากมีข้อมูลไม่เพียงพอและเกษตรกรไม่คำนึงถึงความสำคัญของข้อมูลที่ส่งผลต่อการผลิต ราคาและการตลาด

๓.การวางแผนในการบูรณาการแผนงานโครงการของภาคส่วนต่างๆ ค่อนข้างน้อย

๔.การรวมกลุ่มและการเชื่อมโยงเครือข่าย เพื่อสร้างอำนาจการต่อรอง ยังไม่มีประสิทธิภาพ

๕. กิจกรรมของกลุ่มไม่มีการพัฒนาและไม่เกิดความเข้มแข็งในการบริหารจัดการ เนื่องจากการจัดตั้งกลุ่ม องค์กร มิได้เกิดขึ้นจากแนวคิดและวัตถุประสงค์ที่จะแก้ไขปัญหา หรือการดำเนินกิจการที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในการประกอบอาชีพ คณะกรรมการและสมาชิกไม่ได้ทำหน้าที่ตามบทบาทของตนเอง

๖.หน่วยงานภาครัฐยังมีแนวคิดในการทำงานร่วมกับเกษตรกรแบบห้วนส่วนค่อนข้างน้อย

๗.การบริหารจัดการผลผลิตจากฟาร์มสู่ผู้บริโภคยังไม่มีประสิทธิภาพ เช่น การเก็บเกี่ยว การเก็บรักษา และการขนส่ง

๔.ด้านการตลาด

๑. เกษตรกรส่วนใหญ่ทำการผลิตโดยไม่คำนึงถึงภาวะการตลาด

๒. การรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าที่ยังไม่สามารถทำได้อย่างทั่วถึง

๓. ผู้บริโภคขาดความตระหนักในการบริโภคสินค้าเกษตรที่ปลอดภัยสืบเนื่องจากราคาสูงหาซื้อได้ค่อนข้างยาก

๔.ระบบการตลาดสินค้าเกษตรไม่อยู่ในอำนาจการจัดการของเกษตรกร เนื่องจากเป็นเกษตรกรรายย่อยปริมาณผลผลิตไม่เพียงพอที่จะสร้างอำนาจต่อรอง ต้องพึ่งพาพ่อค้าคนกลางและพ่อค้าในท้องถิ่น

๕. ขาดองค์ความรู้และการสนับสนุนให้เกษตรกรในการทำการตลาด

๖. ขาดช่องทางสำหรับตลาดสินค้าเกษตร

๒.การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

๒.๑จุดแข็ง (Strengths : S)

๑.สภาพภูมิประเทศมีความเหมาะสมต่อการทำการเกษตร มีพื้นที่ปลูกยางพารามากเป็นอันดับที่ ๒ ของประเทศ จำนวน ๒,๐๘๑,๓๖๐ ไร่รองจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีผลผลิต ๔๖๔,๐๓๘.๕๓ตัน และมีโรงงานอุตสาหกรรมยางพารา จำนวน ๑๕๗ แห่ง

๒.เป็นแหล่งผลิตและเชื่อมโยงวัตถุดิบทางการเกษตรเช่น ยางพารา ข้าว กุ้ง ปศุสัตว์สัตว์น้ำ ฯลฯ มีโรงงานอุตสาหกรรมอาหารและแปรรูปสัตว์น้ำ จำนวน ๑๗๑ โรง

๓.มีพื้นที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้านและเป็นศูนย์กลางของระบบคมนาคมขนส่ง(โลจิสติกส์) สามารถนำเข้า-ส่งออกสินค้าเกษตรได้สะดวก

๔.มีตลาดกลางซื้อขายยางพาราที่ใหญ่ที่สุดของภาคใต้ตอนล่าง คือ ตลาดกลางยางพาราหาดใหญ่มีมูลค่าซื้อขาย ๓๔๑,๓๙๗,๑๘๐ บาท/สัปดาห์(ข้อมูล ปี ๒๕๕๔

๕.เป็นศูนย์กลางหน่วยงานภาครัฐและบริหารจัดการ มีองค์ความรู้จากภาครัฐและภูมิปัญญาท้องถิ่นจากสถาบันการศึกษา สนับสนุนทางวิชาการ

๖.มีแหล่งเงินทุน และสถาบันทางการเงินที่หลากหลายที่สนับสนุนด้านการเกษตรได้แก่ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร กลุ่มออมทรัพย์สหกรณ์

๗.มีต้นแบบและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านเศรษฐกิจพอเพียงที่หลากหลายในพื้นที่ หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ เช่น กลุ่มออมทรัพย์บ้านคลองเปี้ยะ อ.จะนะ,กลุ่มออมทรัพย์บ้านนาปรัง อ.นาทวี และกลุ่มออมทรัพย์บ้านโคกคราม อ.ระโนด ศาสนสถาน ศูนย์เรียนรู้ชุมชน จำนวน ๖๙ แห่ง(หมู่บ้าน

๒.๒ จุดอ่อน(Weakness: W)

๑.ประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตรต่ำ (ผลผลิตยางพาราเฉลี่ย/ไร่ลดลงจาก ปี ๒๕๕๑ จำนวน ๓๐๓ กก./ไร่ เป็น ๒๙๙ กก./ไร่ปี ๒๕๕๔ เนื่องจากขาดแคลนพันธุ์พืช-พันธุ์สัตว์ที่เป็นสายพันธุ์ที่ดี การใช้เทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสมขาดการบำรุงดูแลรักษาและการจัดการที่ถูกต้องการทำเกษตรไม่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ เป็นต้น

๒.การบริหารจัดการกลุ่มองค์กรเกษตรกรไม่มีประสิทธิภาพ และขาดระบบการบริหารจัดการการตลาดสินค้าเกษตรแบบครบวงจร

๓.แรงงานภาคเกษตรลดจำนวนลง และส่วนใหญ่อยู่ในวัยสูงอายุทำให้ขาดแคลนแรงงานที่มีคุณภาพภาคเกษตรสาขาพืชและประมง

๔.ขาดการนำผลการศึกษาวิจัยมาใช้ประโยชน์ด้านการเกษตรในการเพิ่มผลผลิตการปรับปรุงคุณภาพ และการสร้างมูลค่าเพิ่ม

๕.เกษตรกรรายย่อยไม่ให้ความสำคัญ และบางส่วนไม่มีความพร้อมในการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัย และได้มาตรฐาน เช่น มาตรฐาน GAP, COC,GMP/HACCP เป็นต้น

๖.ข้อมูลด้านการเกษตรไม่เป็นเอกภาพ และไม่เพียงพอในการใช้วางแผนดำเนินงานเกษตรกรเข้าถึงได้ยาก

๗.ขาดการผลักดันและการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๘. เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการออมทำให้ขาดเงินลงทุนต้องกู้ยืมจากแหล่งอื่นเพื่อนำไปลงทุน ทำให้มีหนี้สิน และการดำเนินคดีจากเจ้าหนี้ ส่งผลกระทบต่อการประกอบอาชีพ

๙.มีการทำการเกษตรกรรม โดยขาดการคำนึงถึงผลกระทบต่อห่วงโซ่ของระบบนิเวศทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๐. การวางแผนในการบูรณาการแผนงานโครงการของภาคส่วนต่างๆ ค่อนข้างน้อย

๑๑. ขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรและระบบชลประทานในจังหวัดที่ยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ทางการเกษตร

๑๒.ดินขาดความอุดมสมบูรณ์และการใช้ที่ดินไม่สอดคล้องกับศักยภาพการผลิต

๑๓. การพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มยังมีน้อย

๑๔.เกษตรกรมีทัศนคติต่อการทำงานภาคการเกษตรในเชิงลบ

๑๕.การเพิ่มขึ้นของประชากรและการขยายเขตเมืองส่งผลกระทบต่อพื้นที่ทางการเกษตร

๑๖.บุคลากรของภาครัฐบางส่วนมีศักยภาพในการทำงานค่อนข้างจำกัด เนื่องจากความก้าวหน้าจากนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่

๓.การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

๓.๑ โอกาส (Opportunities: O)

๑.ตลาดมีแนวโน้มมีความต้องการยางพาราและสินค้าอาหารทะเลแปรรูปเพิ่มขึ้น(มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร ๔๔,๔๘๐.๕๘ ล้านบาท

๒.นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ให้การสนับสนุนการผลิต การส่งออกที่เกี่ยวกับเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การเพิ่มศักยภาพกระบวนการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม เกษตรมูลค่าเพิ่มเพื่อศักยภาพการแข่งขัน การยกระดับผลผลิตให้มีคุณภาพ เร่งรัดการขยายพื้นที่ชลประทาน ให้มีน้ำเพียงพอต่อการประกอบอาชีพการเกษตร การยกระดับราคาสินค้าเกษตร ให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่ง เงินทุนและการดำเนินการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓. การเป็นสมาชิก AEC เป็นโอกาสทางการตลาดสินค้าเกษตร และเป็นโอกาสทางการค้าการลงทุน

๔. ค่านิยมในการบริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัยส่งผลดีต่อผู้ทางการตลาดสินค้าเกษตรอาหารปลอดภัย

๓.๒ ภัยคุกคาม (Threats: T)

๑. ราคาสินค้าเกษตรส่วนใหญ่ยังมีความผันผวนตามกลไกราคาตลาดโลกเช่น ยางพารา ข้าว เป็นต้น

๒. มาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศคู่ค้าที่สำคัญทั้งที่เป็นมาตรการทางภาษี

และมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี เป็นอุปสรรคสำคัญในการส่งออกสินค้าเกษตร เช่น มาตรฐานสุขอนามัยและ สุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary : SPS) มาตรฐาน GMP/HACCP เป็นต้น

๓. การเกิดภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาล ส่งผลกระทบต่อการผลิตภาคการเกษตร

๔. นโยบายภาครัฐที่สนับสนุนการผลิตพืชพลังงานทดแทน(ปาล์มน้ำมัน และยางพารา ส่งผลกระทบต่อพื้นที่การผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นความมั่นคงทางอาหาร เช่น การนำพื้นที่นาข้าวไปปลูกยางพาราและปาล์ม น้ำมัน ตลอดจนการบุกรุกพื้นที่ป่า เป็นต้น

๕. ปัจจัยการผลิตทางการเกษตรมีราคาสูงขึ้นส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต

๖.นโยบายของรัฐบาลนโยบายส่งผลกระทบต่อพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรเช่น โครงการการรับ จำนำข้าวเปลือก ค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ เป็นต้น

๗. แนวโน้มเศรษฐกิจโลกอยู่ในภาวะชะลอตัว โดยเฉพาะประเทศในแถบยุโรปและอเมริกา ส่งผลกระทบต่อ การส่งออกสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

๘. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีผลกระทบต่อภาคการเกษตรโดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อย

ตารางที่ ๑๘ แสดงการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

จุดแข็ง (S:STRENGTHS)	จุดอ่อน : (W : WEAKNESS)
<p>S_๑สภาพภูมิประเทศมีความเหมาะสมต่อการทำการเกษตร มีพื้นที่ปลูกยางพารามากเป็นอันดับที่ ๒ ของประเทศ จำนวน ๒,๐๘๑,๓๖๐ ไร่รองจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลผลิต ๔๖๔,๐๓๘.๕๓ตัน และมีโรงงานอุตสาหกรรมยางพารา จำนวน ๑๕๗ แห่ง</p> <p>S_๒เป็นแหล่งผลิตและเชื่อมโยงวัตถุดิบทางการเกษตรเช่น ยางพารา ข้าว กุ้ง ปศุสัตว์สัตว์น้ำ ฯลฯมีโรงงานอุตสาหกรรมอาหารและแปรรูปสัตว์น้ำ จำนวน ๑๗๑ โรง</p> <p>S_๓มีพื้นที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้านและเป็นศูนย์กลางของระบบคมนาคมขนส่ง(โลจิสติกส์ สามารถนำเข้า - ส่งออกสินค้าเกษตรได้สะดวก</p> <p>S_๔มีตลาดกลางซื้อขายยางพาราที่ใหญ่ที่สุดของภาคใต้ ตอนล่าง คือ ตลาดกลางยางพาราหาดใหญ่มีมูลค่าซื้อขาย ๓๔๑,๓๙๗,๑๘๐ บาท/สัปดาห์(ข้อมูล ปี ๒๕๕๔</p> <p>S_๕เป็นศูนย์กลางหน่วยงานภาครัฐและการบริหารจัดการ มีองค์ความรู้จากภาครัฐและภูมิปัญญาท้องถิ่น จาก สถาบันการศึกษา สนับสนุนทางวิชาการ</p> <p>S_๖มีแหล่งเงินทุน และสถาบันทางการเงินที่หลากหลาย ที่สนับสนุนด้านการเกษตรได้แก่ ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร กลุ่มออมทรัพย์สหกรณ์</p> <p>S_๗ มีต้นแบบและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านเศรษฐกิจพอเพียงที่หลากหลายในพื้นที่ หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ เช่น กลุ่มออมทรัพย์บ้านคลองเปียง อ.จะนะ,กลุ่มออมทรัพย์บ้านนาปรัง อ.นาทวี และกลุ่มออมทรัพย์บ้านโคกคราม อ.ระโนด ศาสนสถาน ศูนย์เรียนรู้ชุมชน จำนวน ๖๙ แห่ง(หมู่บ้าน</p>	<p>W_๑ ประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตรต่ำ (ผลผลิตยางพาราเฉลี่ย/ไร่ลดลงจาก ปี ๒๕๕๑ จำนวน ๓๐๓ กก./ไร่ เป็น ๒๙๙ กก./ไร่ปี ๒๕๕๔ เนื่องจากขาดแคลนพันธุ์พืช-พันธุ์สัตว์ที่เป็นสายพันธุ์ที่ดี การใช้เทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสมขาดการบำรุงดูแลรักษาและการจัดการที่ถูกต้องการทำการเกษตรไม่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ เป็นต้น</p> <p>W_๒การบริหารจัดการกลุ่มองค์กรเกษตรกรไม่มีประสิทธิภาพ และขาดระบบการบริหารจัดการการตลาด สินค้าเกษตรแบบครบวงจร</p> <p>W_๓แรงงานภาคเกษตรลดจำนวนลง และส่วนใหญ่อยู่ในวัยสูงอายุ ทำให้ขาดแคลนแรงงานที่มีคุณภาพภาคเกษตรสาขาพืชและประมง</p> <p>W_๔ขาดการนำผลการศึกษาวิจัยมาใช้ประโยชน์ด้านการเกษตรในการเพิ่มผลผลิตการปรับปรุงคุณภาพ และการสร้างมูลค่าเพิ่ม</p> <p>W_๕ เกษตรกรรายย่อยไม่ให้ความสำคัญ และบางส่วนไม่มีความพร้อมในการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัยและได้มาตรฐาน เช่น มาตรฐาน GAP, COC,GMP/HACCP เป็นต้น</p> <p>W_๖ ข้อมูลด้านการเกษตรไม่เป็นเอกภาพ และไม่เพียงพอในการใช้วางแผนดำเนินงานเกษตรกรเข้าถึงได้ยาก</p> <p>W_๗ขาดการผลักดันและการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง</p> <p>W_๘ เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการออมทำให้ขาดเงินลงทุนต้องกู้ยืมจากแหล่งอื่นเพื่อนำไปลงทุน ทำให้มีหนี้สิน และการดำเนินคดีจากเจ้าหนี้ ส่งผลกระทบต่อ การประกอบอาชีพ</p> <p>W_๙มีการทำการเกษตรกรรม โดยขาดการคำนึงถึงผลกระทบต่อห่วงโซ่ของระบบนิเวศทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>W_{๑๐}การวางแผนในการบูรณาการแผนงานโครงการของภาคส่วนต่างๆ ค่อนข้างน้อย</p> <p>W_{๑๑}ขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรและระบบชลประทานในจังหวัดที่ยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ทางการเกษตร</p>

ตาราง (ต่อ)

จุดแข็ง (S:STRENGTHS)	จุดอ่อน : (W : WEAKNESS)
	<p>W_{๑๒} ดินขาดความอุดมสมบูรณ์และการใช้ที่ดินไม่สอดคล้องกับศักยภาพการผลิต</p> <p>W_{๑๓} การพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มยังมีน้อย</p> <p>W_{๑๔} เกษตรกรมีทัศนคติต่อการทำงานภาคการเกษตรในเชิงลบ</p> <p>W_{๑๕} การเพิ่มขึ้นของประชากรและการขยายเขตเมืองส่งผลกระทบต่อพื้นที่ทางการเกษตร</p> <p>W_{๑๖} บุคลากรของภาครัฐบางส่วนมีศักยภาพในการทำงานค่อนข้างจำกัด เนื่องจากความก้าวหน้าจากนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่</p>
โอกาส (O : Opportunities)	อุปสรรค (T : Threats)
<p>O_๑ ตลาดมีแนวโน้มความต้องการยางพาราและสินค้าอาหารทะเลแปรรูปเพิ่มขึ้น(มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร ๔๔,๔๘๐.๕๘ ล้านบาท)</p> <p>O_๒ นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ให้การสนับสนุนการผลิต การส่งออกที่เกี่ยวกับเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การเพิ่มศักยภาพกระบวนการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าเพิ่มเพื่อศักยภาพการแข่งขัน การยกระดับผลผลิตให้มีคุณภาพ เร่งรัดการขยายพื้นที่ชลประทานให้มีน้ำเพียงพอต่อการประกอบอาชีพการเกษตร การยกระดับราคาสินค้าเกษตร ให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุนและการดำเนินการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>O_๓ การเป็นสมาชิก AEC เป็นโอกาสทางการตลาดสินค้าเกษตร และเป็นโอกาสทางการค้าการลงทุน</p> <p>O_๔ ค่านิยมในการบริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัยส่งผลดีต่อคู่ทางการตลาดสินค้าเกษตรอาหารปลอดภัย</p>	<p>T_๑ ราคาสินค้าเกษตรส่วนใหญ่ยังมีความผันผวนตามกลไกราคาตลาดโลกเช่น ยางพารา ข้าว เป็นต้น</p> <p>T_๒ มาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศคู่ค้าที่สำคัญทั้งที่เป็นมาตรการทางภาษี และมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี เป็นอุปสรรคสำคัญในการส่งออกสินค้าเกษตร เช่น มาตรฐานสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary : SPS) มาตรฐาน GMP/HACCP เป็นต้น</p> <p>T_๓ การเกิดภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงของฤดูกาลส่งผลกระทบต่อการผลิตภาคการเกษตร</p> <p>T_๔ นโยบายภาครัฐที่สนับสนุนการผลิตพืชพลังงานทดแทน (ปาล์ม น้ำมัน และยางพารา ส่งผลกระทบต่อพื้นที่การผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นความมั่นคงทางอาหาร เช่น การนำพื้นที่นาข้าวไปปลูกยางพาราและปาล์ม น้ำมัน ตลอดจนการบุกรุกพื้นที่ป่า เป็นต้น</p> <p>T_๕ ปัจจัยการผลิตทางการเกษตรมีราคาสูงขึ้นส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต</p> <p>T_๖ นโยบายของรัฐบางนโยบายส่งผลกระทบต่อพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรเช่น โครงการการรับจำนำข้าวเปลือก ค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ เป็นต้น</p> <p>T_๗ แนวโน้มเศรษฐกิจโลกอยู่ในภาวะชะลอตัว โดยเฉพาะประเทศในแถบยุโรปและอเมริกา ส่งผลกระทบต่อ การส่งออกสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด</p> <p>T_๘ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีผลกระทบต่อภาคการเกษตร โดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อย</p>

๓.การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์

ตารางที่ ๑๙ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์

	จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
สภาพแวดล้อมภายใน	<p>S_๑สภาพภูมิประเทศมีความเหมาะสมต่อการทำการเกษตร มีพื้นที่ปลูกยางพารามากเป็นอันดับที่ ๒ ของประเทศ จำนวน ๒,๐๘๑,๓๖๐ ไร่รองจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีผลผลิต ๔๖๔,๐๓๘.๕๓ตัน และมีโรงงานอุตสาหกรรมยางพาราจำนวน ๑๕๗ แห่ง</p> <p>S_๒เป็นแหล่งวัตถุดิบทางการเกษตรเช่นยางพารา ข้าว กุ้ง ปศุสัตว์สัตว์น้ำ ฯลฯ มีโรงงานอุตสาหกรรมอาหารและแปรรูปสัตว์น้ำ จำนวน ๑๗๑ โรง</p> <p>S_๓มีพื้นที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้านสามารถนำเข้า-ส่งออกสินค้าเกษตรได้สะดวก</p> <p>S_๔มีตลาดกลางซื้อขายยางพาราที่ใหญ่ที่สุดของภาคใต้ตอนล่าง คือ ตลาดกลางยางพาราหาดใหญ่มีมูลค่าซื้อขาย ๓๔๑,๓๙๗,๑๘๐ บาท/สัปดาห์ (ข้อมูล ปี ๒๕๕๔)</p> <p>S_๕เป็นศูนย์กลางหน่วยงานภาครัฐและการจัดการ มีองค์ความรู้จากภาครัฐและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>S_๖จากสถาบันการศึกษา สนับสนุนทางวิชาการ</p> <p>S_๗มีแหล่งเงินทุน และสถาบันทางการเงินที่หลากหลายที่สนับสนุนด้านการเกษตรได้แก่ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร กลุ่มออมทรัพย์สหกรณ์</p>	<p>W_๑ ประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตรต่ำ (ผลผลิตยางพาราเฉลี่ย/ไร่ลดลงจาก ปี ๒๕๕๑ จำนวน ๓๐๓ กก./ไร่ เป็น ๒๙๙ กก./ไร่ปี ๒๕๕๔) เนื่องจากขาดแคลนพันธุ์พืช-พันธุ์สัตว์ที่เป็นสายพันธุ์ที่ดีการใช้เทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสมขาดการบำรุงดูแลรักษาและการจัดการที่ถูกต้องทำให้การเกษตรไม่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ เป็นต้น</p> <p>W_๒การบริหารจัดการกลุ่มองค์กรเกษตรกรไม่มีประสิทธิภาพ</p> <p>และขาดระบบการบริหารจัดการการตลาดสินค้าเกษตรแบบครบวงจร</p> <p>W_๓แรงงานภาคเกษตรลดจำนวนลง และส่วนใหญ่อยู่ในวัยสูงอายุ ทำให้ขาดแคลนแรงงานที่มีคุณภาพภาคเกษตรสาขาพืชและประมง</p> <p>W_๔ขาดการนำผลการศึกษาวิจัยมาใช้ประโยชน์ด้าน</p> <p>การเกษตรในการเพิ่มผลผลิต การปรับปรุงคุณภาพ และการสร้างมูลค่าเพิ่ม</p> <p>W_๕เกษตรกรรายย่อยไม่ให้ความสำคัญ และบางส่วนไม่มี</p> <p>ความพร้อมในการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัยและได้มาตรฐาน เช่น มาตรฐาน GAP, COC ,GMP/HACCP เป็นต้น</p> <p>W_๖ ข้อมูลด้านการเกษตรไม่เป็นเอกภาพและไม่เพียงพอในการใช้วางแผนดำเนินงานเกษตรกรเข้าถึงได้ยาก</p>
สภาพแวดล้อมภายนอก		

ตาราง (ต่อ)

	จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
สภาพแวดล้อมภายใน	S _๗ มีต้นแบบและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านเศรษฐกิจพอเพียงที่หลากหลายในพื้นที่ หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ เช่น กลุ่มออมทรัพย์บ้านคลองเปี้ยะ อ.จะนะ,กลุ่มออมทรัพย์บ้านนาปรอง.นาทวี และกลุ่มออมทรัพย์บ้านโคกคราม อ.ระโนด ศาสนสถาน ศูนย์เรียนรู้ชุมชน จำนวน ๖๙ แห่ง(หมู่บ้าน	W _๗ ขาดการผลักดันและการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง W _๘ เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการออมทำให้ขาดเงินลงทุนต้องกู้ยืมจากแหล่งอื่นเพื่อนำไปลงทุน ทำให้มีหนี้สิน และการดำเนินคดีจากเจ้าหนี้ ส่งผลกระทบต่อการประกอบอาชีพ W _๙ มีการทำการเกษตรกรรม โดยขาดการคำนึงถึงผลกระทบต่อห่วงโซ่ของระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม W _{๑๐} การวางแผนในการบูรณาการแผนงานโครงการของภาคส่วนต่างๆ ค่อนข้างน้อย W _{๑๑} ขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรและระบบชลประทานในจังหวัดที่ยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ทางการเกษตร W _{๑๒} ดินขาดความอุดมสมบูรณ์และการใช้ที่ดินไม่สอดคล้องกับศักยภาพการผลิต W _{๑๓} การพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มยังมีน้อย W _{๑๔} เกษตรกรมีทัศนคติต่อการทำงานภาคการเกษตรในเชิงลบ W _{๑๕} การเพิ่มขึ้นของประชากรและการขยายเขตเมืองส่งผลกระทบต่อพื้นที่ทางการเกษตร W _{๑๖} บุคลากรของภาครัฐบางส่วนมีศักยภาพในการทำงานค่อนข้างจำกัดเนื่องจากความก้าวหน้าจากนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่
สภาพแวดล้อมภายนอก		

ตาราง (ต่อ)

โอกาส (o)	กลยุทธ์ SO : กลยุทธ์ที่ใช้จุดแข็งเพื่อสร้างข้อได้เปรียบจากโอกาสที่มีอยู่	กลยุทธ์ WO : กลยุทธ์ที่ใช้ลดจุดอ่อน โดยใช้โอกาสที่มีมาปรับปรุง
<p>O_๑ ตลาดมีแนวโน้มความต้องการอาหารและสินค้าอาหารทะเลแปรรูปเพิ่มขึ้น(มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร ๔๔,๔๘๐.๕๘ ล้านบาท</p> <p>O_๒นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ให้การสนับสนุนการผลิต การส่งออกที่เกี่ยวกับเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การเพิ่มศักยภาพกระบวนการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร มูลค่าเพิ่มเพื่อศักยภาพการแข่งขัน การยกระดับผลผลิตให้มีคุณภาพ เร่งรัดการขยายพื้นที่ชลประทานให้มีน้ำเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ การเกษตร การยกระดับราคาสินค้าเกษตร ให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุนและการดำเนินการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>O_๓การเป็นสมาชิก AEC เป็นโอกาสทางการตลาดสินค้าเกษตร และเป็นโอกาสทางการค้าการลงทุน</p> <p>O_๔ค่านิยมในการบริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัยส่งผลดีต่อสู่ทางการตลาดสินค้าเกษตรอาหารปลอดภัย</p>	<p>S_๑S_๒S_๓ S_๔O_๑O_๒O_๓ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้คุณภาพและมาตรฐานเพื่อการส่งออก</p> <p>S_๔S_๕S_๖O_๔ส่งเสริมและพัฒนาการรวมกลุ่มและสนับสนุนสินเชื่อในการประกอบอาชีพ</p> <p>S_๑S_๒ S_๔ O_๔O_๔ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค</p> <p>S_๑S_๒O_๒O_๓สนับสนุนมาตรการเพื่อสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ประกอบการในการลงทุนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร</p> <p>S_๑S_๒S_๔O_๔เสริมสร้างงานวิจัยและองค์ความรู้การพัฒนาการเกษตรที่สอดคล้องเหมาะสมกับการผลิตสินค้าเกษตรในพื้นที่</p>	<p>W_{๑๑}W_{๑๒}W_{๑๓}O_๑O_๒O_๔ พื้นฟูปรับปรุง และพัฒนาทรัพยากรทางการเกษตร(ดิน น้ำ ระบบชลประทาน ทรัพยากรประมง</p> <p>W_๑W_๔ O_๔ส่งเสริมการนำองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต</p> <p>W_๒W_๓W_๔O_๔พัฒนาการบริหารจัดการกลุ่มเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสินค้าเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>W_๓W_{๑๔}O_๔สนับสนุนมาตรการเพื่อสร้างแรงจูงใจ สวัสดิการแก่เยาวชนเกษตรกรเพื่อการเป็นเกษตรกรรุ่นใหม่</p> <p>W_๕W_{๑๕}O_๔O_๔ สนับสนุน สร้างแรงจูงใจ สร้างเครือข่ายในการผลิตและการจำหน่ายสินค้าเกษตรปลอดภัย</p> <p>W_๖W_{๑๐}O_๓O_๔พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศให้เป็นเอกภาพและเพียงพอในการวางแผนการผลิต ตลอดจนเพิ่มช่องทางการเข้าถึงข้อมูลแก่เกษตรกร</p> <p>W_๙O_๔ส่งเสริมการมีส่วนร่วมแก่เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตร</p> <p>W_{๑๕}O_๔จัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการทำการเกษตร (zoning</p> <p>W_{๑๖}O_๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน</p>

ตาราง (ต่อ)

อุปสรรค (T)	กลยุทธ์ ST : กลยุทธ์ที่ใช้จุดแข็งเพื่อลดทอนหรือหลีกเลี่ยงอุปสรรคจากภายนอก	กลยุทธ์ WT : กลยุทธ์ที่ลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงอุปสรรค
<p>T_๑ราคาสินค้าเกษตรส่วนใหญ่ยังมีความผันผวนตามกลไกราคาตลาดโลกเช่น ยางพารา ข้าว เป็นต้น</p> <p>T_๒มาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศคู่ค้าที่สำคัญทั้งที่เป็นมาตรการทางภาษีและมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี เป็นอุปสรรคสำคัญในการส่งออกสินค้าเกษตร เช่น มาตรฐานสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary : SPS) มาตรฐาน GMP/HACCP เป็นต้น</p> <p>T_๓การเกิดภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาล ส่งผลกระทบต่อการผลิตภาคการเกษตร</p> <p>T_๔นโยบายภาครัฐที่สนับสนุนการผลิตพืชพลังงานทดแทน(ปาล์ม น้ำมัน และ ยางพารา ส่งผลกระทบต่อพื้นที่การผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นความมั่นคงทางอาหาร เช่น การนำพื้นที่นาข้าวไปปลูกยางพารา และปาล์ม น้ำมัน ตลอดจนการบุกรุกพื้นที่ป่า เป็นต้น</p> <p>T_๕ปัจจัยการผลิตทางการเกษตรมีราคาสูงขึ้นส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต</p> <p>T_๖นโยบายของรัฐบางนโยบายส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรเช่น โครงการการรับจำนำข้าวเปลือก ค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ เป็นต้น</p> <p>T_๗แนวโน้มเศรษฐกิจโลกอยู่ในภาวะชะลอตัว โดยเฉพาะประเทศในแถบยุโรปและอเมริกา ส่งผลกระทบต่อส่งออกสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด</p> <p>T_๘ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีผลกระทบต่อภาคการเกษตรโดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อย</p>	<p>S_๑S_๒T_๑พัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร</p> <p>S_๒S_๔T_๓สนับสนุนข้อมูล การแจ้งเตือน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการปรับเปลี่ยนช่วงเวลาการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับฤดูกาล</p> <p>S_๔S_๗T_๕สนับสนุนองค์ความรู้เทคโนโลยีการผลิตสินค้าโดยใช้สารอินทรีย์ชีวภาพทดแทนสารเคมี</p> <p>S_๑S_๕T_๔ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อความมั่นคงทางอาหาร</p> <p>S_๑S_๓S_๕S_๖T_๑T_๖กำหนดมาตรการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกษตรกรผลิตสินค้าในพื้นที่ที่มีศักยภาพเหมาะสม</p>	<p>W_{๑๓}T_๑ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม</p>

ส่วนที่ ๔

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา ปี ๒๕๖๓

๑. วิสัยทัศน์ (Vision)

“สินค้าเกษตรมีคุณภาพ เกษตรกร/องค์กรเกษตรกรเข้มแข็ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน”

๒. พันธกิจ (Mission)

๒.๑ ส่งเสริม พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน โดยใช้หลักการตลาดนำการผลิต คำนึงถึงความปลอดภัยและการสร้างมูลค่าเพิ่ม

๒.๒ ส่งเสริมเกษตรกร/องค์กรเกษตรกรให้มีความสามารถประกอบอาชีพ มีรายได้มั่นคง มีคุณภาพชีวิตที่ดี ด้วยการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๓ บริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

๒.๔ พัฒนาบุคลากรภาครัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานอย่างบูรณาการ

๓. เป้าประสงค์ (Goals)

๓.๑ สินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดได้รับการพัฒนาการผลิตและมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

๓.๒ เกษตรกร/สมาชิกองค์กรเกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความมั่นคงในอาชีพ และรายได้จากการทำการเกษตรเพิ่มขึ้น

๓.๓ ทรัพยากรทางการเกษตรมีการนำไปใช้เพื่อพัฒนาการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

๔. เป้าหมาย

๔.๑ เศรษฐกิจภาคการเกษตรในจังหวัดเจริญเติบโตร้อยละ ๒.๕๐

๔.๒ เกษตรกรได้พัฒนาองค์ความรู้และการบริหารจัดการกลุ่มอย่างต่อเนื่องร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๔.๓ จำนวนสถาบันเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ ๑๖๑ กลุ่ม

๔.๔ ทรัพยากรทางการเกษตรมีความเหมาะสมต่อการผลิตทางการเกษตรเพิ่มขึ้นปีละ ๓๐,๐๐๐ ไร่ (ดิน/น้ำ)

๕. ตัวชี้วัด

๕.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น

๕.๒ เกษตรกร/องค์กรเกษตรกร มีการบริหารจัดการที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

๕.๒ พื้นที่การเกษตรได้รับบริหารจัดการ

๖. ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การพัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรและส่งเสริมองค์กรเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒: การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การพัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่๔: ส่งเสริมการตลาดสินค้าเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕: การพัฒนาการบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรและส่งเสริมองค์กรเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง เป้าประสงค์

๑.เกษตรกรได้รับการพัฒนาศักยภาพสู่การเป็น Yong Smart farmer และ Smart farmer

๒. จำนวนสถาบันเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนของเกษตรกรที่เป็นYong Smart farmerและ Smart farmer

๒. จำนวนองค์กรเกษตรกรที่มีความเข้มแข็ง

- จำนวนสถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็ง

- จำนวนความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน

แนวทางการพัฒนา

๑ พัฒนาการบริหารจัดการกลุ่ม เพื่อขับเคลื่อนการทำธุรกิจสินค้าเกษตร โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒ เสริมสร้าง สนับสนุนมาตรการ สร้างแรงจูงใจ สร้างความภาคภูมิใจ สวัสดิการแก่

เยาวชน/เกษตรกรเพื่อสร้างความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรสู่การเป็น

เกษตรกรรุ่นใหม่

๓ พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศให้เป็นเอกภาพ เพียงพอในการวางแผนการผลิตตลอดจนเพิ่มช่องทางการเข้าถึงข้อมูลแก่เกษตรกร

๔ ส่งเสริมและพัฒนารวมกลุ่มและสนับสนุนสินเชื่อในการประกอบอาชีพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

เป้าประสงค์

๑. เกษตรกรสามารถเข้าถึงและนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม ไปใช้ประโยชน์ได้

๒. ประสิทธิภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรมีคุณภาพและมาตรฐาน

๓. แหล่งจำหน่ายปัจจัยการผลิตได้มาตรฐาน

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละเกษตรกรและผู้รับบริการได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถนำไปใช้ได้

๒. จำนวนแปลง/ฟาร์ม/สถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานความปลอดภัย (Food Safety) (แปลง/ฟาร์ม)
๓. จำนวนสินค้าเกษตรที่มีการพัฒนาตามนโยบายเขตเกษตรเศรษฐกิจ (Zoning)
๔. จำนวนแหล่งจำหน่ายปัจจัยการผลิตที่ได้มาตรฐาน (แปลงยาง ปุ๋ย สารเคมีต่อปี)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริม สนับสนุน การนำองค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
๒. ส่งเสริม และพัฒนาสินค้าเกษตรให้ได้คุณภาพและมาตรฐานเพื่อการส่งออก
๓. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรได้มาตรฐานมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและเพื่อความมั่นคงทางอาหาร
๔. กำหนดมาตรการสร้างแรงจูงใจผู้ประกอบการในการลงทุน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร
๕. ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน เป้าประสงค์

๑. การบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรของจังหวัดมีประสิทธิภาพ
๒. ทรัพยากรดินได้รับการบริหารจัดการให้มีความเหมาะสมในการทำการเกษตรเพิ่มขึ้น
๓. องค์กรเกษตรกรมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนพื้นที่การเกษตรที่รับประโยชน์จากการบริหารจัดการดินและน้ำปีละ ๓๐,๐๐๐ ไร่
๒. จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมที่ได้รับการบริหารจัดการทำการเกษตรที่เหมาะสม ปีละ ๑๐,๐๐๐ ไร่
๓. จำนวนองค์กรเกษตรกรที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตร(กลุ่มผู้ใช้น้ำ/กลุ่มเกษตรกรอินทรีย์)

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มประสิทธิภาพและการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร
๒. อนุรักษ์ ปรับปรุง พื้นฟู ให้มีความอุดมสมบูรณ์ และทรัพยากรการเกษตรมีความเหมาะสมในการทำการเกษตร
๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมแก่เกษตรกร/องค์กรเกษตรกรในการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรพื้นที่ทำกินทางการเกษตรและสร้างภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ส่งเสริมการตลาดสินค้าเกษตร

เป้าประสงค์

๑. การเชื่อมโยง เครือข่ายการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดเพิ่มขึ้น
๒. มูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของจังหวัดเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของ Yong Smart farmer ที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพสู่ธุรกิจเกษตร
๒. จำนวนสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) ด้านการเกษตร

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมเกษตรกร/องค์กรเกษตรกรให้ก้าวสู่ธุรกิจเกษตร
๒. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ส่งเสริมและพัฒนากาการบริหารจัดการตลาดผลิตสินค้าเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การพัฒนาการบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

เป้าประสงค์

๑. บุคลากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้รับการพัฒนาศักยภาพ
๒. การบริหารจัดการการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดมีประสิทธิภาพ และมีแผนการดำเนินงานเชิงรุกอย่างบูรณาการ
๓. ข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการตามชนิดสินค้าที่สำคัญมีความถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละบุคลากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ
๒. ร้อยละ ๙๖ ของผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด
๓. ข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดได้รับการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน
๔. ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร้อยละ ๘๐

แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างงานวิจัยและองค์ความรู้การพัฒนาการเกษตรที่สอดคล้องเหมาะสมกับการผลิตสินค้าเกษตรในพื้นที่
๒. จัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการผลิตสินค้าเกษตร (zoning)
๓. พัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน
๔. สนับสนุนข้อมูล การแจ้งเตือน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการปรับเปลี่ยนช่วงเวลาในการผลิตของเกษตรกร

ส่วนที่ ๕

แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา ปี ๒๕๖๓

ยุทธศาสตร์ภายใต้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์๑) ขยายผลการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- ๒) เสริมสร้างความภาคภูมิใจ และความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกร
- ๓) ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนให้เห็นผลในทางปฏิบัติ
- ๔) พัฒนาองค์ความรู้ของเกษตรกรสู่เกษตรกรมืออาชีพ
- ๕) สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน

กลยุทธ์๑) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด

- ๒) ส่งเสริมการบริหารจัดการโซ่อุปทานสินค้าเกษตร
- ๓) เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
- ๔) จัดตั้งศูนย์กลางและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร
- ๕) เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารอย่างยั่งยืน
- ๖) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน
- ๗) สนับสนุนการจัดการความเสี่ยงที่จะกระทบต่อพืชผลทางการเกษตร
- ๘) ส่งเสริมการค้าชายแดน การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และความร่วมมือระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม

กลยุทธ์๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตร

- ๒) พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศการเกษตรและเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบ
- ๓) ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

กลยุทธ์๑) พื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตร

- ๒) ส่งเสริมการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๓) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
- ๔) บริหารจัดการพื้นที่ทำกินทางการเกษตร
- ๕) สร้างภูมิคุ้มกันการเกษตรต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

กลยุทธ์๑) พัฒนาบุคลากรการเกษตรภาครัฐ ปรับปรุงโครงสร้างส่วนราชการ และกระบวนการทำงาน

- ๒) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร

หน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัดสงขลา จำนวน ๑๔ กรม ๕๑ หน่วยงาน

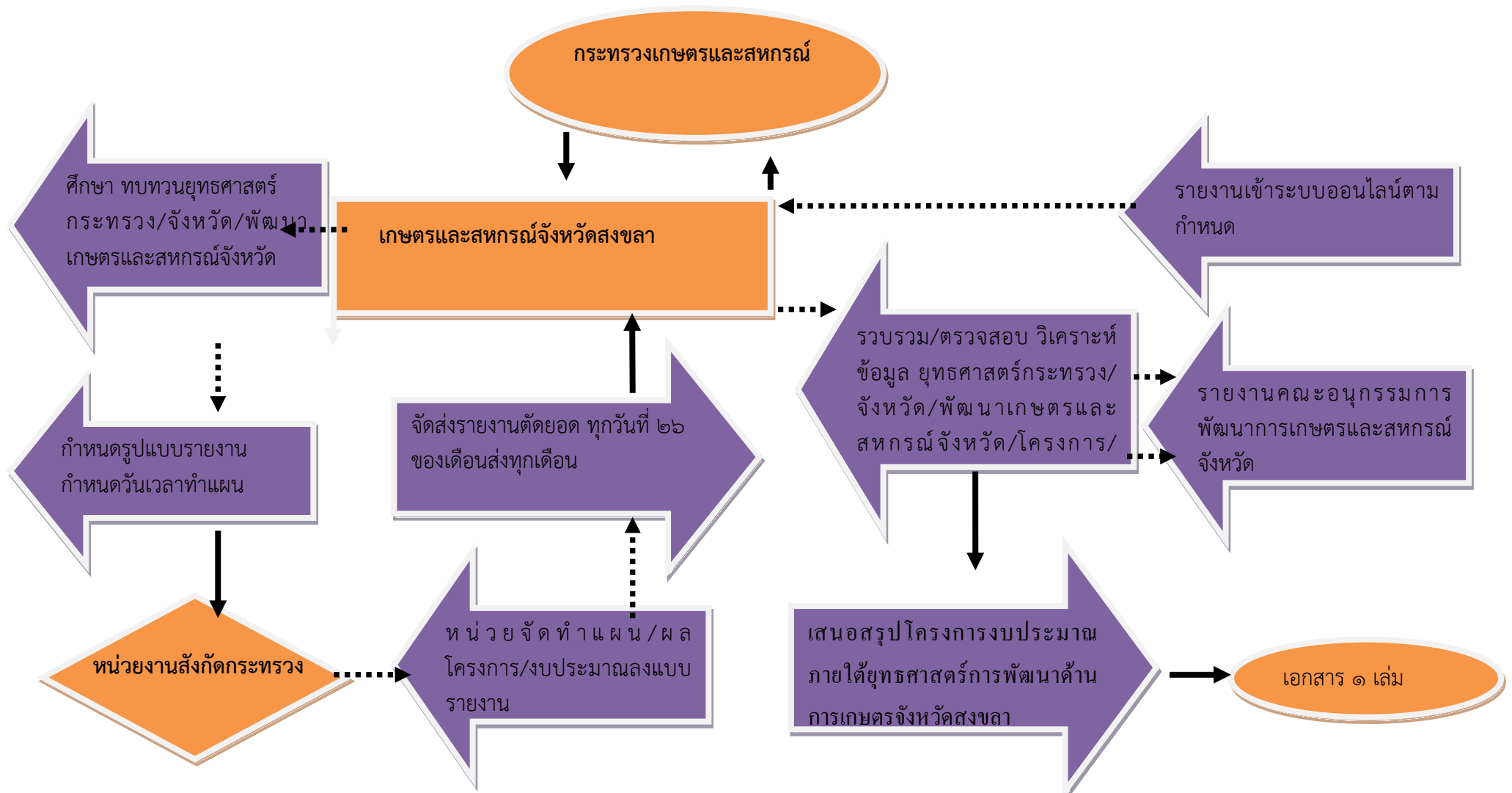
หน่วยงานสนับสนุนแผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสงขลา ปี ๒๕๖๓	
๑	สำนักชลประทานที่ ๑๖
๒	โครงการชลประทานสงขลา
๓	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาระโนด-กระแสดินธุ์
๔	โครงการก่อสร้าง สำนักชลประทานที่ ๑๖
๕	สำนักก่อสร้างชลประทานขนาดกลางที่ ๑๖ (กองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลาง
๖	สำนักงานก่อสร้างชลประทานขนาดใหญ่ที่๑๑(สำนักพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่
๗	โครงการปฏิบัติการจัดระบบน้ำเพื่อเกษตรกรรมที่ ๑๖
๘	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ ๙
๙	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์สงขลา
๑๐	สำนักงานประมงจังหวัดสงขลา
๑๑	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงอ่าวไทยตอนล่าง (สงขลา
๑๒	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง เขต ๖ (สงขลา
๑๓	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด เขต ๑๒(สงขลา
๑๔	ศูนย์วิจัยสุขภาพสัตว์น้ำสงขลา
๑๕	ศูนย์วิจัยและตรวจสอบคุณภาพสินค้าประมงสงขลา
๑๖	ศูนย์ป้องกันและปราบปรามประมงทะเล เขต ๒(สงขลา
๑๗	ศูนย์บริหารจัดการด้านตรวจสัตว์น้ำ เขต ๓ (สงขลา
๑๘	ด้านตรวจสัตว์น้ำ ปาดังเบซาร์
๑๙	ด้านตรวจสัตว์น้ำ ท่าอากาศยานหาดใหญ่
๒๐	ด้านตรวจสัตว์น้ำ สะเดา
๒๑	ศูนย์ควบคุม แฉ่งเข้า-ออกเรือประมงเขต๒ (สงขลา
๒๒	สำนักงานปศุสัตว์เขต ๙
๒๓	ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์เทพา
๒๔	ศูนย์วิจัยการผสมเทียมและเทคโนโลยีชีวภาพสงขลา
๒๕	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสงขลา
๒๖	ด่านกักกันสัตว์สงขลา
๒๗	ศูนย์วิจัยและพัฒนาสัตว์แพทยภาคใต้ตอนล่าง
๒๘	สถานีพัฒนาที่ดินสงขลา
๒๙	สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๑๒ จังหวัดสงขลา
๓๐	สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๘ จังหวัดสงขลา
๓๑	ด้านตรวจพืช สาขาปาดังเบซาร์
๓๒	ด้านตรวจพืช ท่าอากาศยานหาดใหญ่
๓๓	ด้านตรวจพืช ท่าเรือสงขลา
๓๔	ด้านตรวจพืช สะเดา
๓๕	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสงขลา
๓๖	ศูนย์วิจัยพืชไร่สงขลา
๓๗	สำนักส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ ๕ จังหวัดสงขลา
๓๘	ศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืชจังหวัดสงขลา
๓๙	สำนักงานเกษตรจังหวัดสงขลา

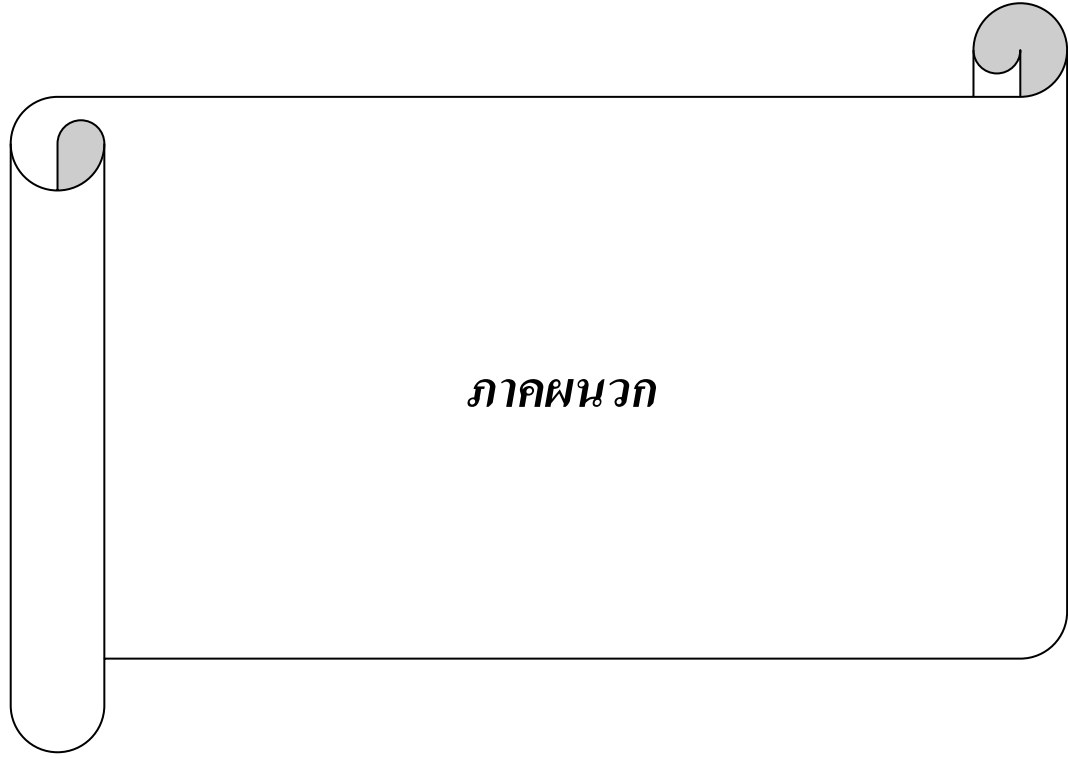
หน่วยงานสนับสนุนแผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสงขลา ปี ๒๕๖๓	
๔๐	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดสงขลา
๔๑	ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการสหกรณ์ที่ ๑๗ จังหวัดสงขลา
๔๒	ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการสหกรณ์ที่ ๑๘
๔๓	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดสงขลา
๔๔	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ที่ ๙
๔๕	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดสงขลา
๔๖	สำนักงานตลาดกลางยางพาราสงขลา
๔๗	องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร เขต ๔ จังหวัดสงขลา
๔๘	กองท่าเทียบเรือประมงสงขลา จังหวัดสงขลา
๔๙	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา
๕๐	ศูนย์ควบคุมยางสงขลา
๕๑	การยางแห่งประเทศไทย ภาคใต้ตอนล่าง
รวมทั้งสิ้น	จำนวน ๕๑ หน่วยงาน

ส่วนที่ ๕ (ต่อ)

แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสงขลา ปี ๒๕๖๓

Flow Chart กรอบการจัดทำเอกสารข้อมูลของจังหวัดสงขลา

ภาคผนวก

ส่วนที่ ๕

สรุปแผน และผล ภาพรวม หน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒

แผนงาน/โครงการ	งบประมาณ (บาท)	ผลเบิกจ่าย (บาท)	ร้อยละ	แผนงาน/โครงการ	งบประมาณ (บาท)	ผลเบิกจ่าย (บาท)	ร้อยละ
แผนงาน ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ	668,990,612.00	426,223,660.30	63.71	แผนงาน พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืนและเสริมสร้างความเข้มแข็งเกษตรกรอย่างเป็นระบบ	903,250.00	802,931.00	88.89
แผนงาน บูรณาการพัฒนาศักยภาพการผลิตภาคเกษตร	101,344,162.48	98,866,532.04	97.56	แผนงาน ส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิต สร้างมูลค่าสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	24,274,540.00	24,125,943.72	99.39
แผนงาน บุคลากรภาครัฐ	28,539,432.31	28,534,548.98	99.98	แผนงาน บูรณาการจัดการปัญหาที่ดินทำกิน	83,000.00	83,000.00	100.00
แผนงาน พื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ	84,085,961.15	83,030,064.33	98.74	แผนงาน บูรณาการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนเข้มแข็ง	6,625,683.79	546,663.79	8.25
แผนงาน ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการดำเนินงานตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	56,890,551.76	54,910,507.27	96.52	แผนงาน กองทุนจัดรูปที่ดิน	15,970,999.00	15,932,045.73	99.76
แผนงาน บูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้	34,793,055.87	34,517,032.79	99.21	แผนงาน บูรณาการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์	1,524,140.00	1,524,140.00	100.00
แผนงาน บูรณาการวิจัยและนวัตกรรม	7,098,400.00	5,578,393.40	78.59	แผนงาน การปฏิบัติงานตามมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งบประมาณ	9,000,000.00	8,706,325.25	96.74
แผนงาน พื้นฐานด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างการเติบโตจากภายใน	16,972,790.00	15,614,800.94	92.00	แผนงาน บูรณาการพัฒนาพื้นที่ปัญหาความยากจนเขตเศรษฐกิจพิเศษ	2,546,600.00	2,546,600.00	100.00
แผนงาน พื้นฐานด้านการจัดการน้ำและสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	163,011,343.80	159,555,999.56	97.88	แผนงาน ยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต	16,685,261.50	9,290,301.20	55.68
แผนงาน บูรณาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ	1,861,746,906.88	1,553,554,629.68	83.45	แผนงาน ยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร	490,204,491.89	430,980,779.62	87.92
แผนงาน บูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ	31,665,389.00	31,539,669.20	99.60	แผนงาน ยุทธศาสตร์สร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน	4,355,185.00	4,277,130.29	98.21
แผนงาน รายการเงินสำรองจ่ายกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายตามนโยบายรัฐบาล	251,701,441.49	92,861,849.26	36.89	แผนและผล จังหวัดสงขลา จำนวน 14 กรม/สังกัด			
แผนงาน บูรณาการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	6,407,390.00	6,216,171.00	97.02	รวม	3,885,798,749.92	3,090,192,039.25	79.53
แผนงาน บูรณาการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล	378,162.00	372,319.90	98.46				

แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์

ของจังหวัดสงขลา

ปีงบประมาณ 2562

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์

ของจังหวัดสงขลา

ปีงบประมาณ 2562

กรมส่งเสริมการเกษตร

แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์

ของจังหวัดสงขลา

ปีงบประมาณ 2562

กรมประมง

แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์

ของจังหวัดสงขลา

ปีงบประมาณ 2562

กรมปศุสัตว์

แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์

ของจังหวัดสงขลา

ปีงบประมาณ 2562

กรมส่งเสริมสหกรณ์

แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์

ของจังหวัดสงขลา

ปีงบประมาณ 2562

กรมตรวจบัญชีสหกรณ์

แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์

ของจังหวัดสงขลา

ปีงบประมาณ 2562

กรมชลประทาน

แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์

ของจังหวัดสงขลา

ปีงบประมาณ 2562

กรมวิชาการเกษตร

แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์

ของจังหวัดสงขลา

ปีงบประมาณ 2562

กรมพัฒนาที่ดิน

แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์

ของจังหวัดสงขลา

ปีงบประมาณ 2562

สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์

ของจังหวัดสงขลา

ปีงบประมาณ 2562

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์

ของจังหวัดสงขลา

ปีงบประมาณ 2562

สำนักงานการยางแห่งประเทศไทย

แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์

ของจังหวัดสงขลา

ปีงบประมาณ 2562

องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร

แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์

ของจังหวัดสงขลา

ปีงบประมาณ 2562

องค์การสะพานปลา